

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

when
October
starts

A student-teacher
taboo romance

seven rue

when
October
starts
seven rue

Telif Hakkı © 2020 Seven Rue tarafından.
Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Bu yazarın sıkı çalışmasına saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yerlerle, olaylarla, ticari kuruluşlarla veya gerçek kişilerle - yaşayan veya ölü - herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Birinci Bölüm

Juno

"Biz zaten çevre dostuyuz, Daria. Yaşadığımız hayatı yaratmak ve desteklemek için doğal kaynakların nasıl kullanılabileceğinin çok iyi farkındayız. Evin etrafında plastik kullanmıyoruz. Kavanozlarımız, sıfır atık ürünlerimiz var ve her şeyi kompostlayıp geri dönüştürüyoruz. Ama beni vegan olmaya zorlayamazsınız. Biz zaten vejetaryeniz."

Bu tür sabahlar hoşuma giderdi. İki annem çevre dostu bir yaşama nasıl katkıda bulunabileceklerini tartışırken ben mutfağımızın kahvaltı köşesinde oturdum. Elbette dünyayı ve içinde yaşayan tüm hayvanları önemsiyordum... ama veganlık benim için de çok ileri bir adımdı.

"Bence en azından denemeliyiz. Hayvansal ürünler olmadan bir ay geçirsek nasıl olur? Yiyebileceğimiz tüm yeni şeylerin tadını çıkarabiliriz," dedi annem, elinde çayıyla bana bakarak.

"Ne düşünüyorsun, Juni?"

Omuz silktim. "Tam vegan olabileceğimi sanmıyorum. Yani, bu her zaman bitki ve tofu yemek değil mi? Ayrıca soyaya alerjim var. Badem ya da yulaf sütünü sevmiyorum. Sabahları mısır gevreğini nasıl yiyeceğim?"

"Belki buna alışabilirsin," dedi dudaklarını büzerek. Gerçek adı Daria olan annem beni doğuran kişiydi. Ona her zaman anne derdim, ama konu diğer anneme geldiğinde, dikkatini çekmek için ilk adını kullanırdım. Aggie. Buna ben dört yaşındayken karar vermiştik. Onlara seslendiğimi duymak onlar için çok kafa karıştırıcıydı ve ikisi de bana masal okumasını istediğim kişiyi bilmiyordu.

On sekiz yılı aşkın süredir evliler ve kısa bir süre sonra beni evlat edindiler. Bir hippie etkinliğinde tanışmışlar. Gerçekten öyle mi deniyordu bilmiyorum ama bana öyle söylediler. İki annemle yaşamak eğlenceliydi. Bir babam olmasını özlemedim ve her iki annem de çok sevecendi. Yaptığım her şeyde beni desteklediler ama tabii ki artık evde yaşamamayı dilediğim zamanlar da oldu. Mahremiyetimi seviyordum ve bizim evimizde bu çok nadir bir şeydi.

Evimiz hemen hemen açık bir alandı, mutfak ve oturma alanı büyük bir odaydı. Üst kattaki yatak odasının kapısı yoktu.

Onun yerine büyük bir perde koridoru odalarından ayırıyordu.

Ve sonra, bir merdivenden tırmanarak yatak odama ulaştım. Tavanda büyük bir penceresi olan oldukça büyük bir çatı katında uyuyordum. Biraz huzur bulmak istediğimde, komodinimi zemindeki açıklığın üzerine iterdim.

"Bitkileri yemeye ve içmeye alışabileceğimi sanmıyorum," dedim ve sırt çantamı almak için masadan kalktım. "Ben okula gidiyorum. Daha sonra Pixie ile takılacağım. Akşam yemeği için beni bekleme," dedim.

"İyi eğlenceler!" diye seslendiler ikisi de.

Bisikletime ulaşmak için dışarı çıktım ama ona ulaşmadan önce toprak torbalarının ve boş saksıların üzerinden geçmek zorunda kaldım. Aggie çiçeklerini ve bitkilerini çok severdi ama onların yüzde yetmişi evin içindeki ve dışındaki tüm alanı kaplamıştı. Bir ormana benziyordu ama şikayet etmiyordum.

Pixie bisikletini evimizin küçük kapısının önünde durdururken "Biri yorulmuş," dediğini duydum. Hiçbir şeyi devirmemeye dikkat ederek bisikletimi ona doğru ittim.

"Bütün gece o aptal ödevi yazdım. Ne zamandan beri son teslim tarihimiz var?" diye sordum. Pixie ve ben Memphis Progressive School'a gidiyorduk. Ebeveynlerimiz hippie oldukları ve geleneksel öğrenme yöntemini kabul etmedikleri için deneyime değer veriyorlardı ve oturup diğer okulların temposunu takip etmek zorunda olan bir öğretmeni dinleyerek değil, *yaparak* öğrenmemizi istiyorlardı.

İlerici bir okulda kendi derslerimizi seçerdik. Gerçekten ilgilendiğimiz şeyleri. Ondan önce Aggie tarafından evde eğitim görüyordum. İngilizce, Tarih ve Matematik gibi normal okul sistemini takip eden beş dersimiz vardı, ancak bu dersler haftada sadece bir kez yapılıyordu. Şu anda seksenli yılların müziği ve sanatçıları hakkında bilgi ediniyordum ve ayrıca evde büyük bir yer kapladığı için geri dönüşüm konusunu da öğreniyordum. Evde olup biten her şeye katkıda bulunmak istiyordum. Geçen yıl LGBTQ+ üzerine bir sunum yapmaya karar verdim. Annem ve Aggie büyük ilham kaynağı oldular ve öğretmenlerim de hazırladığım sunuma bayıldılar.

"Her geçen gün daha da tembellleşmeye başladığından beri, Juno. Geçen hafta Benji'yi birkaç kez kızdırdın. Sana teslim tarihleri vermesine şaşmamalı."

İç çektim. Müdürümüzü kızdırmadım. Ona hayır diyen öğrencilere karşı biraz korkaktır sadece. Zaten okulun amacı da bu. Biz öğrenciler ne yapmak istediğimize karar veririz ve eğer ilgimizi çekmeyen bir şey varsa, bir sonraki şeye geçebiliriz. Kendi hızımızda çalışmamıza izin veriliyordu.

"Her neyse," diye mırıldandım.

İkinci Bölüm

Juno

Okulumuz büyük, eski bir evdi. Sadece üç sınıfı ve yirmi beş öğrenciye ders veren üç öğretmeni vardı, ama aynı anda değil. Altı sınıf arkadaşım vardı, hepsi benim yaşlarımdaydı ve diğer çocuklar daha küçüktü.

Sınıfımız normal bir sınıf gibi değildi. Sıralar yerine odanın ortasında üç büyük kanepe, yerde birkaç halı ve resimlerle kaplı duvarlar vardı. Hiçbir şey birbiriyle uyumlu değildi. Kanepelerin hiçbirisi aynı değildi, her halının üzerinde farklı bir desen vardı. Tavanlar yüksek ve pencereler büyüktü. Yılın bu zamanında sürekli yağın yağmur ve sis olmasaydı, bu sınıfta bolca ışık olurdu.

Pixie yanımdayken koltuklardan birine oturdum. Pixie eğlenceli ve maceracıydı. Bu okula en çok yakışın kesinlikle oydu. Kıyafetleri her zaman renkliydi ve kısa, sarı saçları vahşi ve farklıydı.

Memphis'te kıyafet yönetmeliğimiz yoktu, bu yüzden anne kötü, spor ayakkabı ve büyük bir kazak benim günlük kıyafetimdi. Okul için giyinmenin bir anlamı olduğunu düşünmüyordum. Okula kravat ya da papyonla gelmeyi seven Gus adında bir çocuk vardı. Saçları her zaman mükemmel bir şekilde geriye doğru taranırdı ve ayakkabıları her zaman parlak olurdu. Onunki kadar sıkı bir kemerle kanepelerde uzanmak ne kadar rahattı bilinmez ama umurunda değilmiş gibi görünüyordu.

"Günaydın öğrenciler," diye Benji'nin sesi odayı doldurdu ve hepimiz ona baktık, bu kadar erken saatte burada ne işi olduğunu merak ediyorduk. Normalde öğle yemeğine kadar ofisinde olurdu ve bu onu her gün ilk görüşümüz olurdu.

Benji kırklı yaşlarındaydı ama kır saçları ve sakalı onu çok daha yaşlı gösteriyordu. Şapşal kişiliği buraya tam uyuyordu. Bu okulu birkaç yıl önce inşa etmişti ve benimki gibi ebeveynler ona sahip oldukları için minnettardı. Yaratıcı olabileceğimizi ve kimse bize yapmamamızı söylemeden istek ve ihtiyaçlarımızı takip edebileceğimizi biliyorlardı.

"Hem kötü hem de iyi haberlerim var," dedi odaya bakarak. "Jonathan bizi terk etti," diye duyurdu ve odadaki herkesin nefesi kesildi.

"Öldü mü?" Pixie sordu.

"O ölmedi, Pixie," dedi Benji. "Ama artık Memphis'te öğretmenlik yapmak istemediğine karar verdi. Nedenini Tanrı bilir, ama Cuma gecesi bir not bıraktı ve puf!" elleriyle bomba patlatma hareketi yaptı. "Gitmişti. Şanslıyım, her zaman Memphis'e gelip öğretmenlik yapmak isteyen bir arkadaşım var. Her an burada olabilir," dedi kapıya bakarak.

Bir kaşımı kaldırdım. "Peki arkadaşın bizim gibi öğrencilere hiç öğretmenlik yaptı mı?" diye sordum.

Benji dönüp bana baktı ve kendi kaşını kaldırarak beni taklit etti. "Endişeni takdir ediyorum Juno. Daha önce senin gibi öğrencilere ders vermedi, hayır. Ama uyum sağlayacaktır. O iyi bir çocuk. Aslında bir müzisyen. Eminim sana derslerinde yardımcı olabilir," dedi gülümseyerek. Bu okuldaki öğrenci sayısının azlığı sayesinde Benji her birimizin ne yaptığını biliyordu.

"Ah, işte orada," dedi Benji. "Ezra, yeni öğrencilerle tanış. Neden ona kendinizi tanıtmıyorsunuz, ya da tam tersi, hm?"

Ezra uzun boylu, sarışın ve mavi gözlü bir adamdı. Beyaz atlı prens gibi görünüyordu, sadece biraz daha az temiz kesimli. Saçları kulağının arkasından toplanmıştı ve saçlarındaki dalgalar ona biraz sörfçü görünümü veriyordu. Kumsalımız yoktu ama büyük bir gölümüz vardı. Üzerinde terk edilmiş küçük bir köy ve lunapark bulunan bir ada olacak kadar büyüktü. Pixie ve ben sık sık feribotla Clark Adası'na giderdik. Orayı çok severdik. Dünyadan uzaklaşmanın bir yoluydu.

Ezra ceketini çıkararak, "Ben başlayayım," dedi. "Adım Ezra Matthews, otuz dört yaşındayım ve aslen Ontario, Kanada'danım."

"Michigan'da ne işin var o zaman?" Gus sordu. Yeni bir öğretmene sahip olmaya pek hevesli görünmüyordu ve dürüst olmak gerekirse ben de değildim. Jonathan'ı sevmiştim. Gençti, üniversiteden yeni mezun olmuştu. Ama sanırım Memphis gibi bir okulda öğretmenlik yapmak herkese göre değildi. Gerçek bir düzenimiz yoktu.

"Buraya kız arkadaşım ile birlikte taşındım. Buralarda bir iş buldu ve ben de ona destek olmak istedim. Aslında bir süredir Benji ile arkadaşız," diye açıkladı Ezra, başparmağıyla müdürümüzü işaret ederek. "Ama her neyse," diye gülümseyerek hepimizin yüzüne baktı. "Sizin hakkınızda biraz daha bilgi edinmek istiyorum. Kim olduğunuzu, ilgi alanlarınızı ve şu anda ne öğrendiğinizi. Her birinizin başka bir şey okuduğunu biliyorum ve konularınızı araştırmanıza yardımcı olmak için elimden geleni yapacağım."

"Pixie, neden sen başlamıyorsun?" Benji söyledi. Kendini tanıtmak için hemen koltuktan kalktı. O bunu yaparken ben de bakışlarımı tekrar

Ezra. Neden burada olduğu konusunda tüm gerçeği söylememişti. Kız arkadaşından bahsederken tereddütlüydü ve gözleri bir anlığına duygularını değiştirdi.

"...ve resim yapmayı çok seviyorum. Bu yüzden bu dönem için ressamların tarihini seçtim." Pixie giriş konuşmasını bitirmişti ve şaşırtıcı bir şekilde Ezra not almaya başlamıştı bile. İlgisini çekmişti.

"Teşekkür ederim, Pixie," diye gülümsedi Ezra. "Sıradaki sen olmak ister misin?" diye sordu bana.

Bir süre ona baktım, sonra bana cesaretlendirici bir bakış atan Benji'ye baktım. Bu okuldaki en konuşkan öğrenci olmadığımı biliyordu ve mümkün olduğunca konuşmaktan kaçınıyordum. Ama orada öylece oturup yeni öğretmenimize kim olduğumu ve ilgi alanlarımın neler olduğunu söyleyemezdim.

İçimi çektim ve Pixie tekrar kanepeye oturduğunda ayağa kalktım. "Adım Juniper, ama herkes bana Juno der. şu anda ana dersim olarak seksenlerin müziği üzerine çalışıyorum."

"Seksenler! O dönemle ilgili her şeyi biliyorum," diye kendini beğenmiş bir sırıtışla böbürlendi Ezra, ben de ona omuz silkerek pek de umurunda olmadığını belli ettim.

"Çalışmalarımı kendi başıma yapmayı seviyorum. Bu yüzden muhtemelen seninle fazla konuşmayacağım." Tekrar oturdum ve daha rahat oturmak için bir ayağımı kanepenin kenarına koydum.

"Aslında biraz yardıma ihtiyacı olabilir," dedi Benji Ezra'ya. "Ama bunu sonra konuşuruz." Benji bana doğru uyarıcı bir bakış fırlattı ve ben de gözlerimi devirdim. "Sizi yalnız bırakayım. Ezra'ya karşı nazık olun. Ve Juno? Saat onda ofisime gel." Sonra Ezra'ya baktı ve "sen de" dedi.

Üçüncü Bölüm

Juno

"Pekâlâ Juno. Hadi üst kata, Benji'nin ofisine çıkalım," diyerek sessiz zamanımı böldü Ezra. Kanepelerden birine sırt üstü uzanmış, Def Leppard'ın seksenlerdeki başarısını anlatan bir kitap okuyordum ve o gelene kadar kendimi kitaba kaptırmıştım.

Ona baktım ve kitabı karnımın üzerine koyarak iç çektim. "Şimdi mi?" diye sordum.

"Hemen şimdi. Hadi, zaten bekliyor." Ezra bir elini ön cebinden çıkardı ve tutmam için bana uzattı. Eline baktım ama yardımını kabul etmedim. Doğrudum, kitabı kanepeye bıraktım ve kendim kalktım.

"Bağımsız," diye mırıldandı Ezra ve ben de ona kaşlarımı kaldırdım. "Evet, bunu kabul ettiğin için teşekkürler," diye karşılık verdim ve sınıftan çıktım.

Beni merdivenlerden Benji'nin ofisine kadar takip etti ve kapıyı çalmadan içeri girdim. "Uzun sürecek mi?" diye sordum. "Bir yıl boyunca tur otobüsünde olmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmenin tam ortasıdayım."

Masasının önündeki koltuklardan birine oturdum ve Ezra da yanıma oturdu. "Kulağa ilginç geliyor Juno. Çok fazla vaktinizi almak istemem ama bu okulda zaman zaman biraz asi olan tek öğrenci sen olduğun için Ezra'yı aramızdaki pasif-agresif kavgaya dahil etmek istiyorum."

Benji'yle birbirimizden hoşlanmıyorduk ama onda zaman zaman beni kızdıran bir şeyler vardı. Örneğin: Öğrenmeye zaman ayırmamızı istiyor ama sonra daha hızlı çalışmamız için bizi zorlamaya başlıyor. Bu ne kadar çelişkili bir durum?

"Görüyorsun, Ezra. Juno derslerini ağırdan almayı sever. Yavaş olduğunu söylemiyorum ama herkes dördüncü ya da beşinci projesine başlamışken o geride kalmayı seviyor. Tüm sömestr boyunca öğrenebilecekleri bir ana konumuz var, ancak daha sonra öğrenmek istedikleri yeni bir şey bulmadan önce iki ila üç hafta boyunca çalışacakları bir şey daha var. Juno bir ayı aşkın süredir geri dönüşüm hakkında araştırma yapıyor

ve ona ödevi bugüne kadar bitirmesini söyledim." Benji kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Umarım bitirmişsindir," dedi.

"Posta kutunu kontrol et," dedim ona. "Bu sabah üç sularında sana gönderdim."

"Öyle mi?" diye sordu şaşkınlıkla, e-postalarını kontrol etmek için hızla bilgisayarına döndü.

Kıkırdadım, Ezra'ya baktım ve başımı salladım. "Bana hiç inancı yok. O bana inanmazken nasıl motive olabilirim ki?"

Ezra yumuşak bir kahkaha attı, sonra başını sallayarak bana hak verdi. "Haklı olduğu bir nokta var, Benji."

"Bana sırtını dönme Ezra. O küçük bir şeytan. Bekle ve gör. Er ya da geç, hiçbir şey yapmayarak seni kızdıracak. Büyücülük gibi bir şey," dedi Benji ve ben yine kıkırdadım.

"Çok hassassın Benji. Senden uzak durmaya çalışmamın sebebi biraz soluklanman ve diğer öğrencilere zaman ayırabilmen. Seni rahatsız etmek istemiyorum, anlıyor musun?"

"Biliyorum, bu yüzden tembelliğinle Ezra'yı rahatsız etmeye başlayabilirsin. Bak ne diyeceğim Ez," dedi Benji, dönüp tekrar ona bakarak. "Eğer bir şekilde onun daha sıkı ve daha hızlı çalışmasını sağlamayı başarırsan, seni Memphis'teki en iyi öğretmenliğe terfi ettireceğim."

"Daha ders bile vermedim," dedi Ezra ve ben bu küçük buluşmayı oldukça eğlenceli bulmaya başladım.

"Fark etmez. Sana her gün öğle yemeği falan getiririm. Juno daha çok çalışsın yeter." Benji dönüp bana baktı, sonra derin bir iç çekti. "Senden iki yeni ders almanı istiyorum. Herhangi bir şey. Ne olduğu umurumda değil. Sadece iki tane seç ve ödevlerini bir ay içinde bitir."

"Bir ayda iki tane mi?" Haykırdım. "Benji, burada başka kimse bu kadar çok çalışmak zorunda değil," diye yakındım.

"Başkaları her gün senden daha çok çalışıyor Juno. Hangi konuları istersen. Ne istersen," diye umutla tekrarladı.

"Porno olabilir mi?"

"Tanrım, Juno. Hayır. Porno yok."

"Ama ben hiç seks eğitimi almadım. On altı yaşındayım. Korunmayı falan bilmem gerekir," diye itiraz ettim. Ezra'nın sırtıtmamak için kendini zor tuttuğunu ve gülmemek için ellerini dudaklarına götürdüğünü gördüm. Onun için eğlenceli olduğuma sevindim.

"Pornonun seks eğitimiyle hiçbir ilgisi yok. Porno yok. Hayır. Porno. Ama belki şeylere bakabilirsiniz... Bilmiyorum, çıplaklar? Bu ilginç olabilir." Benji

önerdi.

Başımı sallayarak güldüm. "Sadece seninle dalga geçiyorum Benji," dedim sandalyemden kalkarken. "Seks hakkında zaten yeterince şey biliyorum." Dudaklarımı büzdüm ve Ezra'ya baktım. "Yazmak istediğim iki yeni konuyu sana ne zaman söylememi istersin?" diye sordum.

Benji ona ters ters bakınca boğazını temizledi. "Çarşamba günü. Amacınızın ne olduğunu, araştırma yapmadan önce aklınıza takılan bazı soruları yazın. Çarşamba günü birlikte gözden geçiririz." Başımı salladım ve Benji'nin ofisinden çıkmadan önce ona hızlıca gülümsedim.

Belki biraz daha fazla çalışmak o kadar da kötü olmazdı. Zaten yapacak başka bir şeyim yoktu. Ayrıca, öğrenmek istediğim yeterince şey vardı. Sadece bunu yapmak için motivasyonumu bulmam gerekiyordu.

Dördüncü Bölüm

Juno

"Herkes güneydin," diye selamladı Ezra sınıfımıza girerken. Çarşamba günüydü ve önümüzdeki ay öğrenmek istediğim iki konu hakkında düşünmek için yeterince zamanım vardı. Sadece Eylül ayının sonu değil, aynı zamanda benim doğum günümdü. Otuzuncu.

Uyandığımda annem burnumun dibinde üzerinde kek olan bir tabak tutuyordu. Aggie pişirmişti ve annemin şansına vegan bir pastaydı. Denedim ama tadı... yanlıştı.

Birlikte kahvaltı ettikten sonra Pixie evimize girdi ve masada yanıma oturarak bana bir hediye uzattı. Annem ve Aggie geçen yaz bana yeni bir bisiklet aldıkları için bu yıl bir şey istememiştim. Ama Pixie hediyesini kabul etmekte ısrar etti; bu hediye, şehirdeki en sevdiğim lokantaya bir hediye kartıydı. En iyi hamburgerleri yapıyorlardı ve Pixie ile haftada en az bir kez oraya gitmekten hoşlanıyordum.

"Ne çalışmak istediğini biliyor musun?" Pixie sordu, ben de gözlerimi ellerimden ayırmadan başımı salladım. İkimiz de koltuklardan birinde rahatça oturuyorduk, benim başım onun kucağında, onun ayakları da önündeki küçük sehpanın üzerindeydi.

"Juno ve ben gelecek ay için fikirlerine bakarken neden siz de yeni ödevlerinize başlamıyorsunuz?" Bu benim işaretimdi. Başımı çevirip ceketini çıkarıp küçük masasının yanındaki sandalyeye asmakta olan Ezra'ya baktım.

"Juno?" Kaşlarını kaldırarak bana baktı, sonra başıyla sınıfın arka tarafını işaret etti. İki koltuk ve küçük bir sehpa daha vardı. Yerimden kalkıp kâğıtlarımı aldım ve onu odanın arkasına kadar takip ettim.

"Görüyorum ki bir şeyler yazmışsın. Bana fikirlerinden bahset." Oturduk ve iki kağıdımı da masanın üzerine koydum, sonra birini alıp ona doğru tuttum.

"Diğer çocuklardan birinin bunu daha önce yaptığını gördüm ve Benji'nin hiçbir şey atmadığını biliyorum, bu yüzden ilk konum için heykel yapmaya karar verdim," dedim, yazdıklarımı incelerken.

"Heykeltraşlık," diye mırıldandı, sakallı çenesini ovuşturarak. "Kulağa hoş geliyor.

Peki bu konuyu ele almanızın amacı nedir?"

"Amacım bir şeyler şekillendirmek ve farklı teknikleri öğrenmek. Ama bunun için çok fazla zaman harcamak niyetinde değilim. Diğer konum biraz daha derin. Ve bunu Kasım ayına kadar uzatabileceğimi umuyordum."

"Nedir bu?" diye sordu, masanın üzerindeki diğer kâğıt parçasına uzanarak. "Videografi. Bir film yapmak istiyorum. Kısa bir tane. Düşünüyordum da

Pixie'yi oyuncu olarak kullanmayı ve filmi çektikten sonra seslendirme yapmayı düşündüm. Senaryoyu da ben yazacağım tabii ki."

Ezra yazdıklarını inceledi, gözleri kelimelerimin üzerinde gezinirken gözleri kısıldı. "Kameran var mı?" diye sordu, şimdi bana bakıyordu.

"Var. Eski bir film. Bir tür eski film olduğunu hayal ediyordum. Hani arka planda eski bir plaktan gelen çıtırtıları duyarsınız ya, onun gibi bir şey. Ve belki güzel bir filtre ekleyebilirim, böylece farklı bir havası olur," diye açıkladım, ne dediğimi anlayacağını umarak.

"Ve iki ay boyunca bunun üzerinde çalışmak mı istiyorsun? Benji'ye danışmamız gerekecek. Ama bana göre bu harika bir proje gibi görünüyor. Bunu ofisine götürün ve ona planlarınızdan bahsedin, tamam mı?"

Başımı salladım, sonra iki kâğıdı da aldım ve koltuktan kalktım. "Teşekkürler," dedim gülümseyerek.

"Peki Juno?"

"Evet?"

"Daha sık gülümsemelisin. Kaşlarını böyle çatmaya devam edersen o kırıksıklık yakında kaşlarının arasında kalacak."

Gözlerimi bir süre ondan ayırmadım, sonra yavaşça başımı salladım çünkü buna nasıl cevap vereceğimi bilmiyordum.

"Ve mutlu yıllar," diye gülümseyerek başını sınıfın önüne doğru salladı. "Benji bana hepinizin tarihlerini ve diğer şeyleri içeren bir liste verdi. Doğum gününüz kutlu olsun."

Dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırdım, sonra teşekkür etmek için başımı salladım. Hâlâ konuşmıyordum, bu yüzden sonunda hareket ettim ve üst kata, Benji'nin ofisine yöneldim.

*

"Kaşlarımı çatıyor muyum?"

"Oh, evet. Yaparsın. Sık sık. Çok, çok sık," diye yanıtladı Pixie. Eve gidiyorduk, bisikletlerimizi kaldırım boyunca itiyorduk.

"Bu kızgın bir kaş çatma değil, değil mi?" Neden benden başka herkesin yüz ifademi fark ettiğini merak ederek sordum.

"Hayır, hiç sanmıyorum. Sen sadece... sık sık dalgınsın. Sanki başka bir gezegendeymişsin gibi. O bakışa sahip olma eğilimindesin, bilirsin... sana bir soru sorduğumda cevap vermiyorsun. O kadar da kötü değil. Sadece bazen bir konuşmanın ortasındaiken biraz can sıkıcı oluyor," dedi Pixie.

İçimi çektim. "Özür dilerim. Seni kırmak istememiştim Pix. Biraz daha dikkatli olmam gerekecek. Daha uyanık."

"Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor. Belki o zaman sonunda beni daha sık dinlersin" diye alay etti. Evime vardık ve kapıyı iterek açarken kaşlarımı kaldırarak ona doğru baktım.

"Seni dinliyorum. Ama belki daha ilginç şeylerden bahsetmeye başlarsan biraz daha ilgimi çekebilirsin," dedim. Tabii ki şaka yapıyordum.

"Sen en kötüsüsün," diye kıkırdadı, kendi bisikletine binerken ben de benimkini küçük yolumuza ittim.

"Ben de seni seviyorum," diye seslendim sırtarak.

Beşinci Bölüm

Juno

"Sen gelmiyor musun?" Clark Adası'na giden feribota binmek üzere göle vardığımda Pixie'ye sordum. Yağmur yağıyordu ama sarı yağmurluğumu giymiştim ve projem için adada birkaç video çekmeye hazırdım. "Hayır, üzgünüm. Annem ve babam minibüse yardım etmemi istiyor. Biz yeniliyorum. Ama gelecek hafta gelebilirim. Söz veriyorum," dedi bana telefonda.

"Pekâlâ. Merak etme," dedikten sonra telefonu kapattım ve çalınmaması için bisikletimin kilidini taktım.

"Juno?" Tanıdık bir ses beni irkiltti ve Ezra'nın elinde bir şemsiye ve diğer elini ceketinin cebine sokmuş bir şekilde orada dikildiğini görmek için döndüm. "Bu havada burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

Son yolcuların binmesini bekleyen feribotu işaret ettim ve eğer yetişmek istiyorsam acele etmem gerekiyordu. Adaya giden başka kimse yoktu. "Clark Adası'na gidiyorum. Projeme başlamak istiyorum. Birkaç video çekeceğim," diye açıkladım.

"Yağmurda mı?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Gri gökyüzüne baktım ve omuz silktim. "Aklımdaki şey için mükemmel. Bu havada burada ne yapıyorsun?" Sözlerini gülümseyerek tekrarladım, sonra tekrar gözlerinin içine baktım.

"Benji'lerdeydin. Karısının doğum günüydü," diye cevap verdi, cevabına başka bir şey eklemeyen. *Öğretmenler hep cumartesi günleri mi takılır?*

"Gitmem gerek yoksa feribotun geri dönmesini beklemek zorunda kalacağım." Dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırdım.

"Size katılmamın sakıncası var mı?" diye sordu, beni şaşırtarak.

Kaşlarımı çattım, sonra başımı yana eğdim. "Neden?"

"Clark Adası'na hiç gitmedim. Ayrıca okul için ne yaptığını da görebiliyorum," dedi omuz silkerek.

Terk edilmiş bir adada benimle vakit geçirmek istemesi garip geldi. O benim öğretmenim. Yapacak daha iyi işleri yok muydu?

"Tamam," diye cevap verdim. Kaba olmak istemedim. Eğer gelmek istiyorsa, gelebilirdi. "Bir bilet almalısın. Beş dolar." Kabine doğru başımı salladım.

Marcus içeride oturuyordu. Yıllardır burada çalışıyor.

Ona doğru yürüdüm ve Ezra da beni takip etti. "Merhaba Marcus," diye selam verdim ve yüzünü kırıkkıllıklar kaplarken bana gülümsedi.

"Merhaba Juniper," diye cevap verdi, sonra da yanımda duran Ezra'ya başıyla işaret etti. "Bilet ister misin?" diye sordu.

"Ah, evet. Çift yönlü bilet lütfen," dedi ve Marcus önündeki ekranda bir tuşa hızlıca dokunarak Ezra için bir bilet bastı. Ödemeyi yaptıktan sonra Marcus'a veda ettim ve Ezra arkamdayken feribota bindim.

Teknenin üstü kapalı oturma alanına girdiğimizde "Adaya ne sıklıkla gidiyorsunuz?" diye sordu.

"Haftada bir ya da daha fazla. Orayı çok seviyorum. Pixie ve ben küçükken yazın her gün ziyaret ederdik." Ben sandalyelerden birine oturdum, Ezra da karşımdaki sandalyeye oturdu. Şemsiyesi artık kapalıydı ve yanındaki sandalyeye yaslayarak suyun yere damlamasına izin verdi.

"Anlıyorum." Etrafına bakındı ve her şeyi inceledi. Sonra gözleri çoktan ıslanmış olan sırt çantama kaydı. İçindeki fotoğraf makinesinin etrafına plastik bir torba sardığım için aldırmadım. Gözlerini kaldırdı ve benimkilerle buluştuklarında yağmurluğumun kapüşonunu indirdim.

Farkında olmadan kaşlarımı çatmak istemediğim için gülümsedim ve o da bana gülümsedi. Ezra yakışıklı bir adamdı. Sakindi ve aklında çok şey olduğunu söyleyebilirdim. "Öğrencilerinizden birini terk edilmiş bir adaya kadar takip etmiyorsanız ne yaparsınız?" diye sordum.

Hafifçe kıkırdadı, koltuğunda geriye yaslandı ve sağ ayak bileğini sol dizinin üzerine koydu. "Genelde evdeyimdir. Gitarımı çalarım ya da güzel bir kitap okurum." Durdu, sonra konuşmaya devam etmeden önce bir süre bana baktı. "Bu senin için çok mu garip?" diye sordu.

"Hayır, benimle gelmek isteyeceğini düşünmemiştim. Arkadaşlık hoşuma gidiyor," dedim ona gülümsememi koruyarak.

Başını salladı ve gözleri benimkilerde kalırken ağzının bir köşesi yukarı kıvrıldı. "Heykeltraşlık nasıl gidiyor?"

"Harika. Bu sabah annemlerle birlikte farklı kil türleri denedik," diye cevap verdim.

"*Annemler* mi?" diye sordu eğlenerek.

"Evet. İki annem var," diye kısaca cevap verdim, daha fazla ayrıntıya girmek istemedim. Annemle babamın lezbiyen olduğunu söylediğimde bazı insanlar düpedüz iğrenmişti. Gençken insanların cehaletlerini yüzlerine vururdum.

Annem ve Aggie'yi duyduklarında bana kötü sözler söylüyorlardı ama yaşımla ilerledikçe birlikte dışarı çıktığımızda bize atılan tuhaf bakışları görmezden gelmeye başladım. Onları seviyordum ve onlar benim her şeyimdi.

"Bu nasıl?" Ezra yumuşak bir gülümsemeyle sordu, sesi ailemle ilgileniyormuş gibi geliyordu.

"Bu eğlenceli. Bir babaya sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorum ama... Babası olan Pixie kadar çok şey öğrendim."

Ezra gözlerini benden ayırmadı ve bakışları üzerimde ne kadar uzun süre kalırsa bundan o kadar keyif almaya başladım. Onda beni rahatlatan ve bir kez olsun fazla düşünmememi sağlayan bir şey vardı. Onunla ilgili bir şey inanılmaz derecede rahatlatıcıydı. Ama öyle olmamalıydı.

Altıncı Bölüm

Juno

Adaya vardık ve sanki planlanmış gibi yağmur durdu. Yol boyunca lunaparka doğru yürürken başımı çevirip Ezra'ya baktım ve çevresinden çok etkilendiğini söyleyebilirdim.

"Beğendin mi?" Ben sordum.

"Güzel, evet. Buraya neden sık sık geldiğini anlıyorum. Burası... huzurlu bir yer," dedi.

Başımı salladım. Burada geçirdiğim her saniyeden keyif alıyordum ve bazen keşke eve dönmek zorunda olmasaydım diyordum. Burası çoğu gün ıssızdı ama bazı turistler ya da yaşlı çiftler bir gün geçirmek, etrafta dolaşmak ve sessizliğin tadını çıkarmak için buraya gelmeyi severdi.

"Pixie ve ben yazın sık sık burada yüzmeye gideriz. Dönme dolabın yakınında küçük bir plaj var."

"Beni oraya götür," dedi gülümseyerek ve ben ona karşı koyamadım. O kadar tatlıydı ki, sesinde ne isterse yapmama neden olan bir tür kontrol vardı.

Başımı salladım ve su boyunca yürürken birkaç video çekmek için çantamdan fotoğraf makinemi çıkardım. Ağaçlar ve çalılar sarıya ve kırmızıya dönüyordu ve o zaman bu adanın sonbaharda ne kadar güzel olduğunu hatırladım.

Kamerayı açarak gözüme tuttum ve vizörden baktım. Kayıt sırasında Ezra sessizliğini koruyordu. Gözlerini üzerimde hissedebiliyordum ve kendimi biraz rahatsız hissetmeye başlamıştım.

Neden bakıyordu? O benim öğretmenimdi. Öğretmenler bakmamalı, değil mi? Ama bir süre sonra ve yanaklarımın ısındığını hissettikten sonra, bana bakmasından hoşlanmaya başladım. Hiçbir erkek bana Ezra'nın baktığı gibi bakmamıştı.

Ona bakmak için kamerayı indirdim ve dudaklarıma bakarken yakaladım, başka tarafa bakmaya zahmet etmedi. Gözlerini orada tuttu ve birkaç saniye sonra gözleri benimkilere kaydı.

"Film ne hakkında?" diye sordu, az önce bana baktığı gerçeğini kabul etmeden.

"Senaryoyu henüz bitirmedim ama nostaljiyle ilgili. Buradayken hissettiğim şey bu," dedim ona. "Aptalca ama bu kadar boş bir yerde kalbim daha fazla dolamazdı." Etrafıma baktım, ağaçların rüzgârda salınışını ve etrafımıza düşen tek tük yağmur damllarını izledim.

Dönme dolabın yanında durduk ve yukarı baktığımda Ezra'nın gözlerini yine üzerimde hissettim. "Buradayken başka ne hissediyorsun?"

Sorusuna gülümsedim ve gözlerinin içine bakmak için döndüm. "Neşe. Huzur. Konfor."

"Peki burada olmadığında ne hissediyorsun?"

Projemde bana yardımcı olmaya çalışıyordu ve bunu takdir ettim. Soruları beni düşündürdü ve çekmek istediğim filmin havasını oluşturmama yardımcı oldu.

"Gerginlik," diye cevap verdim, gözlerimi onunkilerden ayırmadan. "Sanki içimde bir fırtına varmış gibi."

*

Ezra

Kafasının içinde bir sürü şey dönüyordu. Konuşma tarzı beni büyülüyordu. Kelimelerini dikkatle seçiyordu ama sanki üzerinde çok fazla düşünmeden onları serbest bırakıyor gibiydi.

Belki de buraya onunla gelmek bir hataydı, ama Juno'da uzak duramayacağım kadar ilgi çekici bir şey vardı. Beni içine çekti, ben de ona izin verdim. Elbette birilerinin bizi takılırken görmesinden endişeleniyordum ama Clark Adası'nda dünyadan saklandığımızı hissediyordum.

Yine de dikkatli olmak zorundaydım. Okul dışında bir öğrenciyle vakit geçirdiğim için kovulmak istemiyordum ve onunla çok yakınlaşmak niyetinde olmasam da insanların bunu yanlış yorumlayıp beni kovdurma ihtimali her zaman vardı.

Ona bakmayı da bırakmak zorundaydım. Çok güzeldi. Saçları kızılın koyu bir tonuydu. Muhtemelen yazın daha açık olurdu ama yılın bu zamanında ağaçlardan dökülen kızıl yapraklarla uyumluydu. Masmavi gözleri etrafımızı saran gölle uyumluydu ve yavaş yavaş burayı neden bu kadar çok sevdiğini anlamaya başladım. Tam buraya uyuyordu. Sadece renklere değil, kişiliğine de. Onun özellikleri. Gerektiğinde sessizdi.

Alaycıydı ve ne zaman konuşmak için ağzını açsa, sözleri sizi düşündürürdü.

"Oturmak ister misin?" diye sordu, dönme dolabın birkaç metre ötesindeki eski, paslı bir atlıkarıncayı işaret ederek. Bu parkla ilgili her şey etkileyiciydi. "Bu parkın ne kadar eski olduğunu biliyor musun?" Onu atlıkarıncaya kadar takip ettim ve çay bardağına benzeyen bir yere oturdu.

Ben de oturdum,

Aramızda yeterince boşluk bırakmaya dikkat ederek.

"Altmışlı yıllarda inşa edildi, ancak burada çalışan insanlar yeterince para alamayınca hızla terk edildi. Ziyaretçiler bu araçlardan herhangi birine binmek için para ödemek zorunda değildi, bu yüzden protesto ettiler. Ondan sonra da yokuş aşağı gitti," dedi omuz silkerek.

"Bütün bunları nereden biliyorsun?" Kamerayı kaldırıp bana doğru tutarken onu dikkatle izleyerek sordum. "Ne yapıyorsun sen?" Elimi saçlarımda gezdirerek kıkırdadım.

"Kımıldama," dedi, ilk sorumu yanıtlarken kameraya bakıyordu. "Biraz araştırma yaptım. Bu konuda bir makale yazdım," diye açıkladı.

Beni çekmeye devam etti ve gülümsemesi yavaşça soldu.

"Juno," dedim kısık bir sesle. "O görüntüyü silmen gerekecek."

Hiçbir şeyi riske atmak istemedim ve o da yaptığımız şeyin doğru olmadığını biliyordu. Sadece takılıyor olsak bile... Bir öğretmen öğrencisiyle okul dışında vakit geçirmemeli.

"Biliyorum. Yapacağım," dedi usulca, sonunda kamerayı bırakıp kucağına geri koydu. Gözleri yine benim gözlerimdeydi ve gözlerindeki derinlik şaşırtıcıydı. Gözlerini kaçırmıyordu ve ben de onların içinde kaybolmamak için elimden geleni yapıyordum.

Yedinci Bölüm

Juno

Adanın neredeyse her bir parçasının videosunu çektim. Filmim tamamlandığında nasıl olacağına dair tam bir vizyonum vardı ve kameramda gördüklerim her şeyi bir araya getirmek için beni heyecanlandırdı.

"Belki de filmimde Pixie'yi kullanmak zorunda değilimdir. Belki filmimi doğaya odaklayabilirim." Feribota giden p a t i k a boyunca yürüyorduk. Hava kararmaya başlamıştı ve sekizden önce evde olmam bekleniyordu.

"Yani..." Ezra'ya baktım. Yan yana yürüyorduk, olması gerekenden biraz daha yakındık. "G ö r ü n ü ş ü y l e filmi biraz renklendirmesi için onu kullanırdım. Bazen bana gerçek gibi gelmiyor," dedim sessizce, kamerama dönüp çektiğim videoları tekrar izlerken.

kaydedildi.

Ezra, "Gerçekten de fantastik bir filmde fırlamış gibi görünüyor," diye onayladı.

Gülümsedim ve feribotun beklediği iskeleye varmadan önce Ezra elini omzuma koydu ve bir adım daha atmamı engelledi. "O videolarımı silmelisin Juno," dedi bana.

Küçük ekranda lunaparktaki eski oyuncaklara baktığı bir video oynuyordu ve bakışlarımı kaldırıp ona baktım. "Yapacağım," dedim ona, eğer onları gözlerinin önünde silmem için beni zorlamayacaksa, onlardan kurtulamayacağımı biliyordum.

"Bu videoları asla kimseye göstermeyeceğimi biliyorsun. Bence çok güzeller. Ekranda iyi görünüyorsun," diye itiraf ettim, sesimi alçak tutarak.

Gözleri bir kez daha benimkilerde kaldı ve içimi ısıttı. Belki de buraya birlikte gelmek o kadar da iyi bir fikir değildi. Hissettiğim şey iyi değildi, hele ki bana böyle hissettiren adam öğretmenimken. Gözlerini benden alamıyordu. Ama bu, tüm bu durumu iyi yapmıyordu. Değil miydi?

"Gidelim," diye fısıldadı, sonra başıyla feribotu işaret etti.

Eğer öğrenci ve öğretmen olmasaydık, onunla ilgili bazı fantezilere sahip olmak yine de yanlış olurdu. Benim iki katım yaşıydı ve bu yasadışı bir şeydi.

Bu düşünceleri bir kenara ittim, onun görüntülerini kameramda tuttum ve sonunda feribota binmek için güverte boyunca onu takip ettim.

Sessizce oturduk ve yağmurun gölde kayboluşunu izledim. Karaya dönüş sadece yirmi dakikalık bir yolculuktu, ama orada otururken birbirimizle göz teması kurmamaya çalıştığımız için asırlar gibi geldi. En azından ben bundan kaçınmaya çalışıyordum.

Gözlerini tekrar üzerimde hissedebiliyordum ve doğal olarak gülümsemek zorunda kaldım, yanaklarımın tekrar kızardığını hissettim. "Belki de bir fotoğrafımı çekmelisin, böylece bana tekrar bakmak için Pazartesi gününe kadar beklemek zorunda kalmazsın," dedim bakışlarımı kaldırıp onunkilerle buluşarak. "Tabii kız arkadaşın bunu sorun etmezse."

Dizi dizime değdi ve ancak o anda koltuk sıralarının ne kadar yakın olduğunu fark ettim. Dokunuşuna aldırmadan aşağıya baktım. Bacaklarımız hareket etmedi ve ben tekrar ona baktım.

"Kız arkadaşım yok," dedi sakince, ağzının kenarını hafifçe kaldırarak.

"Geçen hafta buraya kız arkadaşın için geldiğini söylemiştin," diye işaret ettim.

ve o da başını salladı.

"Gerçek bu. Sadece o bir süre önce şehir dışına taşındı ve ben burada kaldım," diye açıkladı.

"Neden?"

"Çünkü şehri seviyorum. Sadece birkaç aydır buradayım ama evim gibi hissettiren bir yanı var. Ayrıca... birlikte müzik yaptığım güzel bir arkadaş grubu buldum. Düzenli olarak değil ama eğlenceli. Gitar çalıyorum."

Bir süre yüzünü inceledim, gözlerimi dudaklarında, çenesinde gezdirdim ve sonra tekrar gözlerine döndüm. "Kanada'daki aileni özlemiyor musun?" Dizlerimiz hâlâ birbirine değerken sordum.

"Evet. Ama onlarla düzenli olarak konuşuyorum. Evden çok uzakta değilim ve istediğim zaman oraya gidebilirim. Kısa bir yolculuk."

"Anlıyorum," dedim, ona gülümseyerek ve sonra tekrar kamerama bakarak. Başparmağımı ekranın üzerinde gezdirdim ve Ezra gözlerini benden ayırmazken düşüncelerimin içinde kayboldum.

"O videoları kimseye göstermeyeceğine söz ver," dedi sessizce. "O videolarda bana bakman umurumda değil, ama biri onları bulursa, Memphis'te daha uzun süre öğretmenlik yapacağımı sanmıyorum."

Onları silmemi istemedi mi? Bakışlarımı tekrar kaldırdım ve hızlıca başımı salladım. "Söz veriyorum," dedim gülümseyerek.

Feribot durdu ve kara bulutlar üzerimizden geçerken anakaraya doğru yürüdük. Ben kapüşonumu başıma çektim, Ezra da ıslanmamak için şemsiyesini açtı. "Pazartesi günü görüşürüz. Seninle harika vakit geçirdim Juno," dedi bana. Gülümsedim ve sırt çantamın askılarını omuzlarıma çektim.

"Ben de. Okul için neler yaptığımı görmek istediğin için teşekkürler. Sanırım ilk kez bir öğretmene projelerimi anlatıyorum."

"İlk olmana sevindim," diye cevap verdi. Ben bisikletimin kilidini açarken sessiz kaldı. Sonra binmek için geri çektiğimde tekrar konuştu. "İyi geceler, Juno."

Sesinde belli bir ton vardı ve bu basit sözler bana adaya geri dönebilmeyi diledtirdi. Sadece o ve ben. Etrafımızda bize takılamayacağımızı çünkü bunun yanlış olduğunu söyleyecek kimse yok.

Sekizinci Bölüm

Ezra

Öğrencilerin hiçbiri söylediklerimi dinlemiyordu. Matematik de bana pek cazip gelmiyordu ama öğretmek zorunda olduğum beş dersten biriydi. İlerici bir okulda bile zorunlu derslerdi. Ama haftada bir matematik dersi o kadar da kötü değildi. Öğrencilerin başka şeylerle daha çok ilgilendiğini söyleyebilirdiniz.

Örneğin Gus astroloji hakkında bir şeyler okuyor, Pixie ise üzerinde çalıştığı eskizlerden birini boyuyordu. Juno ise dalmış, tebeşirle denklemler yazdığı tahtaya bakıyordu.

Zil çalar çalmaz hepsi ayağa kalktı, söylediklerimi yarıda kestiler ve vedalaşmadan odadan çıktılar. "Dinlediğiniz için teşekkürler," diye mırıldandım, normal bir okulda muhtemelen bundan daha kötü olacağını biliyordum.

Juno sırt çantasını yerden aldı ve koltuktan kalktı, sonra yorgun bir ifadeyle bana baktı. "İyi misin?" diye sordum. diye sordum. "Bütün gece ayaktaymışsın gibi görünüyorsun."

Bana yaklaştı ve omuz silkti. "Adada çektiğim görüntülere bakıyordum ve kurguya başlamaya çalıştım. Videolar harika oldu," dedi gülümseyerek.

"Bunu duyduğuma sevindim," diye cevap verdim, son öğrencinin sınıftan çıkışını izlerken. Bugünlük okul bitmişti ve eve gidip akşam için dinlenmeye niyetliydim.

"Bu arada," dedi Juno telefonunu çıkararak. "Annem bodrumumuzda bu hava kurumalı kili buldu. Su bazlı ve üzerinde çalışmak daha kolay," diye açıkladı ve ardından telefonunu yüzüme tutarak bana bir resim gösterdi.

"Bunu dün gece yaptım. Pixie'yi temsil etmesi gerekiyordu. Tam önümde oturuyordu, ben de onu ilham kaynağı olarak kullandım."

Ekrandaki heykele baktım ve en yakın arkadaşına hafif bir benzerlik olduğunu gördüm. "Bu, heykel yapmayı bitirdiğin ve bundan sonra filme konsantre olacağın anlamına mı geliyor?" Tekrar ona bakarak sordum. "Heykel yapma deneyiminle ilgili bir makale yazdın mı?"

"Bunu bu hafta yapacağım. Adaya geri dönmeyi düşünüyordum. Birkaç video daha çeker ve sadece... takılırız," dedi daha alçak bir sesle. "Benimle gelmek ister misin?"

Masamın yanında duruyorduk ve ben iki elimle masama yaslanmışım. Juno aklındaki şeyleri yapmak konusunda hiç tereddüt etmiyordu. Koluma dokunmak için uzandı.

Boğazımı temizledim ve eline baktım, sonra yavaşça başımı salladım. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum Juno."

Kaşlarını çattı. "Ama zaten Cumartesi günü adada takıldık. Kimse bilmeyecek," diye fısıldadı sesini yükseltmemeye dikkat ederek.

"Bu çok riskli. Seninle geçirdiğim zamandan keyif aldım ama bu bir daha olamaz." Bir adım geri çekildim ve kollarımı kavuşturdum. Aramıza biraz mesafe koymalıyım. Okul dışında birlikte takılarak zaten çizgiyi aşmıştık ve paranoyaklaşmaya başlamıştım. Kimsenin bizi görmesini istemiyordum.

"Kaşlarını çatmayı bırak, Juno. Bunu bir daha yapamayacağımızı biliyorsun," dedim ona sessizce, bana kızmayacağını umarak. Okul mülkünü bir öğrenciyle terk etmek ciddi bir suçtu ve daha fazla kuralı çiğnemek istemiyordum.

"Pekâlâ," diye iç geçirdi ve telefonunu cebine geri itti. "Sanırım yarın görüşürüz." Topuklarının üzerinde döndü ve sınıftan çıktı, beni orada içimde biriken suçluluk duygusuyla bıraktı. Ama neden kendimi suçlu hissediyordum ki? Kahretsin, o benim öğrencimdi. Onunla takılacak kadar ileri gitmesine nasıl izin vermişim?

"Biz bara gidiyoruz. Bizimle geliyor musun?" Benji kafasını kapıdan uzatarak sordu.

Ona bakmak için döndüm. Memphis'in öğretmenleriyle dışarı çıkmak kafamı boşaltmak için iyi bir yol olabilirdi. Juno'yu oradan çıkarmam gerekiyordu. "Evet, geliyorum."

*

Birkaç bira ve biftekli sandviçten sonra eve gitmek üzere bardan ayrıldık. Hava kararmıştı ama henüz o kadar da geç değildi. Dışarıda fırtına vardı ve ağaçlar şiddetli rüzgar nedeniyle neredeyse kırılacak şekilde bir o yana bir bu yana hareket ediyordu.

Eve bir taksiyle geldim ve ödemeyi yapıp arabadan indikten sonra uzakta sarı bir yağmurluğun bana doğru yürüdüğünü gördüm. Onun Juno olduğunu biliyordum ve bisikletini iterek eve acele etmeye çalışıyordu. Bu havada bisiklete binmemek akıllıca bir fikirdi ama yine de tehlikeliydi.

Apartmanın kapısının önündeki tentenin altında durdum ve onun yaklaşmasını bekledim. "Juno!" Yağmur ve gök gürültüsü arasında beni duyabilecek kadar yaklaştığında seslendim. Başını çevirip şaşkınlıkla bana baktıktan sonra olduğu yerde durdu.

"İçeri gel! Üşüteceksin ya da lanet bir ağaç sana çarpacak!" Kendimi savunmam gerekirse, şehrin diğer tarafında yaşadığını ve sırlıslık olduğunu biliyordum.

"Bu kurallara aykırı değil mi?" diye karşılık verdi, yağmurun üzerine düşmesine izin vererek. Islanmayı ya da muhtemelen yıldırım çarpmasını pek umursuyor gibi görünmüyordu. Hayır, bu korkunç havanın tadını çıkarıyor gibi görünüyordu.

Gözlerimi devirdim ve içeri gelmesini işaret ettim. "Tanrı aşkına, Juno. İçeri gir," diye emrettim.

Bir an tereddüt etti, sonra bisikletini patikadan yukarı itti ve çitlere yaslayarak bana doğru yürümeye başladı. İçeri girmesine izin vermek için kenara çekildim, sonra da kapıyı arkamdan kapattım.

"Hasta olacaksın. Bu kıyafetleri çıkarman gerek," dedim ona. Kapüşonunu indirdi ve bana baktı, sonra kaşlarını kaldırdı. "Üzerimi değiştirecek bir şeyim yok."

"Kıyafetlerin kuruyana kadar giymen için sana bir şeyler vereceğim. Hadi," dedim ve başımla merdivenleri işaret ettim. Beni ikinci kattaki daireme kadar takip etti.

"Şimdiye kadar adada mıydın?" Ön kapının kilidini açıp iterek sordum.

Tek cevabı "Evet" oldu. Dairemin etrafına baktı ama hareket etmedi. Bir mağazanın önünde sahibini bekleyen bir köpek yavrusu gibi öylece duruyordu.

"Sana kıyafet getireyim." Doğruca yatak odama gittim ve bir gömlek, kazak ve bir çift boxer çıkardım. Juno'ya geri döndüğümde onları uzattım ve banyomu işaret ettim.

"Orada üstünü değiştirebilirsin. Acele etme. Kıyafetlerini banyodaki radyatörlerin üzerine as," dedim ve o da başını salladı. Neyse ki dairem hâlâ radyatörleri olacak kadar eskiydi. Burası endüstriyel bir binaydı ve beni çevreleyen tuğla duvarları seviyordum.

"Sana paltomu verebilir miyim?" Juno yağmurluğunu çıkardıktan sonra elinde tutarak sordu. Başımı salladım, ondan aldım ve ön kapının yanındaki giysi askısına koydum.

İçeride epey zaman geçiriyordu, ben de daha rahat kıyafetler giymek için yatak odama gittim, sonra da yemek yapmak için mutfığa geçtim.

Biraz ay. Donuyor olmalıydı, bu yüzden onu ısıtacak küçük bir şey uygun görünüyordu .

Dokuzuncu Bölüm

Juno

Bana verdiği kıyafetler üzerime çok büyük geldi. Şort dizlerime kadar geliyordu ve külotumu da çıkarmak zorunda kaldım, çünkü onlar da sıırıslıkılam olmuştı. Ona bakmaktan değil, yağmurdan.

Gömlek yumuşaktı ve kazak uzunluğu nedeniyle şortu örtüyordu. Sıcak ve rahat olduğu için beni çok rahatsız etmedi. Öğretmenimin kıyafetlerini giymeye alışabilirdim ama bunu hoş bir jest olarak yapıyordu.

Kolların uçlarını ellerimle kavradım ve sıkıca bükerek banyodan çıkmadan önce ellerimi ısıttım. Dairesi büyük değildi ama yüksek tavanları ve açık kat planı sayesinde geniş bir alanmış gibi görünüyordu.

"Biraz daha sıcak hissediyor musun?" Ezra elinde iki fincanla kanepeye doğru yürürken sordu. Başımı salladım, sonra ona doğru yürüdüm ve kanepeye oturdum. Bana bir fincan uzattı ve sıcaklık ellerime yayılırken gülümsedim.

"Teşekkür ederim."

"Hoş geldin," dedi, sonra çıplak ayaklarıma baktı. "Sana çorap getireyim," dedi ve hızla yatak odasına geri döndü.

"Beni evinde ağırlamak istediğine emin misin? Bu çizgiyi aşılıyor, değil mi?" Elinde bir çift çorapla geri dönmesini izlerken sordum. Onları bana uzattı ve fincanı tekrar elime almadan önce hızla giydim.

"Bu acil bir durum. Kimsenin bilmesine gerek yok, ama bu buraya ilk ve son gelişin," dedi bana, kendi sözlerinden biraz incinmiş gibi bir sesle. Yüzünü dikkatle inceledim, sonra dikkatle çayımından bir yudum aldım.

"Buraya ikinci kez gelmek isteyeceğimi kim söyledi ki?" Kaşlarım kalkmıştı ve şimdi o da benim yüz ifademi taklit ediyordu.

"Doğru," dedi kıkırdayarak, kendi fincanını kaptı ve kanepede yanıma oturdu. Aramızda biraz mesafe bırakmaya özen gösterdi ve ben de çayını yudumlarken onu izledim.

"Giysilerimin kuruması ne kadar sürer?" Arkama yaslanıp fincanımı kucacağında tutarak sordum.

"Normalde yaklaşık iki saat sürer," dedi ve muhtemelen o kadar uzun süre kalamayacağımı anlayınca dudaklarını büzdü. İyi bir fikir değildi.

"Belki... annelerinize Pixie'lerde olduğunuzu söyleyebilirsiniz," diye önerdi. "Eminim senin için endişeleniyorlardır."

"Onlara feribottayken eve dönmekte olduğumu söyledim." Sırt çantama uzandım ve telefonumu çıkardım, ardından kilidini açarak aile sohbetimizi açtım. Sesli mesaj kaydetmek için telefona "Fırtına dinene kadar Pixie'nin evindeyim," dedim.

Telefonu sehpanın üzerine bıraktım ve çayımdan bir yudum daha aldım. Ezra'ya bakarak, "Bu eğlenceli olacak," dedim. Ben içim ısınırken o sessiz bir şekilde yüzümü inceliyordu.

"Alaycılığın bazen sinir bozucu olabiliyor, biliyor musun?" dedi sırtarak ve elindeki fincanı sehpaye bıraktı. O da arkasına yaslandı ama gözleri benimkilerde kaldı.

"Biliyorum. İnsanlarla konuşmak istemediğim zamanlarda bu benim savunma mekanizmam," diye açıkladım.

"Yani sessiz olmamı ve giysilerin kuruyana kadar tek kelime etmememi mi istiyorsun?" diye sordu eğlenerek.

"Hayır. Seninle konuşmak hoşuma gidiyor. Sadece bu öğleden sonra bana birlikte takılarak çizgiyi aşmamamız gerektiğini söylediğin zamanı düşünüyordum. Bu biraz çelişkili, değil mi?"

"Benji bu tavırlarınla seni nasıl okuldan atmadı?" diye sordu sırtışını bozmadan.

Gözlerimi devirip kıkırdadım ve sorusuna cevap vermedim. Çayımı bitirdikten sonra bardağı yere bıraktım ve bacaklarımı sıcak tutmak için altına çektim.

"Al, bu seni sıcak tutar," dedi ve koltuğun kolçağında duran battaniyeyi aldı. Bacaklarımın üzerine çektim ve içine sokuldum, sonra tekrar gözlerine baktım.

"Böyle bir akşamda ne yaparsınız?" diye sordum.

"Çok fazla değil. Genelde televizyon izliyorum. Takip etmeye çalıştığım bir dizi var ama genelde onu kaydedip hafta sonu tüm bölümlerini bir kerede izliyorum."

"Dizi ve film izlemek için Netflix ve Hulu'nun olduğunu biliyorsun. O kadar da yaşlı değilsin. O aboneliklere sahip olmalısın," diye alay ettim.

"Ve bu gezegendeki diğerk herkes gibi o tavşan deliğinden aşağı mı düşeyim?

Hayır, teşekkürler. Aklımı başımda tutmak istiyorum."

Hafifçe güldüm, sonra uzaktan kumandaya uzandım ve televizyonu açtım. "Pekâlâ, Bay Ezik. Şu dizinizi izleyelim o zaman." Kumandayı ona uzattım ve hayatımda hiç duymadığım bir kanala geçmek için aldı.

"Ne tür bir dizi bu?"

"Gerçek suçlarla ilgili. Birbirine paralel iki hikaye anlatıyorlar, her on dakikada bir ikisi arasında geçiş yapıyorlar. İlginç ve sizi hemen içine çekiyor."

"Gerçek suçlarla mı ilgileniyorsun?" Şaşırarak sordum. "Geçen yaz vakit geçirmek için YouTube'da gerçek suç hikâyeleriyle ilgili ne kadar çok video izlediğimi bilemezsin. O kadar çok izledim ki bir suç mahallini kendi başıma rahatlıkla araştırabilirim."

Ezra kıkırdadı. "Konu katiller olduğunda aynı fikirde olduğumuza sevindim."

Onuncu Bölüm

Ezra

Sadece televizyon izliyorduk. Bunda yanlış bir şey yok. Baş omzumda olmasaydı ve kollarımız birbirine değmeseydi en azından biraz sorun olmazdı.

Neredeyse iki saat geçmişti ve Juno birkaç dakika önce uykuya dalmıştı. Onu uyandırmak istemedim ama saat dokuz buçuktu ve ailesinin onu aramasından endişe ediyordum. Fırtına da durmuştu ve yağmur artık bardaktan boşanırcasına yağmıyordu.

Televizyonun sesini kısıtım, sonra da sıcak kalmasını sağlamak için battaniyeyi vücudunun üst kısmına çektim. Kıyafetleri çoktan kurumuş olmalıydı ama kalkıp onu uyandırma riskini almak istemedim.

Eli kalçama yakındı ve yapmamam gerektiği halde ona uzandım ve kucağıma çektim. Parmakları buz gibiydi ve uçları kırmızıydı. Parmaklarımı onunkiler boyunca gezdirdim ve ilk kez yumuşak tenini tenimde hissettim.

Sadece bu basit dokunuşla bile sikimin pantolonumun içinde zonkladığını hissettim. Ama bu düşünceleri bir kenara itip elini bırakmak yerine parmaklarımı onunkilerin arasından geçirdim. Eli benimkine mükemmel bir şekilde uyuyordu, çok küçük ve narindi.

Eli soluk çillerle kaplıydı ve her birini öpmek istiyordum. Cildi yazın nasıl görünürdü? Üzerinde daha az giysi varken ve güneş solgun tenini tüm o küçük lekeleri ortaya çıkarırken?

Juno yanımda hareket etti ama uyanmadı. Yüzüne bakmak için başımı çevirdim. Uzun kirpikleri elmacık kemiklerine değiyordu ve burnundan sessizce nefes alırken dudakları hafifçe aralanmıştı.

Uyurken sakın ve dingindi, bu da otomatik olarak benim de aynı şekilde hissetmemi sağlıyordu. Onun dairemde olması Olivia ile yaşadığım tüm korkunç kavgaları unutmamı sağlayabilirdi. Onunla yaşamak zordu, özellikle de banyo dışında kapısı olmayan bir dairede.

Juno'nun gözleri yavaşça açıldı ve doğrudan ellerimize baktı. Hareket etmedi ama dudaklarında yumuşak bir gülümseme belirmeden önce elimi sıktı.

"Seni uyandırdım mı?" Dudaklarımı başına yaklaştırarak fısıldadım.

"Hayır," diye cevap verdi usulca. Başparmağı tenimi okşadı ve parmaklarının benimkinden ayrılışını izlemek için bakışlarımı kaydırdım. Ama elimi bırakmak yerine avuç içini benimkinin üzerine koydu ve elini dikkatle kavramamı sağladı. Başparmağımı parmaklarının arkasında gezdirdim ve tek kelime etmeden birbirimize yakın otururken düşüncelerimin içinde kayboldum.

Dakikalar geçti ve elini elimde tutarken doğrulup gözlerimin içine baktı. "Senin üzerinde uyuyakaldığım için özür dilerim. Eve gitsem iyi olacak" diye önerdi ve ben de hemen başımı salladım.

Kalkmak ve elimi bırakmak istemediğini söyleyebilirdim ama eve gitmesi gerekiyordu ve onu tutamazdım. Kısık bir sesle, "Git kıyafetlerini giy," dedim ve elini elimden çekmeden önce başını salladı.

Banyoya gidişini izledim ve beş dakika sonra kendi kıyafetlerini giymiş olarak oturma odasına geri döndü. Benimkileri mükemmel bir şekilde katlamış ve kanepede yanıma koymuştu. "Kalmama izin verdiğin için teşekkürler. Eğlenceliydi," dedi ve sehpadan telefonunu aldı.

"Elbette," diye cevap verdim, sonunda koltuktan kendim kalktım. Sırt çantasını aldım ve ön kapıya kadar ona eşlik ettim.

Yağmurluğunu giyerken duvara yaslandım ve dışarı çıkmaya hazırlanmasını izledim. "Juno?"

"Hm?"

"Bu..." Önce kendimi sonra da onu işaret ederek söyledim. "Bunu kimseye anlatamazsın."

Büyük, koyu mavi gözleriyle bana baktı, sonra yumuşak bir gülümsemeyle başını salladı. "Kimseye söylemeyeceğim Ezra. İşini kaybetmeni istemiyorum, biliyorsun değil mi?" dedi alaycı bir tonla.

Kıkırdadım. "Bunu ciddiye almana sevindim."

Sırıttı, sonra sırt çantasının askılarını omuzlarına çekti ve kapüşonunu başına geçirdi. "Yarın görüşürüz," dedi ve biraz tereddüt ettikten sonra parmak uçlarına kalkıp yanağımdan, ağzımın köşesine yakın bir yerden öptü.

Vücudum gerildi ve durumumuzun daha kolay olmasını diledim. Bu sadece benim onun öğretmeni olmam değil, aynı zamanda onun reşit olmamasıydı. O daha çok genç ve dikkatli olmalıydım.

"Yarın görüşürüz," diye cevap verdim.

Son bir kez gülümseyerek bana el salladı ve bisikletine gitmek üzere dairemden ayrıldı.

Etrafımı saran ani bir boşluk hissettim ve onun burada kalmasını diledim. Yarın işe gitmeye korkuyordum. Juno'dan sadece görünüşüyle değil, ruhuyla da etkilenmişim. Onu aklımdan çıkarmam gerekiyordu ama kokusu hâlâ burnumda tütüyordu.

On Birinci Bölüm

Juno

"Annem ve babam minibüse yardım etmem için bu hafta evde kalmamı istiyor. Ama hafta sonu adaya gidebiliriz. Cumartesi ve Pazar, anlaştık mı?" Pixie sordu. Sınıftaki koltukta rahatça oturmuş, zilin çalmasını ve bizi bugünkü dersten çıkarmasını bekliyorduk.

"Anlaştık," diye cevap verdim, gözlerimi Gus'la konuşan Ezra'dan ayırmadan. Gus'ın konusu hakkında bir şeyler tartışıyorlardı.

Dün gece bir rüya gibiydi. Ne kadar yanlış olursa olsun, ona yakın olmak hoşuma gidiyordu. Sanırım benim için o kadar da önemli değildi, ama onun tüm işi tehlikedeydi ve birbirimizle zaman geçirmek bir alışkanlık haline gelmemeliydi. Ona yaklaşmıyordum ama bunu o kadar çok istiyordum ki.

"Gus'a mı bakıyorsun?" Pixie eğlenen bir sırtıyla sordu ve ben de gözlerimi Ezra'dan ayırmak için gözlerimi kırptım.

"Uh, evet. Hayır, kravatına bakıyordum. Bugün... renkli," diye belirttim.

"Bence o eşcinsel. Geçen gün Ezra'ya övgüler yağıdırıyordu. Onun öğretmen olması konusunda çok hevesliydi."

Ezra'nın kesinlikle Gus'la aynı takımda oynamadığını bildiğim için kıkırdadım. Zil çaldı ve okuldan ayrılmak için eşyalarımızı topladık. "Yarın görüşürüz. Babam muhtemelen çoktan bekliyordur."

"Tamam, yarın görüşürüz," diye seslendim sınıftan çıkarken. "Juno, ofisime gel lütfen." Benji'ye bakmak için başımı çevirdim ve başımı salladım ve hâlâ Gus'la konuşmakta olan Ezra'ya son bir kez baktım. "Geliyorum," dedim Benji'ye, onu üst kattaki ofisine kadar takip ederek.

"Ne oldu?" Masasının önündeki sandalyelerden birine oturarak sordum.

"Seni kontrol etmek istedim. Videografi nasıl gidiyor?" diye sordu. "İyi. Çok eğlenceli. Muhtemelen şimdiye kadar seçtiğim en ilginç şey." ona söyledi. "Ama fotoğraf makinem bozuldu. Dün gece fırtına sırasında ıslandı ama hafıza kartını kurtarabildim, bu iyi bir şey."

Benji'ye fotoğraf makinemden bahsettiğimde Ezra içeri girdi ve endişeli görünüyordu. "İkinci bir tane var mı?" diye sordu.

"Hayır, muhtemelen video çekmek için telefonumu kullanacağım. Büyütülecek bir şey değil," dedim ve yüzümü kızartmadığı için Benji'ye dönüp baktım.

"Yaptığın işi sevmene sevindim. Bu motivasyonu korumanız çok önemli, yoksa filminiz yavan ve sıkıcı olur. Ve biz bunu istemeyiz, değil mi?"

"Tabii ki hayır," dedim ve Ezra kıkırdadı.

"Pekâlâ. O zaman evinize gidin. İkiniz de," dedi Benji ve iki eliyle odadan çıkmalarını işaret etti.

Ayağa kalktım ve Ezra'yla göz göze gelmemeye çalıştım ama ofisten çıkıp kapıyı arkamızdan kapattığında dönüp ona bakmak zorunda kaldım. "Merhaba," dedim kendimi utangaç ve gergin küçük bir kız gibi hissederek.

"Hey," dedi inanılmaz yakışıklı bir gülümsemeyle. "Biliyor musun, kasabanın hemen dışında bir ikinci el dükkânı var. Belki oradan bir fotoğraf makinesi bakabilirsin. Çok pahalı olmamalı," dedi bana.

"Kulağa hoş geliyor. Tavsiye için teşekkürler." Ona gülümsedim ve orada dikilmemiz garip bir sessizliğe dönüşmeden önce ellerini ceplerine soktu ve daha yakına eğildi.

"İstersen oraya birlikte gidebiliriz. Benim arabamla gidebiliriz," dedi alçak sesle ve bu önerisi beni şaşırttı.

"Şu anda mı?"

Gözlerini benimkilerden ayırmadan başını salladı. "Parkın yanında bekle. Seni oradan alacağım" dedi.

"Tamam." Bir süre yüzünü inceledim, sonra aşağıya inmek ve caddeden parka doğru yürümek için ayrıldım. Bir kuralı daha çiğnemek üzereydik ama umurumda değildi. Onu yakınımda istiyordum ve bütün gün sınıfta onunla konuşmadan oturmak benim için yeterli değildi.

Kaldırımda arabasının yanaşmasını bekledim. Siyah bir araba kullandığını biliyordum ama sokaklarda bunlardan çok vardı. Sonunda bir araba önümde yavaşladı ve yolcu koltuğunun kapısı açıldı.

Ezra kapıyı içeriden açtıktan sonra bana "Bin," dedi ve ben de hızla içeri girdim.

"Annenize okuldan hemen sonra eve gelmeyeceğinizi söylediniz mi?" diye sordu.

Bir kaşımı kaldırdım ve emniyet kemerini takarken ona baktım. "Annemler için endişeleniyorsun ama yakalanmamız için endişelenmiyor musun?"

"Elbette bunun için endişeleniyorum Juno. Onlara daha sonra evde olacağını söyle," dedi bana.

"Tamam, sakin ol," diye karşılık verdim ve ondan uyarıcı bir bakış aldım. Sinirlendiğimde daha kibar olmaya çalışmalıyım. "Özür dilerim. Onlara hemen mesaj atacağım."

Ezra arabayı sürmeye başladı ve ben de annemlere mesaj atarak biraz sonra evde olacağımı ve tekrar adaya gideceğimi bildirdim. Bu hiç de şüpheli değildi, çünkü ada benim ikinci evim sayılırdı.

Şehir dışına çıkmak onunla adada olmak kadar tehlikeli değildi. Çok daha güvenliydi ama yine de birilerinin bizi görme ihtimali vardı. Bunu düşünmek istemedim. Yeni bir fotoğraf makinesine ihtiyacım vardı ve Ezra'nın arabası olduğu için beni oraya götürmesi daha uygundu. Bizim arabamız yoktu ve otobüse binmek çok uzun sürerdi.

Koltuğumda arkama yaslandım ve Ezra'ya bakmadan önce telefonu sırt çantama geri koydum. "Bunu sık sık yapar mısın?" diye sordum.

"Neyi sık sık yapıyorsun?" Bana baktı, sonra tekrar yola baktı.

"Senin yaşındaki insanlar yerine öğrencilerle takıl." Onunla alay ediyordum ve neyse ki ciddiye almadı.

Bir kahkaha attı ve başını salladı. "Sen başka bir şeysin Juno. Neden başını çevirip manzaranın tadını çıkarmıyorsun?"

Hafifçe güldüm ve pencereden dışarı bakmak için başımı çevirdim. Birbirimize çoktan alışmaya başlamıştık. Ve ben neyin doğru neyin yanlış olduğunu umursamamaya başlamıştım. Bana kendimi iyi hissettiriyordu ve bu hissi mümkün olduğunca uzun süre içimde tutmak istiyordum.

On İkinci Bölüm

Ezra

İkinci el mağazasında fazla insan yoktu. Juno, filmi için video çekebilecek kadar iyi bir kamera bulmak amacıyla üzerinde kullanılmış elektronik eşyaların bulunduğu bir masanın yanında duruyordu.

"Bu neredeyse benimkiyle aynı," dedi ve kameralardan birini bana doğru tuttu.

"İşe yarıyor mu?" Arkasında durup omzunun üzerinden bakarak sordum.

"Sanırım öyle. Açılıyor ama pili zayıf diyor. Sanırım bunu alacağım. Yanında bir de şarj aleti var," diye açıkladı ve masanın üzerindeki kısa kabloyu gösterdi.

Bana bakmak için başını çevirdiğinde başımı salladım. Harika kokuyordu ve elimde olmadan kokusunu daha fazla içime çektim. Elimi beline koydum ve başının üstünü öpmek için eğildim. "Senin için alacağım," diye fısıldadım, bu hediyeyi kabul edeceğini umuyordum.

"Zorunda değilsin Ezra," dedi gülümseyerek ve kameraya bakmak için başını geriye çevirdi.

"Bunu geç kalmış bir doğum günü hediyesi olarak gör." Gülümsedim ve başparmağımı belinde gezdirdim, keşke onu örten kıyafetler olmasaydı. Sırtını göğsüme yaslayarak bana doğru eğildi ve elimi karnına götürerek bu küçük hareketle onu ne kadar yakınımda istediğimi gösterdim.

"Bunu benim için almakta ısrar edecek misin?" diye sordu usulca ve ben kıkırdadım.

"Muhtemelen."

"Tamam," diye iç geçirdi ve gülümseyerek bana döndü. "Teşekkür ederim." "Bir şey değil. Ama kalmak zorunda-"

"Aramızda. Biliyorum Ez," diye fısıldadı sesinde bir parça hüznle. Keşke daha kolay olsaydı. Ama aramızda her ne yaşıyorsak dışarı çıkamazdı. Bu bizim sırrımızdı ve keşke benim öğrencim değil de benden büyük olsaydı.

Ona cesaret verici bir gülümseme verdim, sonra kasaya doğru başımı sallamadan önce sırtının alt kısmını sıvazladım. "Hadi gidelim." Fotoğraf makinesini

Ellerini masanın üzerindeki şarj aletine uzattı, sonra da fotoğraf makinesinin parasını ödemek için mağazanın diğer ucuna yürüdü. O kadar pahalı değildi ama parasını başka şeyler için saklamasını istiyordum. Bu fotoğraf makinesi pek de yatırım sayılmazdı. Ona bir yıl daha verdim, sonra yeni bir tane alması gerekecekti.

Arabama gitmek için otoparkı boydan boya yürüdük ve ben onun için yolcu kapısını açarken elini bileğime koyarak beni durdurdu. "Benimle yürüyüşe çıkmak ister misin? Dere boyunca yürüyebiliriz. Henüz eve gitmek istemiyorum" dedi.

Bir süre onu inceledim. Tanıdığımız insanlardan yeterince uzaktaydık, bu yüzden onunla küçük bir yürüyüş yapmak kötü bir fikir değildi. "Tamam," diye cevap verdim. Kamerayı koltuğun üzerine koydum, sonra kapıyı tekrar kapattım.

"Tabii bu konuda rahat değilsen," diye ekledi önerisine, ama hemen başımı salladım. "Seninle yürüyüşe çıkmayı çok isterim Juno." Bu onun endişesini giderdi ve küçük bir ormana açılan dereye doğru yürümeye başladık.

Yumruklarımı paltomun ceplerine soktum ve ağaçlardaki güzel renkli yaprakları seyrederek önüme baktım. "En sevdiğin mevsim hangisi?" diye sordum.

"Kış." Cevabı bir top güllesi gibi fırladı. Kıkırdadım ve ona bakmak için başımı çevirdim.

"Kış mı? Kışın nesi güzel?"

"Kar. Işıklar. İçerideyken, en sevdiğiniz battaniyeniz ve elinizde sıcak çikolatanızla sarıldığınızda hissettiğiniz rahatlık," diye yanıtladı.

"Bu çok klişe," diye alay ettim.

Güldü. "Ama gerçek bu. Yaz çok sıcak. Güneşi sevmiyorum. Kolayca güneş yanığı oluyorum ve evden çıkmadan önce tonlarca güneş kremi sürmem gerekiyor. Ön kapıyı açar açmaz terlemeye başlıyorsun ve geceleri uyumak korkunç, pencereyi bile açamıyorsun çünkü sivrisinekler tarafından ısırılıyorsun."

"Doğru," diye mırıldandım, dudaklarımı büzdüm ve sırtıtmamak için kendimi zor tuttum. "En sevdiğin mevsim hangisi?" diye sordu.

"Sonbaharı çok sevmeye başlıyorum," dedim başımı çevirip tekrar ona bakarak.

"Hoşlanmaya mı başladın? Fikrini değiştiren ne?"

"Sen," dedim açık açık. Gözleri büyüdü ve kaşlarının arasında yine o meşhur çatıklık **b e l i r d i**.

"Neden?"

"Çünkü bana onu hatırlatıyorsun. Doğal koyu bakır saçların yapraklara uyuyor, gözlerin koyu mavi, fırtınalı gökyüzüne benziyor ve bir de auran var..." Umarım tam bir sürünge gibi konuşmamışımdır, ama daha fazla tutamadım. O çok güzeldi ve bunu bilmesini istedim.

"Auram mı? Auram bütün bir sezona nasıl uyuyor?"

"Etrafınızdayken temiz hava solumuş gibi hissediyorsunuz. Yaklaşan bir fırtına gibi ama iyi anlamda."

Söyleyecek kelime bulamadı. Bunun yerine, yüzü gevşerken ve kaşları sonunda gülümsemeye dönüşürken gözlerini benden ayırmadı.

Juno elini uzatıp koluma doladı ve bileğime doğru kayarken elimi cepten çıkarıp onunkini kendime çektim. Parmaklarımız kenetlendi ve o anda her şey doğru hissettirdi.

Parmaklarımız iç içe geçerek yürümeye devam ettik ve bir dakikalık sessizlikten sonra o bozdu. "Eski sevgilin seni neden terk etti?"

Olivia hakkında hiç konuşmamıştım ama geçmişteki ilişkiyi bir sır olarak saklamak istemiyordum. Bu konu hakkında konuşmak, onu aşmama bile yardımcı olabilirdi. "Onu terk ettim," dedim başparmağımı onunkine sürterek ve elini sıkıca elimde tutarak.

"Çok fazla kavga ettik. Çok iş odaklı ve işine öncelik veren biriydi. Bu kötü bir özellik değil ama eve gelir gelmez tüm öfkesini benden çıkardı. Başlangıçta onu bir kenara itmeye çalıştım, ancak kısa süre sonra öfkesini çıkarmak için ellerini kullanmaya başladı. Yine ilk birkaç ay katlandım ve sonunda sakinleşeceğini umdum. Ama hiç sakinleşmedi." İçimi çektim, diğer elimi saçlarımda gezdirdim.

"Artık mutlu değildim ve en anlamsız şeyler yüzünden kavga etmeye başladık. O zamanlar St. Floyd's Lisesi'nde çalışıyordum ve iş yerinde stresli günler geçiren tek kişi o değildi. Daha fazla dayanamadım ve ona gitmesini söyledim."

Juno'nun eli benimkini sıktı ve başını üst koluma yaslamak için daha da yaklaştı. "Duyduğuma üzüldüm. Sen harika bir adamsın Ezra. Umarım bunu biliyorsundur."

Olivia'yı gündeme getirmek yerine, sadece olumlu ve moral verici şeyler söyleyerek sözlerini dikkatle seçti. Birini neşelendirmenin bir yolu da buydu ve o bunu başarıyla yaptı. Ona gülümsedim ve gözlerinin içine bakmadan önce başını öptüm.

"Çok güzel bir ruhun var, biliyor musun? Sanki yaşlı, bilge bir kadın senin içinde sıkışıp kalmış gibi. Bu inanılmaz derecede büyüleyici. Gençsin ama seninle tanıdığım çoğu yetişkinden daha iyi sohbet ettik."

Dere boyunca yürümeye devam ettikçe büyüyen tek şey gülümsemesi değildi. Kalbim doluydu ve tanıştığımızdan beri ilk kez hiçbir şeyi riske atmıyormuşuz gibi hissediyordum.

On Üçüncü Bölüm

Juno

Yaklaşık bir saat ormanda dolaşıp konuştuktan sonra arabaya ulaştık. Konuşmalarımız sorunsuzdu ve Ezra sayesinde birkaç kahkaha attım. Sadece son derece iyi bir adam değildi, aynı zamanda yanında olmak da eğlenceliydi.

Birbirimizin ellerini bırakmadık ama arabanın kapısının yanında durduğumuzda Ezra iki elini de belime koydu. Beni arabaya doğru itti ve ben de ellerimi yanlarımda garip bir şekilde asılı bırakmamak için göğsüne koydum.

"Seninle iyi vakit geçirdim," dedi ve ben de onun bu sözleri karşısında gülümsedim.

"Ben de öyle. Belki de buraya daha sık gelmeliyiz," diye önerdim ama başını salladı.

"Seninle daha fazla yer keşfetmek istiyorum. Seni nereye istersen götürürüm, yeter ki annen nerede olduğunu merak etmeden seni eve götürebileyim." Elleri belimi daha sıkı kavradı ve alnımdan öpmek için eğildi.

Gözlerimi kapattım ve kaşlarımı çatmaktan kendimi alamadım.

"Korkmuyor musun?" "Ödüm kopuyor," diye itiraf etti, tekrar gözlerimin içine bakarak. "Eğer bu ortaya çıkarsa, bu benim işime ve öğretmenlik lisansıma mal olabilir." "O zaman neden her şeyi riske atıyorsun?"

Bir süre yüzümü inceledi, sonra elleri yanaklarımı okşamak için kalktı. "Senin yüzünden. Kulağa aptalca geldiğini biliyorum ve muhtemelen yapacağım en aptalca şey de bu... ama elimde değil Juno. Senin de bunu hissettiğini biliyorum."

"Yani... tam olarak ne diyorsun?" Göğsündeki ellerime bakarak usulca sordum.

"Şimdilik ve bunu bir sır olarak saklayabildiğimiz sürece seni kendime yakın tutmak istediğimi söylüyorum. Birbirimizi okul dışında da görmenin yollarını bulabiliriz. Ama okulda dikkatli olmalıyız. Flört etmek yok. Birine normalde baktığımızdan daha uzun süren göz teması yok."

Hafifçe güldüm ve başımı salladım. "Sanırım bunu başarabilirim." Başparmakları elmacık kemiklerimin üzerinde gezinirken tekrar gözlerinin

içine baktım.

Gözleri dudaklarıma kaydı. "Sakıncası yoksa-"

"Benim için sakıncası yok," diye sözünü kestim, tam olarak ne sormak istediğini biliyordum. Ben gençtim, o ise zaten bir yetişkindi, ama sizden büyük ya da küçük birine karşı bir şeyler hissetmenin doğru olmadığını kim söylemişti?

Aşkın tüm amacı budur. Kim olursa olsun bir kişiye aşık olursunuz. Aynı anda iki ya da üç kişiye de aşık olabilirsin. Kimin umurunda? Kalbiniz saf olduğu ve doğru nedenlerle bu işe girdiğiniz sürece, kimi sevip kimi sevmemeniz gerektiğini kim söyleyebilir?

Kısık bir kıkırdama göğsünü titretti ve dili dudaklarını yalamak için dışarı çıkarken eğildi. Bu bir erkeğin beni ilk öpüşü değildi ama bu sefer farklı olacağını biliyordum.

Bu sefer, içimde derinlerde bir şey hissettim. Ne olduğundan emin değildim ama karıncalanmalar bana zaten çok derinde olduğumu söylüyordu.

Dudakları dudaklarıma dokunduğunda gözlerimi kapattım ve hemen dizlerimin çöktüğünü hissettim. Neyse ki omuzlarına sıkıca tutunarak kendimi ayakta tutabildim. Dudakları dudaklarıma değdi ve dilinin ucu alt dudağımda gezinirken, daha fazla tatması için ağzımı açtım.

Daha önce başka erkekleri öpmekten zevk almıştım ama Ezra o kadar tutkulu öpüyordu ki bu benim için yepyeni bir deneyimdi.

Ellerini yanaklarıma koyarak beni kendine yakın tuttu ve başını hafifçe yana eğerek diliyle ağzımın derinliklerine daldı.

Boğazımdan yumuşak bir inilti çıktı ve kollarımı boynuna dolayarak ellerini tekrar belime indirmesini sağladım.

Orada kalmadılar, onun yerine sol eli başımın arkasını kavrayacak şekilde yukarı doğru hareket etti ve sağ elini araba ile benim aramda belime koydu.

Dudakları şimdi daha nazik hareket ediyordu ve öpüşmeyi kesmeden önce dili son bir kez benimkini yaladı. Alnını benimkine yasladı ve ben nefesimi tutmaya çalışırken saçlarımı kulaklarımın arkasına taradı.

"Geri dönmeliyiz. Hava kararıyor," diye fısıldadı ve ben de hemen başımı salladım.

Ezra bir kez daha eğildi, beni arabadan birkaç adım uzağa çekip kapıyı açmadan önce ağzımın kenarına yumuşak bir öpücük kondurdu.

Ona teşekkür ettim, sonra arabaya bindim ve emniyet kemerimi taktım. Arabanın içinde dolaşmasını izlerken derin bir nefes aldım. Memnun görünüyordu ve ben

farklı hissetmedim.

"Pekâlâ, hadi seni eve götürelim," dedi arabaya binerken. Ona gülümsedim ve başımı salladım.

"Ben de bugün seninle harika vakit geçirdim."

Motoru çalıştırdı ve bana bakmak için başını çevirdi. Elini benimkine uzattı ve elimin arkasına bir öpücük kondurmak için dudaklarına götürdü.

Kelimelere gerek yoktu ve eve dönüş yolu boyunca gözlerimi ondan ayıramadım.

Bölüm On Dört

Juno

"Kamerada mükemmel görünüyorsun, Pixie. Sana söz veriyorum, bu filmi senin kadar estetik yapacağım," dedim bisikletlerimize doğru yürürken. Bütün Cumartesi gününü Clark Adası'nda video çekerek geçirdik. Yolda senaryomu okudu ve kelimelerin güzel ve anlamlı olduğunu düşündü.

Filmin yazım kısmına çok fazla zaman ayırmadım ama adadayken hissettiklerimi temsil etmesini istedim.

"Tamam. Ama korkunç görünürsem, o kaseti çalar ve yakarım. Sen başkasının görmesine izin vermeden önce ben izlemek istiyorum."

Başımı salladım, serçe parmağımı uzatarak onunkini benimkiyle birleştirmesini istedim. O da öyle yaptı. "Söz veriyorum," dedim ve serçe parmağını tekrar bıraktım.

"Yarın, aynı saatte?" diye sordum.

"Tabii. Bir yere mi gidiyorsun?"

"Uh, evet. Şehrin diğer tarafındaki teyzemi ziyaret etmem gerekiyor. Yarın görüşürüz" dedim ve bisikletime binip yola koyuldum.

Şehrin o tarafında yaşayan bir teyzem yoktu ama dairesinde beni bekleyen yakışıklı bir adam vardı. Ezra beni akşam yemeğine davet etti ve tüm hafta boyunca mesajlaştıktan ve Salı öğleden sonrası dışında takılamadıktan sonra, bu gece onunla biraz zaman geçirmek isteyip istemediğimi sordu.

Hayır diyemiyordum ve heyecanım tavan yapmış olsa da beynimin derinliklerinde bir yer bana gitmemem gerektiğini, er ya da geç yakalanacağımızı söylüyordu.

Ezra, diğer öğrencilerin hiçbirinin nerede yaşadığını bilmediğini ve arkadaşlarının onun evine habersiz gitmeyeceğini söyledi.

On dakika sonra apartmanına vardım ve bisikletimi girişin yanına kilitledim. Kapı açıktı, bu yüzden daireye ulaşmak için merdivenlerden yukarı yürüdüm. Kapıyı birkaç kez çaldım, sonra kıyafetlerime baktım ve sınırlarımı yatıştırmak için derin bir nefes aldım.

Kapı açıldı ve Ezra şezlong kıyafetiyle orada durdu. "Selam," diye selam verdi ve ben de ona ısıltı gülümsedim.

"Merhaba," diye cevap verdim. Gözlerimin vücudunda gezinmesine izin verdim, sonra tekrar dudaklarında kendini beğenmiş bir sırıtışın belirdiği yüzüne baktım.

"İçeri gelmek ister misin? Yoksa bana bakmaya devam mı edeceksin?"

"Benim için de sorun değil," dedim ve kıkırdamasına neden oldum. Belime uzanıp beni içeri çekti ve kapıyı arkamdan kapattıktan sonra eğilip yanağımdan öptü.

"Geçen hafta okulda bunu çok yaptın."

"Bir sürü ne?" Onu yakınımında tutmak için kollarımı boynuna dolayarak sordum.

"Bakmak. Sana gözlerini benden uzak tutmanı yoksa insanların fark edeceğini söylediğimi sanıyordum."

"Bakmıyordum. Söylediklerini dinliyordum. Son İngilizce dersin çok ilginçti, biliyor musun?"

Ezra bana şüpheli bir bakış attı. "Benimle uğraşma Juno," diye mırıldandı ama sesi istediği kadar ciddi çıkmıyordu.

"Ben değilim. Şiiri eğlenceli hale getirmeye çalışmana bayıldım. Bunu yapmak için çok cesur olmak gerekir."

Gözlerini devirdi ve kıcıma küçük bir tokat attı. "O yaramaz ağzını biraz yemekle doldurmam lazım. Hadi," kollarımdan tutup omuzlarından çekti, sonra başıyla masanın hazır olduğu mutfağı işaret etti.

Burnumu kıvırdım. "Ne?" diye sordu, önce masaya sonra da bana baktı. "Bu çok mu fazla? Güzel bir randevu istediğini sanıyordum."

"Yaptım. Ama ben bir gencim. Akşam yemeğimi genellikle kanepede televizyon izleyerek yerim."

Ezra dudaklarını büzdü, sonra iki tabağı da almak için hızla mutfağa yürüdü. "Bana söylemeliydin. Tüm bu süslü randevu saçmalıkları bana Olivia'yı çok fazla hatırlatıyor." Sırıttı ve hazırladığı yiyecekleri tabaklara doldurmaya başladı.

Yanına gittiğimde ızgara patates ve biberle birlikte tavuk göğsü pişirdiğini gördüm. "Çok lezzetli görünüyor ve kokuyor," dedim ona, sonra tabaklardan birini kaptım, o da diğerini doldurdu.

"Ben usta bir aşçıyım."

İfadesine kıkırdadım ve masanın üzerindeki iki bardağı alıp kanepeye getirdim. "Bırak da buna ben karar vereyim."

Tabaklarımız kucağımızda, kanepede rahatça oturduk. Ezra televizyonu açtı ve en sevdiği programı açtı, ben bile izlemeye başladım

Ben evdeyken.

"Geçen hafta seni özledim," dedim başımı çevirip ona bakarak. "Bütün hafta okulda birbirimizi gördük Juno," diye belirtti.

"Biliyorum. Ama birbirimizle gerçekten konuşamıyorduk. Yakın olmamızı özledim."

"Bayan Ardiç'ın bu kadar romantik olabileceğini kim bilebilirdi ki?" diye takıldı, sonra eğilip şakağıma bir öpücük kondurdu.

"Hiçbir fikrin yok."

On Beşinci Bölüm

Ezra

"Anneleriniz bu gece nerede olduğunuzu düşünüyor?" diye sordum. Juno kanepede rahatına bakarken ben bulaşık makinesinin yanında duruyordum.

"Onlara Pixie'de kalacağımı söyledim," diye seslendi.

"Kalmak mı? Juno, bu gece burada kalman hakkında konuşmamıştık." Dönüp ona baktım. Battaniyeyi bacaklarının üzerine çekiyordu. Üzerindeki büyük, rahat kazak sanki iki yaşlı insanın garaj satışından alınmış gibiydi. O kazak daha iyi günler görmüştü ama içinde çok sevimli görünüyordu.

"Bunu şimdi konuşabiliriz," diyerek omuz silkti.

"Juno." İçimi çektim ve elimi saçlarımda gezdirdim. "Benden izin almadan burada tek başına kalmaya karar verdin sayılır."

Kaşları kalktı ve bana "benimle dalga mı geçiyorsun?" der gibi bir bakış attı.

Ama şaka yapmadığımı anladıktan hemen sonra yüzü düştü ve derin bir iç çekti. "Özür dilerim. Önce sana sormalıyım. Ben sadece... kalmamı istediğini düşündüm."

Kanepeye doğru yürüdüm ve yanına oturdum. "Elbette kalmanı istiyorum. Ama durumumuzun biraz karmaşık olduğunu biliyorsun. Ya ailen geceyi Pixie'de geçirmediğini öğrenirse?"

Yüzümü inceledi ve bir bahane bulmaya çalıştı ama bunu yapmakta zorlanıyordu. Bakışları kucağını örten battaniyeyi çekiştiren ellerine kaydı.

Bir süre daha düşünmesine izin verdim, sonra ellerine uzandım ve sıktım. "Belki de eve daha geç gitmen en iyisi olur. Önümüzdeki bir saat içinde gitmen gerektiğini söylemiyorum, ama belki de gece yarısından önce evde olman en iyisidir."

"Peki Pixie'de kalma fikrimi neden değiştirdiğini sorduklarında onlara ne diyeceğim?" Sesi üzgün geliyordu ama her ne kadar bu gece burada benimle kalmasını istesem de, henüz bu adımı atamazdık.

"Onlara fikrini değiştirdiğini ve eve gelmek istediğini söyle. Neden evde uyumak istemediğin hakkında koca bir yalan uydurmana gerek yok."

Pixie'nin. Ne demek istediğimi anlıyorsun, değil mi?" Dikkatle sordum.

"Evet Ezra, anlıyorum," diye mırıldandı.

Ona gülümsedim, başını iki elimle kavradım ve kaşlarının arasındaki noktayı öptüm. "Yine kaşlarını çatıyorsun," diye fısıldadım tenine karşı.

"Bunu bu kadar sık yapmamın nedeninin sen olduğunu hiç düşündün mü?"

Kıkırdadım, sonra tekrar gözlerinin içine baktım. "Birkaç kez aklımdan geçti, evet," diye itiraf ettim.

"Buraya gel." Onu kollarıma çektim ve o da başını göğsüme yaslayıp kollarını belime dolayarak bana doğru eğildi. Başının tepesine bir öpücük daha kondurdum, sonra televizyona baktım.

"Önümüzdeki Haziran'da mezun olacaksın, değil mi?"

Juno başını salladı ve bana bakmak için başını çevirdi. "Neden soruyorsun?"

"Üniversite için bir planın var mı?"

"Lakewood Koleji'ne gitmek isterdim. Otobüsle sadece yirmi dakika uzaklıkta. Eğer kabul edilirim, evde yaşamaya devam edebilirim. Annem ve Aggie zaten gitmemi istemiyorlar ve Lakewood'un harika programları var."

"Lakewood'u biliyorum. Harika bir üniversite. Sanırım Pixie'nin de daha önce orası hakkında konuştuğunu duymuştum." Saçlarını geriye taradım ve o tekrar konuşurken yüzünü inceledim.

"O da oraya gitmek istiyor. Ama ailesi onun dışarı çıkmasını istiyor. Daha büyük bir şehre gitmesini ve burada kalmaktan daha büyük deneyimler edinmesini istiyorlar. Bence onun bir Ivy League üniversitesine gitmesini istiyorlar" dedi.

"Onunla ve ailesiyle konuşmam gerekebilir. Ailelerin çocuklarına hangi üniversiteye gideceklerini söylemesinden hoşlanmıyorum."

Pixie ve ailesiyle küçük bir buluşma planlamayı kendime hatırlatmak için aklıma bir not aldım. Üniversite önemli bir adımdı, özellikle de Memphis gibi ilerici bir okula gittikten sonra. Oradaki çocuklar bir programa sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu hiç öğrenmemişlerdi. Üniversite onlar için yepyeni bir dünya olacaktı ve biz öğretmenlerin onları buna hazırlaması gerekiyordu. Ancak onların lanet olası bir Ivy League üniversitesine gitmelerini istemek, bu öğrencilerin hiçbirinin aklındaki şey değildi.

"Yani şehirde kalacaksın," dedim gözlerimi onunkilerden ayırmadan. "Bu da demek oluyor ki... eğer aramızdaki bu şey işe yararsa ve sen mezun olana kadar bunu gizli tutabilirsek," diye durdum, gülümsemem tıpkı Juno'nunki gibi büyüydü. "O zaman sonunda saklanmayı bırakabiliriz."

"Sence o kadar uzun süre dayanabilir miyiz?" Şüpheyile yaklaştı ama ben hemen onu rahatlattım. "Ben sürmesini istiyorum. Durumumuzun zor olduğunu biliyorum... ama flört yasaları ne olursa olsun senden uzak kalabileceğimi sanmıyorum."

Bakışları dudaklarıma kayd, sonra göğsüme indi. "Anı yaşayalım. Gelecek hakkında düşünmek istemiyorum."

İşte yine aynı şey; bana dünyadaki tüm kötü şeyleri unutturma yöntemi. Onu kendime doğru çektim ve dudaklarımı dudaklarına yerleştirdim, o da hemen kucağıma oturdu.

Dikkatli olmak zorundaydım. Daha fazlasını istesem de aramızdaki hiçbir şeyi mahvetmek istemiyordum. Benimle olumsuz bir deneyim yaşamasını ya da rahat olmadığı şeyleri yapması için ona baskı yapıyormuşum gibi hissetmesini istemiyordum, ama vücudunu benimkine doğru itme şekli bana sandığım kadar deneyimsiz olmadığını söyledi.

On Altıncı Bölüm

Juno

Elleri sırtımdan popoma doğru indi, popomu kavradı ve beni göğsüne doğru çekti. Ellerim onun kalın, dalgalı saçlarına gömülmüştü ve dillerimiz birbiriyle yavaşça dans ediyordu.

Nazik davranıyordu ama ben daha fazlasını istiyordum. Saçlarını çektim ve dilimi ağzının derinliklerine ittim. Bir an için kontrol bende idi ama o hızla kalçalarımı onunkilere doğru iterek kontrolü ele aldı ve eşofmanının içinde sertliğinin arttığını hissettirdi. Her yerini hissedebiliyordum ve ilk defa bir elimi eşofmanının altına soktum, dokunuşumun altında sahip olduğunu bilmediğim kasları hissettim.

Vücudu bir vücut geliştirmeci gibi yapılı değildi ama geniş omuzları ve karnında delicesine belirgin kasları vardı. Nasıl bu kadar şanslı olduğumu merak ederek gülümsedim.

Vücudundaki her çizgiyi ve kırıışıklığı izlerken kalçalarımı kendi başıma ileri geri hareket ettirmeye başladım.

Alçak sesle inliyor, her seferinde göğsünü titretiyordu.

"Juno," diye fısıldadı öpüşürken, ama onu görmezden geldim ve mümkün olduğunca tutkuyla öpmeye devam ettim. Saçlarını tekrar çekiştirdim, dilimi onunkine karşı hareket ettirdim ve ağzının her santimini tattım. Karnındaki elim eşofmanını yukarı itti, böylece vücudunun üst kısmına tam erişimim oldu.

"Juno," dedi tekrar, ama bu sefer öpücüğü kesip gözlerimin içine baktı. İkimiz de nefes nefese kalmıştık ve ellerini tekrar sırtıma götürdü. "Kıyafetler üzerinde kalsın," dedi ciddi bir tonla.

"Neden?"

"Çünkü ben öyle dedim."

Kaşlarımı çattım ve bunu çok sık yapmamın ana nedeninin o olduğunu kanıtladım. "Daha önce çıplak bir erkek görmüştüm Ezra," dedim ona.

"Eminim öyledir," diye kıkırdadı, başparmaklarını sırtımda gezdirirken. "Ama daha ileri gidersek kendimi tutabileceğimi sanmıyorum."

"Bana dokunmak istemiyor musun?"

"Evet. Tanrım, Juno. Tabii ki sana dokunmak istiyorum. Ama bence bu kısmı yavaştan almalıyız. Zamanımız var. Seninle geçirdiğim her saniyenin tadını çıkarmak istiyorum ve ikinci randevumuzda seni burada becermek aklımdaki şey değil."

Kaşlarımı kaldırdım. "Sikişmekten bahseden kim?"

"Kimse yüksek sesle söylemedi ama ikimiz de bunu düşünüyoruz." O haklıydı. Gerçek şuydu; ben hâlâ bakireydim ve içten içe ilk kez seks yapmaktan korkuyordum.

Yontulmuş karnına baktım, sonra parmağımı karnının ortasındaki derin kıvrımda gezdirdim. "Tamam," dedim sessizce. "Kıyafetler üzerimde kalacak. Ama yine de öpüşebiliriz, değil mi?"

Bir kahkaha attı ve elleri yüzümü kavrayıp dudaklarımız tekrar buluşana kadar beni kendine çekmeden önce her iki bacağıma da sıktı.

*

"Amca olduğunu söylemiştim. Her zaman aramaya yardım eden o olur. Başından beri yalan söylediğini anlayabiliyordum." Saat geç olmuştu, neredeyse gece yarısıydı ve ben Ezra'nın üstünde yatıyordum, başım göğsündeydi ve kolları vücuduma dolanmıştı.

"Oldukça açıktı. Onu ilk sorguladığımda tutuklardım," diyerek aynı fikirde olduğunu belirtti.

Başımı çevirip gözlerinin içine baktım, çenemi elime dayamıştım. "Eve gitmemi istediğine emin misin? Geç oldu ve hava karardı. Ya bir seri katil beni kaçırırsa?"

"Hm, haklısın. Her zaman güzel olanları seçerler," diye mırıldandı ve saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırdı.

İç çekti. "Peki, kalabilirsin. Ama bir kurala uymak zorundasın, tamam mı? Kıyafetler üzerinde kalacak."

Sırıttım ve gözlerimi devirdim. "Tamam, tamam. Ama seninle uyuyabilirim. Senin yatağında," dedim.

Yavaşça başını salladı ve ben de bu gece onun kollarında uyuyacağım için ne kadar heyecanlı olduğumu göstermek için dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdum. "İyi olacağım," diye fısıldadım öpücüğün içine, muhtemelen olmayacağını bilerek.

On Yedinci Bölüm

Ezra

Bu basit kural Juno ile yatağa girdikten on dakika sonra bozuldu. Bir kolumu boynunun altından geçirmiştim, yüzü bana yakındı ve diğer elim gömleğimi daha fazla yukarı itmesini engelliyordu.

"Juno," diye uyardım, şehvet dolu gözlerine bakarak. Dışarıdaki sokak lambaları yüzünde parlıyordu ve yüzünü lanet bir kitap gibi okuyabiliyordum. "*Kıyafetlerin üzerimde kalacağını* söyledüğimde neyi anlamadığından emin değilim."

Gözlerini devirdi ve elini karnımın üzerinde düz tuttu. "Bütün akşam boyunca beni çıplak hayal etmediğini söyleme bana Ezra. Tişörtsüz uyumak daha rahat değil mi zaten?"

Kıkırdadım. "Sen küçük bir şeytansın," diye mırıldandım, elini daha yukarı ya da aşağı hareket ettirmeden bileğini sıkıca tuttum.

"Zaten öpüştük. Birbirimizden etkileniyoruz. Bir adım daha ileri gitmemizin ne önemi var?"

Doğru, ne fark ederdi ki? Sadece öğrencilerimden biriyle takıldığım için değil, aynı zamanda reşit olmayan bir kıza saldırdığım için de hapse girebilirdim. Kızın rızası olsa da, bu ortaya çıkarsa alnıma kocaman bir "tecavüzcü" damgası vururlar.

Küçük bir iç geçirdi ve diğer elini yanağıma götürerek hafifçe kavradı. "Burada güvendeyiz. Aramızda neler olduğunu kimse bilmiyor. Gelecek yıla kadar bekleyebileceğimi sanmıyorum," diye fısıldadı.

Yüzünü inceledim. Onun iki katı yaşında olmama rağmen, güven tazelenmesi gereken kişi bendim. Ama o benim içinde bulunduğum durumda değildi. Bu ortaya çıkarsa onun işi daha kolay olur. Ama belki de bunu çok fazla düşünmemeliydim. Juno'yu seviyordum ve ona yakın olmak istiyordum. Belki de her şeyi riske atmanın zamanı gelmişti.

Sadece o kocaman, güzel gözleriyle bana bakarak hissettirdikleri bile her şeye değerdi. Elbette, tüm hayatım tehlikedeydi, ama sonunda bana yeniden yaşadığımı hissettiren kızla birlikte olmak için kariyerimi tehlikeye atar mıydım?

Tam da bunu yapacağım ortaya çıktı. Eğildim ve dudaklarını öptüm, sol elimle çenesini kavradım. Onu sırt üstü yatırdım, sonra öpücüğü derinleştirmek için üzerine çıktım.

Dudaklarında yaramaz bir sırıtiş vardı ve bundan sonra ona karşı biraz daha sert olmam gerektiğini bilerek homurdandım. "Bundan sonra istediğin her şeyi elde edeceğini sanma," diye mırıldandım öpücüğün içinde.

Dilim ağzının içine girdi ve daha derine dalmadan önce onunkinin benimkinin etrafında dans etmesine izin verdim, her santimini tattım.

Sağ elimi başının yanına koyarak kendimi yukarı kaldırdım ve dizlerimle bacaklarını ayırarak aralarına yerleştirdim.

Sertleşen aletimi ortasına bastırdığımda ısının yükseldiğini hissettim.

"Islaksın," diye işaret ettim, elimi karnına doğru götürdüm ve tişörtünü yukarı çekerek külotla kaplı amını ortaya çıkardı. "Sadece benim için ıslak. Beni sınırlarıma kadar zorlamayı seviyorsun," diye fısıldadım dudaklarına.

Juno başını salladı ve sanki edepsiz konuşmalarımın onu susturmuş gibiydim. Ama bu hala içimde olanın yanına bile yaklaşamazdı.

Elimle kalçasını kavradım ve onu yatağın içine doğru ittim. "Sakin bana istediğinin bu olmadığını söyleme."

Bu kez başını salladı ve dudaklarına yumuşak bir gülümseme yayıldı. "Ben..." yüzümü avuçlamak için uzandı ve yanılmıyorsam yanakları parlak kırmızıya döndü.

"Ben bakireyim." Sesi alçaktı ve neredeyse onu duymuyordum. "Lütfen nazik ol," diye fısıldadı ve o anda neredeyse parçalanıyordum.

Kalbim bu üç kelime yüzünden büyüdü ve ona gülümseyerek onu incitmeyeceğimi bilmesini sağladım.

Burnunun ucunu öpmek için eğildim, sonra ağzının köşesine bir öpücük daha kondurdum. "İyi olacağım, söz veriyorum."

Daha sert ve vahşi yanımla bir süreliğine bir kenara bırakmam gerekiyormuş gibi görünüyordu. Sorun etmedim. Juno'nun kollarımda güvende hissetmesini istiyordum ve onu ne kadar sert becermek istediğimi göstererek tatlı Juno'yu korkutmak istemiyordum. Şimdilik nazik olmak sorun değildi.

"Sana dokunmak istiyorum," dedi eliyle boxer külotumun kemerini çekiştirerek.

Aramıza baktım ve derin bir nefes aldım, sonra başımı salladım ve elini yanına götürdüm. "Önce seni iyi hissettirmeme izin ver. Bunu rahatça yapmanı istiyorum. Acele etmemiz için bir neden yok," dedim ona.

Ben göğüslerine yaklaşıp tişörtünü yukarı kaldırarak onları ortaya çıkarırken gözleri benimkilere yapışmıştı. Yatağa girmeden önce sütyenini çıkarmıştı ve o anda, kumaşın arasından görünen küçük şımarık meme uçlarını gördüğümde kendimi tutamayacağımı anlamalıydım. "Hiç tam buradan öpüldün mü?" Başparmaklarımı her bir meme ucunun üzerinde yumuşakça gezdirerek sordum. Nefesi kesildi ve yüzüne bir gülümseme yayıldı.

"Hayır," diye cevap verdi titrek bir sesle. Gergindi, ki bu iyi bir şeydi. Eğer ona dokunmama izin verseydi, bekâretini kaybetmeyi ve bunun ne kadar değerli olduğunu hiç düşünmeden sevişmek isteseydi, öpüşmekten öteye gidebileceğimi sanmıyorum.

"O güzel gözlerini benimkilerden ayırma Juno." İtaat etti ve yavaşça meme uçlarından birini yaladım, diğeriyle aynı şeyi yapmadan önce dilimle daire çizdim.

Yumuşak inilti çıkarı ve gözlerini açık tutmaya çalışırken elleri saçlarıma gitti ve çekiştirdi. "Ez," diye fısıldadı, sırtını eğdi ve ağzımı tekrar göğüslerine götürmeye çalıştı.

"Yavaş, tatlı kız. Bunun her saniyesinden zevk almak istiyorum. Seni ne kadar sert sikebileceğimi göstermeden önce yavaştan alayım."

On Sekizinci Bölüm

Ezra

Meme ucunu ağızıma aldım ve diğer memesini sıkarken yumuşak inilti çıkarıyordu. Gözleri kapalıydı ve başı bir tarafa eğikti.

Her iki bacağı da yanlarıma bastırılmış, beni yerimde tutuyor ve hareket etmememi sağlıyordu. Öyle bir niyetim yoktu ve meme ucunu daha sert emerek ondan bir inilti daha çıkmasını sağladım.

Sağ meme ucuyla işim bittiğinde diğerine geçtim ve onu içeri çektim. Yaptığım şeyin onun için sorun olmadığından emin olmak için başımı kaldırıp ona bakıyordum ve yüzü daha rahat ve memnun görünemezdi.

Saçlarımdaki ellerinin beni ittiğini hissettim. Karnıma sürtmeye devam ettiği o yere doğru ilerlememi istiyordu. Külotunun üzerinden ıslaklığını hissettim ve burnuma ulaşan koku, külotunu üzerinden yırtıp atma isteği uyandırdı.

"Konuş benimle, Juno. Ne istiyorsun?" Bu bir bakireye sormak için biraz kaba bir soruydu ama Juno utangaç değildi. İstekleri ve ihtiyaçları hakkında konuşurdu.

"Senden istiyorum..." Hızlı hızlı nefes alıyordu ve gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda, karnına doğru öpücükler gönderdim. "Klitorisimi yalamanı istiyorum."

Bunu söylemenin bir yolu da buydu ve bunu söyleme şekli kulağa çok hoş geliyordu. Kıkırdadım, bacaklarını daha da ayırmadan önce göbek deliğinin hemen yanına bir öpücük daha kondurdum.

"Çok tatlısın amına koyayım," dedim ona, kalçasının iç kısmını öptüm, sonra da aynı noktayı yaladım.

"Rahatlamana ihtiyacım var." Kalçalarını okşadım ve kendimi kalçalarının arasına yerleştirdim. İki parmağımla dantelli külotundaki ıslak noktayı usulca okşadım ve altımda kıvrınmasını sağladım.

"Hoşuna gitti mi?" Parmaklarımla klitorisini daire içine almadan önce aynı noktayı fırçalayarak sordum.

Başını salladı ve gözleri şehvetle doldu. Ne olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Külotunu yavaşça bacaklarından aşağı indirdim ve yanımızdaki yatağın üzerine düşmesine izin verdim. "Durmamı istiyorsan bana söylemelisin, tamam mı? Eğer hissedersen

Rahatsızsanız bana haber vermeniz gerekir."

"Yapacağım," diye cevap verdi hemen, sesi çok sabırsız geliyordu.

Başımı eğdim ve kalçasının iç kısmına bir öpücük daha kondurdum, sonra klitorisine yaklaştım. Onu tatmadan önce parmaklarımı yarığından geçirdim, onları ıslattım ve tekrar kıvranmasını sağladım.

Kalçalarını kaldırdı ve ben de daha fazla kendimi tutamadım. Klitorisini yaladım ve parmaklarımı girişinde gezdirerek dokunuşuma alışmasını sağladım.

"Oh," diye inledi, saçlarımı avuçlayarak. "İyi hissediyor musun?"

"Evet," diye mırıldandı ve beni ilk kez seks yapan bir ergen gibi sırtıttırdı. Bundan ben de en az onun kadar zevk alıyordum ve bu sadece bir başlangıçtı.

Juno

Dili klitorisime doğru hareket ederek bana daha önce hiç hissetmediğim bir şey hissettirdi. Elbette, kendime birkaç kez dokundum, ama her zaman mümkün olan en yüksek noktaya ulaştığımı düşündüğümde durdum.

Çok yanılmışım. Orgazmın yakınından bile geçmemiştim ve Ezra bana bunu kanıtlıyordu.

İçimde bir şeyler oluşuyordu ve sanki onu dışarı çıkarmam gerekiyormuş gibi hissediyordum. Ama kendimi tutuyordum, orada her ne oluyorsa mümkün olduğunca uzun süre hissetmek istiyordum.

Sadece dili klitorisime doğru hareket ediyordu ama çok yoğundu. Ayak parmaklarım kıvrılmıştı ve ellerim saçlarını olabildiğince sıkıca çekiyordu.

"Bırak beni, tatlı kız," dedi.

Diliyle klitorisimin etrafında döndüğünü görmek için aşağıya baktım ve içimdeki baskıyı durdurmak için sonunda rahatlardım ve orgazmın üzerimden geçmesine izin verdim. Ona seslendim, sanki çok uzaklardaymış gibi hissediyordum. Sanki kontrolden çıkıyormuşum, atmosferimizden ayrılıp şehvet ve arzunun her yanımı sardığı bir gezegene iniyormuşum gibi hissediyordum. O yerden ayrılmak istemiyordum ve mümkün olduğunca uzun süre oraya tutunmaya çalıştım.

Parmağının tekrar yarığımdan geçtiğini hissettiğimde, o inanılmaz yükseklikten yavaşça aşağı indim ve nefesimi tutmaya çalışırken Ezra dudaklarımı öpmek için hareket etti.

"Çok güzelsin," diye mırıldandı öpüşürken ve parmaklarıyla amımın zonklamasını hafifletirken onu yakınımda tuttum.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu. Gözlerimi açıp onunkilere baktım. "İyi," diye gülümsedim. "Çok iyiyim."

Memnun görünüyordu ama bundan sonra hissettiklerimi ona hissettirmemek yanlış olurdu. "Ben de sana dokunmak istiyorum," diye fısıldadım ama Ezra başını salladı.

"Bu gecelik bu kadar yeter. Geç oldu ve senin biraz uyumaya ihtiyacın var." Gömleğimi vücudumun üzerinden aşağıya doğru itti, sonra kollarını bana dolayarak beni vücuduna doğru çekti.

"Kahvaltıya kalabilir miyim?" Alnımdan öptü ve başını salladı. "Sana tek gecelik bir ilişkiymişsin gibi davranmayacağım, Juno."

On Dokuzuncu Bölüm

Juno

"Günaydın uykucu." Burnuma dolan pastırma ve kahve kokusuyla uyandım. Ezra'nın yatağında yalnız olduğumu fark ettiğimde hızla kalktım, külotumu tekrar giydim ve yatak odasından çıktım.

Mutfakta duruyordu ve arka planda sessizce müzik çalıyordu. "Senin kollarında uyanmak istedim," diye dudak büktüm, ona doğru yürüdüm ve kollarımı sırtına doladım. Başımı göğsüne yasladım ve o da başımın tepesine bir öpücük kondurdu.

"Seni uyandırmak istemedim." Kolları beni kendisine yakın tuttu ve kokusunu içime çektim. "İyi uyudun mu?"

"Alıştım. Sanırım buna alışabilirim."

Sırtımı ovdu ve başımı avuçlayarak kafa derimi usulca kaşıdı. "Dün gece yaptıklarımızdan pişman değil misin?"

Kaşlarımı çatarak gözlerinin içine baktım. "Hayır. Yapmalı mıyım?" Meydan okudum ve Ezra kıkırdayarak başını salladı.

"Tabii ki hayır." Durdu, yüzümü ellerinin arasına almadan önce bir süre beni inceledi. "Çok güzelsin."

Dudaklarımı büzdüm ve sonra bir kaşımı kaldırdım. "Neydi o?" Tekrar duymak istiyordum. Annem ya da Aggie bunu bana söyleseydi içim cız ederdi ama Ezra bu sözleri söylediğinde kendimi özel ve sevilmiş hissetmekten alıkoymadım.

Güldü ve gözlerini devirdi. "Beni duydun." Eğildi ve burnumun ucunu öptü. "Sen tanıdığım en güzel kızsın," diye fısıldadı ve beni aptal gibi gülümsetti.

"Eminim daha önce benden daha güzel kızlarla tanışmışsındır," dedim onunla alay ederek.

"Şu lanet iltifatı kabul edecek misin?" diye bağırdı ve iki eliyle yanaklarımı sıktı. Yaşadığı hayal kırıklığına gülmek zorunda kaldım ve uzanıp iki bileğini tuttum, ardından parmak uçlarımda durup dudaklarını öptüm.

Dilimi alt dudağı boyunca kaydırardım ve ağzı beni içeri almak için ayrıldı. Dillerimiz buluştuğunda, elleri yanaklarımdan ayrıldı ve sırtımın alt kısmına doğru ilerledi.

Hayatta asla pişman olmayacağım tek şey öğretmenimi öpmek olacaktı. Ama bunu tüm kasabaya haykırmayacaktım. Bu bizim sırrımızdı ve bunu kimseyle paylaşmak istemiyordum.

Pastırma kokusu tekrar burnuma geldi ve onu bırakmak istemesem de yemek zorundaydım. Açlıktan ölüyordum.

Öpücüğü kestim ve onun açık mavi, neredeyse gri gözlerine baktım. "Bugün öğle yemeğinden sonra Pixie ile adaya gitmek için buluşacağım. O kadar kalmamın sakıncası var mı? Kanepede sarılabiliriz," diye önerdim.

Dudaklarına bir sırıtış yayıldı. "Dün gece yaptığın gibi beni baştan çıkarmaya mı çalışacaksın?"

Ellerimi kendime saklayamayacağımı bildiğim için omuz silktilim. "Muhtemelen. Göreceğiz bakalım."

*

"Bugün ne tür sahneler yapmam gerekiyor?" Bisikletimi kilitlerken Pixie sordu.

"Önce araçların, sonra da kulübelerin yanında birkaç fotoğrafınızı daha çekmek istiyorum. Eğer bugün yeterince çekersek, sanırım artık sana ihtiyacım kalmayacak. Hâlâ seslendirme yapmamız gerekiyor."

"Bunu okulda kaydedebiliriz. Benji'nin okulda bir yerlerde mikrofonu olduğunu biliyorum. Ve artık kimsenin kullanmadığı stüdyoyu kullanabiliriz."

Bir yıl önce Benji'nin aklına kasabamız için bir radyo programı hazırlamak gibi harika bir fikir geldi. Ancak biz öğrencilere bu projede yer almak isteyip istemediğimizi bile sormadan önce, tüm ekipmana yatırım yaptı, ancak daha sonra projenin bir parçası olmak isteyen öğrenci sayısının azlığı karşısında hayal kırıklığına uğradı. Bir taneydi. Bir öğrenci ev sahibi olmak istedi.

Stüdyo hâlâ orada, el değmemiş ve kullanılmaya hazır. "Bu iyi bir fikir.

Eminim Benji bundan mutlu olacaktır. Belki orayı bir kurgu odasına bile dönüştürebilirim. Bu bilgisayarlar benim eski dizüstü bilgisayarımdan daha iyi kapasiteye sahip."

Feribota doğru yürüdük ve güvertedeki bir banka oturduk. Bugün hava güneşliydi ve şaşırtıcı derecede sıcaktı.

Kahvaltımızı yaptıktan sonra Ezra'yla birlikte onun kanepesinde birbirimize sarılarak gerçek suç dizisini biraz daha izledik. Duş aldım ama bir gün önce giydiğim kıyafetleri giymek zorunda kaldım. Pixie'nin fark edeceğini biliyordum, bu yüzden neden aynı kazağı giydiğimi açıklamak zorunda kalmamak için montumu çıkarmadım.

Neyse ki Pixie feribot hareket ederken etrafta uçuşan martıları beslemeye odaklanmıştı. Ekmek kırıntılarını havaya atmasını izledim. Annesi ona sık sık eski, sertleşmiş ekmeklerini yanında getirmesini, böylece onları atmak zorunda kalmayacağını söylerdi.

Feribot gölün üzerinde ilerlerken Ezra'yı düşünerek düşüncelerimin içinde kayboldum. Harika bir ikinci buluşma geçirmiştik ve onu tekrar görmek için sabırsızlanıyordum. Okulda olsa ve ikimiz de duygularımızı içimizde tutmaya çalışmak zorunda kalsak bile.

Yirminci Bölüm

Ezra

"Bu çocukların yarısının henüz on altı yaşında bile olmadığını farkındasın," diye fısıldadım Benji'ye yaklaşarak. Sınıfın arka tarafında duruyorduk, öğrencilerimiz koltuklarda rahatça oturuyordu. Bu gece izlemeyi çok istedikleri bir korku filmi olan *The Nun*'i izliyorlardı. Cadılar Bayramı'ydı ve Cumartesi olmasına rağmen çocuklar geceyi burada geçirmek ve "korkunç bir pijama partisi" yapmak istiyorlardı.

"Kimin umurunda. Hepsi bundan zevk alıyor," diye fısıldadı. Bundan biraz fazla zevk alıyordu. Hatta çocuklarla birlikte burada kalmaya gönüllü oldu. Bir başka öğretmen Loren de kalmayı kabul etti. Bu gece diğer sınıflardan birinde uyumak zorunda kalmadığım için mutluydum.

Gözlerim ekrandan Juno'ya kaydı. Film başladığından beri başını hafifçe çevirmek zorunda kalmasına rağmen bana bakmamıştı. Sanırım birbirimize bakmama kuralımıza uyuyordu.

İlişkimizde birkaç dönüm noktasını geçmiştik. Henüz ne olduğumuzu konuşmamış olsak da, flört eden insanların yapabileceğinden çok daha fazlasını yapmıştık.

Ayrıca kollarıma her yattığında içimde bir şeylerin büyüdüğünü hissediyordum ve birlikte geçirdiğimiz her an hayatımın geri kalanında onunla birlikte olmak istememe neden oluyordu. İkimiz de sadece erkek arkadaş ve kız arkadaş olmanın zor olduğunu biliyorduk, ama lanet olsun... Onun benim olmasını istiyordum.

Birkaç sıçrama korkusundan sonra Juno kıpırdandı, kalkıp kapıya doğru yürümeden önce Pixie'nin kulağına bir şeyler fısıldadı. Odadan çıktı ve tam kapıyı kapatacağı ki küçük aralıktan bana baktı ve gözleriyle onu takip etmemi işaret etti.

Hiç tereddüt etmedim. Elimi Benji'nin omzuna koydum ve kapıya doğru başımı salladım. "Hemen döneceğim. Ofisinden biraz daha atıştırmalık ve içecek alacağım."

Sınıftan çıktım, sonra Juno'nun olacağını bildiğim yere doğru merdivenlerden yukarı yürüdüm. Filmini oluşturmak için kullanmasına izin verilen küçük stüdyoya ikimizden başka kimse giremezdi. Orada buluşmak son derece riskli olsa da orası bizim küçük saklanma yerimizdi.

Stüdyonun kapısını yavaşça açtım ve Juno'nun masalardan birinde oturmuş beni beklediğini gördüm.

Başını bir tarafa eğmiş bana sırtıyordu ve kapıyı kapatıp arkamdan kilitlediğimde gömleğime uzanmıştı bile. Bacaklarının arasında durana kadar beni kendisine doğru çekmesine izin verdim.

"Seni özledim," dedi sessizce ve iki elimle yanaklarını kavrayıp eğilerek onu öptüm.

Oda loştu ama daha fazlasına ihtiyacımız yoktu. Dudakları dudaklarıma değdi ve iki eliyle gömleğimi sıkıca kavrayarak beni kendine çekti.

Dilimi ağzının kenarı boyunca kaydurdum ve içeri dalmam için açılarak dilimin onunkiyle dans etmesini sağladı. Onu yakınımnda tuttum, öpücüğü derinleştirdim ve sonra yavaşça kestim.

Benji'nin gelip bizi aramasını istemiyordum, bu yüzden buna bir son vermeliydik. "Annenize bu gece burada kalacağınızı söylediniz mi?" Saçlarını geriye doğru tarayıp kulaklarının arkasına doğru çekiştirerek sordum.

"Hafta sonu için şehir dışındalar. Okulda neler olup bittiğini bile bilmiyorlar."

Kıkırdadım ve alnına bir öpücük kondurdum. "Benji'ye filmde sonra eve gideceğini söyle. Seni evinden alırım. O filmi izledikten sonra karanlıkta bisikletle eve kadar gitmek senin için sorun olur mu?"

Kaşları kalktı. "Şeytani bir rahibeden daha korkunç şeyler de var."

"Ne gibi?" Sırıtarak meydan okudum. Ama tabii ki buna zaten kendini beğenmiş bir cevabı vardı.

"Çıktığım adamın reşit olmayan öğrencilerinden biri olan benimle seks yaptığı için hapse girdiğini görmek."

"Meselelerimizi biraz daha ciddiye almanı istiyorum. Ve seks yapmıyoruz."

"Yine de," diye ekledi çabucak, o sinsi sırıtışını yerinde tutarak. "Git ve arkamdan bana bakmayı kes. Tüyler ürpertici," diye mırıldandı.

Kıkırdadım ve başımı salladım, sonra ben de çıkmadan önce onun odadan çıkışını izledim. O gece beni kesinlikle uyutmayacaktı.

Ama ben hazırdım ve bir adım daha ileri gitmek, o yasak tatlılığa yaklaşmak için sabırsızlanıyordum.

Bölüm Yirmi Bir

Juno

"Ezra'dan seni eve götürmesini isteyebilirdin. On dakika önce gitti," dedi Benji aşağıya, büyük fuayeye doğru yürürken.

"Oh, hayır. Merak etme, Benji. Hemen eve geleceğim." Benji'nin Ezra'nın beni eve bırakmasını sorun etmeyeceğini bilseydim, muhtemelen hiç tereddüt etmeden onun arabasına binerdim. Ama hiçbir şeyi riske atmak istemedik.

"Ve evde yalnızsın? Arkadaşlarınla burada kalmak yerine geceyi tek başına geçirmekten nasıl korkmazsın?"

"Pixie benim tek arkadaşım ve o zaten uyuyor. Burada kalmaktan pek keyif alacağımı sanmıyorum," diye belirttim. Saat sadece on buçuktu ve başka bir korku filmi izlemeye karar verdiler.

"Sıkıcısın, Juno. Bu, burada diğerleriyle birlikte bir gece geçirmek için son şansın. Memphis'teki son Cadılar Bayramın."

Gözlerimi devirdim ve binadan çıkmak için büyük kapıyı açtım. "Bu gece ölülerin dünyaya döneceğine gerçekten inanmıyorum. Geç saatlere kadar ayakta kalıp çocuklara her şeyden çok çürük veren bir bayramı kutlamak istemiyorum."

"Doğru," diye kıkırdadı Benji. "Biliyor musunuz? Fikrimi değiştirdim. Her şeyi bilen tavrınla beni yine rahatsız ediyorsun," diye alay etti. Neyse ki birbirimizi ciddiye almıyorduk.

Güldüm ve bisikletime doğru yürüdüm, sonra kilidini açtım ve kaldırıma doğru yürümeye başladım. "Eve dönerken etrafını kontrol et. Rahibenin gelip seni almasını istemezsin," diye seslendi ve ben başımı salladım. "Keşke," diye mırıldandım.

Hızla eve doğru yol aldım ve sokağımın köşesini döndüğümde Ezra'nın arabasının yanında ellerini ceketinin ceplerine sokmuş bir şekilde durduğunu gördüm.

Onu görünce gülümsedim, sonra bisikletimden indim ve ön kapıya giden küçük patikaya doğru ittim. Ezra'ya mümkün olduğunca çabuk ulaşmak istediğim için kapıyı kilitleme zahmetine girmedim.

Sadece birkaç adımda ona ulaştım ve kollarımı omuzlarına atarak dudaklarımı dudaklarına bastırdım. Kısık bir kıkırdama duyuldu ve

beni vücuduna doğru çekti.

"Sence odanı görebilecek miyim?" diye sordu öpüşmeyi kestikten sonra.

Burnumu kıvırdım. "Gerçekten görmek istemezsin. Çok dağınık," dedim ama omuz silkti.

"Elime geçen tek şans bu. Bana odanı göster," diye dürttü.

İçimi çektim, sonra tekrar eve baktım. "Lütfen evimizi yargılamayın. Her yerde bitkiler var ve annem resim yapmayı seviyor ama bu konuda pek iyi değil, o yüzden tüm resimleri görmezden gelin."

Ön kapıya doğru yürüdük ve kapının kilidini açmamı beklerken elleri belimden kalçama, oradan da popomun yan tarafına doğru hareket etti. Ellerin vücudumda gezinmesini seviyordum ve çoktan onun dairesinde olmayı diliyordum. Çırılçıplak.

"Bitki bahçesi gibi kokuyor," diye fark etti ve ben de başımı sallayarak alt katın tüm ışıklarını yaktım. "Bunun nedeni Aggie'nin bitki duvarı." Duvarda yirmiden fazla saksının asılı olduğu mutfağı işaret ettim.

"Etkileyici," diye nefes aldı.

"Öyle. Ama koku bazen biraz bunaltıcı olabiliyor. Pixie bir keresinde eve girerken bayılmıştı."

Ezra mutfağa ve oturma alanına baktı, ben de küçük sığınağımı görmesi için onu yukarı çekmek üzere elini uzattım. İkinci kata vardığımızda, yatak odama çıkan merdiveni işaret ettim. "İşte orada."

Yumuşak bir gülümsemeyle bana baktı, sonra merdivenden yukarı tırmandı ve başını tavandaki boşluktan içeri soktu. Yatak odamdaki her şeyi inceleyerek etrafına bakınmasını izledim. "Bunu sevdim," dedi, bana bakmak için geri adım atarak, "*Havanı sevdim,*" diye sırıttı.

Ona güldüm. "Bunu bir daha asla söyleme. Bu kelimeyi kullanmak için çok yaşlısın."

Ezra beni göğsüne doğru çekti, kollarımı beline doladığım sırada başımın üstünü öptü. "Ama senin için çok yaşlı değilim, değil mi?"

Başımı salladım. "Hayır. Sen benim için mükemmelsin. Kalbime kime aşık olacağımı söylememin bir yolu yok-" Hemen ağzımı kapattım, neredeyse o tek kelimeyi söylediğim için kendime lanet ederken gözlerinin içine baktım.

Ağzının kenarları yavaşça yukarı kıvrıldı ve elleri yanaklarımı hafifçe kavradı. Başını eğdi ve yüzümü dikkatle inceledi. "Bitirmek ister misin?"

bu cümleyi kurdun mu, tatlım?"

Ona bakmaya devam ettim ama sonsuza kadar sessiz kalamazdım. Boğazımdaki yumruyu yuttum ve kalbim göğsümde durmadan çarpıyordu. "I..." Sesim titriyordu.

Ezra meydan okuyan bir bakışla beni izliyordu ama ben daha tek kelime edemeden konuşan o oldu. "Ben de sana aşığım, Juno."

Dizlerim uyuştı ve beni ayaklarımın üzerinde tuttuğu için şanslıydım, yoksa şimdiye kadar yerde yatar olurdum. Sözleri kalbimin derinliklerine işledi, orada kalabilecekleri ve asla ayrılamayacakları bir nokta buldular.

"Bunun bizim için kolay olmayacağını biliyorum ama ne olursa olsun yanında olacağımı bilmeni istiyorum." Sesini alçak tuttu ve görüşüm bulanıklaşırken başparmakları yanaklarımı okşadı.

Söyleyecek söz bulamıyordum. Ona benim de aynı şeyleri hissettiğimi söylemek istedim ama kalbim göğsümde o kadar gürültülü atıyordu ki kendi düşüncelerimi duyamıyordum.

Yirmi İkinci Bölüm

Ezra

Kanepemde oturmuş, düşüncelerine dalmış, vücudunu bir battaniye ile örtmüştü. Önündeki ekrana boş boş bakıyor, ekrandaki katil elektrikli testeresini genç bir kızı kesmek için kullanırken irkilmiyordu bile.

Elimde bir fincan çayla ona doğru yürüdüm ve soğuması için fincanı sehpanın üzerine koydum. "Konuş benimle, Juno."

Bakışlarıyla buluşmaya çalışarak saçlarını geriye taradım. Sonunda başını oynattı, gözlerini kırptırdı ve kaşlarının arasındaki o derin kırıxıklığı kaybetti. "Sanırım kaşlarını bu kadar çatmanın ana nedeni benim," diye kıkırdadım ve o da bana yumuşak bir gülümseme verdi.

Eşofmanımı avucunun içine almak için uzandı. "Artık korkmuyor olmam yanlış mı? Yani... Yakalanırsak senin için zor olacağını biliyorum ama bu sırrı saklamanın daha da zor olacağını biliyorum."

Ne demek istediğini çok iyi anlıyordum. Artık o kadar olmasa da hâlâ korkuyordum. Artık ona aşık olduğumu söylediğime göre, geri dönüşü yoktu. O benim istediğim kişiydi.

"Anlıyorum. Ne hissettiğini biliyorum. Ama ikimiz de bunun kolay olmayacağını biliyorduk. Ağırdan almaya devam edelim derim. Mümkün olduğunca buraya gelmeni ve kimsenin bizi görmeyeceği yerlere gitmeni istiyorum. Zor olacak ve uyum sağlamamız gerekecek," dedim kendi sözlerime iç geçirerek. "Ama seni istiyorum. Seni seviyorum ve senden vazgeçmeyeceğim."

"Söz mü?" diye sordu usulca, bana o karşı koyamadığım köpek yavrusu gözleriyle bakarak.

"Söz veriyorum, Juno." Onu kendime doğru çektim ve kollarını omuzlarıma dolayarak kucağıma oturmasını sağladım.

"Ben de sana aşığım," diye fısıldadı.

Sırtını okşadım ve kanepeye yaslandım, elleri saçlarımda gezinirken onu kendime çektim.

Aşkımız yanlış değildi. Juno gibi güzel, akıllı ve komik bir kıza aşık olduğum için şanslıydım ve onu burada, kollarımın arasında tutmak için her şeyimi verirdim.

Saçlarımı çekiştirdi ve dudaklarının boynumun yan tarafına doğru hareket ettiğini hissettim. Her ne kadar ağırđan almak isteyen ben olsam da Juno'yla yapamazdım. Kokusu beni sardı, kendine çekti ve bağladı.

"Ez?" diye fısıldadı kulağıma yakın bir yerden, sonra arkasına yaslanıp gözlerimin içine baktı. Onunkiler hâlâ dökülmemiş gözyaşlarıyla doluydu. Gergindi ve içinde biriken tüm o endişeden kurtulmasını istiyordum.

"Evet, tatlım?"

"Bu gece benimle sevişmeni istiyorum."

Gülümsedim, yüzünü ellerimle kavradım ve başparmaklarımla elmacık kemiklerinin üzerinden geçtim. "Emin misin?"

Onun ilki olmamı istemesi benim için bir onurdu. Bunu berbat etmeyecektim. Ona ne kadar taptığımı göstermek istiyordum.

Başını salladı. "Lütfen."

Buna nasıl hayır diyebilirdim ki? Dudaklarını öpmek için eğildim ve bekâretini kaybetmek basit bir iş olmadığı için onu yatağımda, çok daha rahat edebileceği bir yerde istedim.

Kanepeden kalktım ve bir şekilde televizyonu kapatmayı başardım, sonra onu yatak odama taşıdım. Onu yavaşça sırt üstü yatırdım ve öpmeye devam etmek için üzerine çıktım.

Dillerimiz buluştu ve ağızının derinliklerine daldım. Juno'nun elleri eşofmanımı çekiştirmek için aşağı doğru hareket etti ve ondan kurtulmak için hızla başımın üzerinden çekti. Her sabah spor yapmanın karşılığını almaya başlamıştım ve fırsat buldukça kaslarıma bakması her saniye hoşuma gidiyordu.

Onu zaten çıplak görmüştüm ve ayrıca ikimizden sadece ben diğerini memnun edebilmiştim. Çıkmaya başladığımızdan beri birden fazla orgazma ulaştı ve ben kendimi boşaltmak için her zaman o gidene kadar beklemek zorunda kaldım.

Şey, sikime dokunmasına izin vermeyen bendim. Boxer ya da şort giymeden olmazdı. Bana defalarca sikime dokunmak istediğini söylemişti ama bir kez dokunduğunda kendimi tutamayacağımı biliyordum.

O zamanlar ikimiz de bu işin nereye varacağını bilmiyorduk ama artık birbirimize aşkımızı itiraf ettiğimize göre beni tutan hiçbir şey kalmamıştı.

"Ben...?" Ne düşündüğümü biliyordu ve yatağın başlığına yaslanmak için yanına gitmeden önce hızla başımı salladım.

Pantolonumu indirdi, boxer külotumu yerinde bıraktı. Bacaklarımla arasında diz çökmüştü ve pantolonum gittiğinde

ellerimi sikime götürdü. Tereddüt etmedi, ama bir eliyle sertliğimi kavradı, yavaşça uzunluğumda yukarı ve aşağı hareket ettirdi.

Gözlerini şişkinlikte tutarken onu yakından izledim, sonra sonunda kumaşı aşağı çekti ve aletimi serbest bıraktı.

Bir süre ona baktı, sonra gülümsedi ve tekrar gözlerimin içine baktı. "Onu emmek istiyorum." Sözleri beni şaşırttı ve bunları söylerken daha tatlı görünemezdi.

"Devam et," diye cesaretlendirdim, kendi rahat hızında gitmesine izin verdim.

Tekrar sikime baktı ve en ucunda küçük bir damla prekum görünene kadar ovuşturdu. "Tadı neye benziyor?" diye utangaçça sordu. Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı.

Ucundaki prekum damlasını işaret parmağımla sildikten sonra tatması için ağzına götürdüm. Tatmak için dudaklarını parmağımın etrafına sarmadan önce parmağımın ucunu kaplayan beyaz sıvıya baktı. Dili parmağımın etrafında dönerken gözleri benimkilerde kaldı ve gözleri büyüdükçe dudaklarım hafifçe aralandı.

"Tadı güzel mi?" Sırıtarak sordum. Başını salladı, bana parlak bir şekilde gülümsedi.

Parmağımı tekrar ağzından çektim ve o da eğilerek şaftıma yaklaştı. Ona baktı, sonra elini tekrar hareket ettirmeye başladı, yavaşça ovuşturdu. Sonra, ağzını ucuna dolamak için eğildi.

Elimi başının arkasına koydum ve onu orada tutmak için saçlarından bir avuç tuttum. "Siktir," diye mırıldandım, başını aşağı yukarı hareket ettirirken onu izledim, dili uzunluğum boyunca kayıyordu.

Daha önce bunu hiç yapmamış bir kıza göre, ağzı aletimin etrafında inanılmaz bir his uyandırıyor.

"İşte bu, Juno. Çok iyi hissettiriyor," dedim boğuk bir sesle. Gözleri açıldı ve sikim neredeyse boğazının arkasına değerken bana bakışı, bekaretini umursamayıp onu sertçe sikmek istememe neden oldu.

Sakinleşmem gerekiyordu. Eğer onu yakınımnda tutmak istiyorsam, ilk başta nazık olmalıydım.

"Aynen böyle, tatlım. Böyle yapmaya devam edersen ağzına boşalabilirim." Bu bir uyarıydı ama gözleri tekrar parladığında, dölümün tadına bir kez daha bakmak istediğini anladım.

"Ağzına boşalmamı istiyorsun, ha?" Sırıttım ve o da soruma cevap vermek için başını salladı.

"Lanet olsun." Başının her iki yanından tuttum ve onu uzunluğumdan aşağı ittim, sertliğimi alırken gözlerini kapatmasını sağladım.

"Tatlı Juno sandığım kadar masum değilmiş," dedim ve boğazının arkasındaki titreşimden kıkırdadığını hissedebildim. Başını kaldırdı ve sikimin karnıma düşmesine izin verdi.

Ağzının kenarından tükürük damlıyordu. *Çok sıcaktı.* "Ben küçük bir şeytanım, unuttun mu?"

Yirmi Üçüncü Bölüm

Ezra

Çok yaklaşmıştım ama ağzının içine boşalmadan önce kendimi tutmak istedim. Gerçekten daha fazla dölümün tadına bakmak istiyordu ve ben de bunu ona verecektim. Ama ağzının sikimi emmesi ve onunla alay etmesi hissini sonsuza dek yaşamak istiyordum.

Ona nasıl yapacağını söylememe gerek yoktu, sadece devam etti ve lanet bir profesyonel gibi emdi. Bana daha önce hiç oral seks yapmadığı gerçeğini söylemesi beni şüphelendirdi.

"Ah, siktir. Bunu yapmaya devam et," diye onu cesaretlendirdim, başını aşağı yukarı hareket ettirmesine yardım ederken gözlerimi ondan ayırmadım.

Aletimin ucu bir süredir boğazının arkasına doğru bastırıyordu ve ne kadar ileri gidebileceğimi görmek istiyordum. İlk sefer olmasına rağmen, o tatlı ağzını nasıl kullanacağını çok iyi biliyordu.

"Daha geniş aç," dedim ve sikimi yavaşça ağzından çıkarırken başı hareket etmeyi bıraktı. "Ne kadar alabileceğini görmek istiyorum. Sonuna kadar götürebilir misin?" Meydan okudum.

Küçük bir cesaret timsali olarak gururla başını salladı ve beni tekrar içine aldı, öğürme sesi çıkmadan önce başını mümkün olduğunca aşağı indirdi. "S.KTİR!" Başını tam orada, sikim boğazının derinliklerindeyken tutarak inledim.

Birkaç saniye sonra tekrar yukarı çıkmasına izin vererek nefes almasını sağladım. Gözlerinden yaşlar dökülmeye hazırdı ama dudaklarındaki kendini beğenmiş sırıtiş bana üzgün ya da incinmiş olmadığını söylüyordu. Bundan zevk alıyordu.

"Gel buraya," dedim ve dudaklarını öpmek için onu kendime çektim. Dilinde kendi tuzumun tadını aldım ama bu beni hiç rahatsız etmedi. Bu benim vücudumdu. Bundan iğrenmeye gerek yoktu.

Dillerimiz birbirine karıştı ve uzun, ıslak bir öpücükten sonra, bir kez daha içine almak için aletime doğru geri döndü. Bu sefer kendimi tutmayacaktım.

Başını uzunluğumda aşağı yukarı salladı, bir eliyle de tabanını ovuşturdu. Aletim zonkluyordu ve yapmam gereken tek şey kendimi bırakmaktı. Rahatlamaktı. Yükümü onun ağzına boşaltmak.

Ve ben de tam olarak bunu yaptım. "Hepsini yutmanı istiyorum," dedim ona kendimi onun ağzına boşaltmadan önce. Yine, sanki daha önce yapmış gibi, ben gerçeğe dönene kadar menimi yutarken başını yavaşça hareket ettirmeye devam etti.

O beni emerken bildiğim tek kelime "Siktir" gibi görünüyordu. Başını geriye doğru ittim ve ona verecek daha fazla şeyim kalmadığında başını kaldırdı ve şehvetli gözlerle bana baktı.

"Nasıldı?" Ona sordum, başparmağımı dudaklarının üzerinde gezdirerek dölümün geri kalanını temizledim ve sonra ağzına kaydurdum, yalaması için diline bastırdım.

"Güzel," diye cevap verdi sessizce ama sesinde büyük bir arzu vardı. "Daha fazlası olacak mı?" diye sordu, sesi yine o kadar masum çıkıyordu ki.

Bir an önce içine girme ihtiyacıyla hırladım. "Çok daha fazlası olacak, tatlım."

Sırt üstü yatması için onu yanıma çektim. "Edepsiz birisin, ha? Bir erkeğe böyle açılacağın hiç aklına gelir miydi?"

Üzerine çıktım, külotunu indirdim ve bir adım daha atmadan önce nefes almasını sağladım. Başını salladı ama o tatlı gülümsemesi yerinde kaldı. "Bu kadar harika olacağını hiç düşünmemiştim. Ama sanırım tüm bunlarda ölümcül bir rol oynuyorsun. Benimle açık saçık konuşman hoşuma gidiyor," diye itiraf etti kızarak.

Sırıtarak komodeye uzandım ve bir prezervatif çıkardım. Çabucak açtım ve boyumdan aşağı kaydurdum. "Şanslısın o zaman."

Kendimi bacaklarının arasına yerleştirdim ve onları birbirinden ayırdım. Birdenbire artık o kadar kendinden emin görünmüyordu.

"İyi misin?" Parmaklarımı klitorisinin üzerinde gezdirirken sessizce sordum. "Benimle seks yapman için sana baskı yapmıyorum."

"Biliyorum. Ama istiyorum. Bu son şansımız olabilir," diye fısıldadı yüzümü küçük elleriyle kavrayarak.

Kabul etmekten ne kadar nefret etsem de, haklıydı.

Ona gülümsedim, sonra benim için ne kadar ıslak olduğunu hissetmek için bir parmağımı içine kaydurdum. "Seni iyi hissettireceğim, Juno. Söz veriyorum. Ama kendini iyi hissetmezsen beni durdurmanı istiyorum, tamam mı?"

Başını salladı ve dudaklarını ince bir çizgi halinde bastırdı. "Seni istiyorum. Şimdi."

Onu nazikçe öpmek için eğildim ve elleri tekrar saçlarımda gezinirken kendimi girişine doğru konumlandırımdım. "Sana zarar vermeyeceğim. Çok iyi hissettireceğim."

Bu sözleri söylerken altımda rahatladığını hissettim ve o anı yavaş bir hamleyle içine girmek için kullandım.

Juno

Hiçbir şey hissetmedim. Ezra'ya duyduğum aşk ve beni tam kalbimden vuran saf zevk dışında. İçime girdiğinde, vücudumda tek bir acı belirtisi bile yoktu.

Kalçalarını yavaşça hareket ettirirken beni gerdiğini hissetmek ilk başta biraz rahatsız ediciydi, ama cenneteydim ve bunun beni diliyle boşalttığı zamandan çok daha farklı hissettireceğini biliyordum.

Ne hissettiğimi tarif edemiyordum ve tek istediğim onun daha hızlı hareket etmesiydi.

Tırnaklarımı omuzlarına geçirdim, o yavaş ve derin hamlelerle içime girip çıkarken öpüşmemizi tutkulu ve yavaş tuttum.

"İyi hissediyor musun?" diye fısıldadı dudaklarıma, konuşmadan başımı salladım. "Daha hızlı hareket etmemi istiyorsan bana söylemelisin, tatlım. Seni incitmek istemiyorum."

"Hayır," diye nefes aldım. "Daha hızlı."

Hayal kırıklığına uğratmadı. İticiliği derinleştirdi ve daha hızlı hareket etmeye başladı. Zaten içimde bir şeylerin oluştuğunu hissediyordum, klitorisimi yaladığında hissettiğime yakın bir şey. Bu hissin ne kadar ileri gidebileceğini ve en yüksek noktaya ulaşmak için ne gerektiğini öğrenmek istedim.

"Ez," diye soludum, bacaklarımı kalçalarının etrafına sararak onu sıkıca kendime doğru çekerken o da içime doğru itti.

Geçen her saniyede sikişimin daha fazla zonkladığını hissettim. Tekrar boşalacağını biliyordum ve neyse ki prezervatif takmayı düşünmüştü. Korunmak aklımın ucundan bile geçmedi.

"O daracık amcığınla sikimi sıkmaya devam et," dedi bana, neredeyse bunu talep ediyordu. Bunu yaptığının farkında değildim ama siki içime her girdiğinde amımın sıkıldığını fark ettim.

"Ezra, sanırım boşalacağım."

Tek cevabı "Güzel" oldu. Ama beni sikmeye devam etmek yerine, beni yan çevirmek için bir saniyeliğine durdu, sonra kolaylıkla içime geri kaydıldı.

Bir eliyle kıkımın yan tarafını sıkıca kavradı, diğer eliyle de saçlarını tuttu. "Bana bak," dedi ve ben de başımı çevirip ona baktım.

gözlerinin içine bakıyordu. Dalgalı saçları terlemekten alnına yapışmıştı ve vücudunda hareket eden tüm o kaslarla inanılmaz derecede ateşli görünüyordu.

"Benimle gelmeni istiyorum. Aynı anda." Bir düğmeye basarak nasıl orgazm olacağımdan emin değildim ama bir şekilde işe yaradı.

İçime birkaç kez daha pompaladığında, içimdeki gerilim arttı. Uzun sürmedi ve bana bırakmamı söylediğinde bıraktım.

Aleti içimde titriyordu ve amımın daha önce yapmamı istediği gibi sıkıldığını hissettim. Kıçımdaki tutuşu sıkılaştı ve kendini içime boşaltırken dudaklarımdan öpmek için öne eğildi.

Tekrar aşağı inmem biraz zaman aldı ve orgazmım yatıştıktan sonra bile bacaklarım hala titriyordu.

"Seni o kadar çok seviyorum ki," diye fısıldadı.

Beni henüz terk etmesini istemediğim için gülümsedim. "Ben de seni seviyorum."

Aşkımız gerçektir. Ama er ya da geç bunu artık sadece aramızda tutamayacağımızı biliyordum. Şimdilik bu bizim küçük sırrımızdı ve onunla geçirdiğim her saniyenin tadını çıkaracaktım.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Juno

Bacaklarım kaşınıyordu ve bugün o taytları giydiğime pişman oldum. Kasım ayının sonuna gelmiştik ama nedense dışarısı buz gibiyken etek giymenin iyi bir fikir olduğunu düşünüyordum. Ve her şeyi daha da kötüleştirmek için taytımı lanet olası radyo odasında yırttım. Metal çubukları rafa koymak nasıl iyi bir fikir olabilir ki? Birkaç gün önce orada değillerdi ve eminim onları raflara koyan Benji'ydi. Memphis'te bir hadememiz vardı ve onlardan kurtulabileceğine emindim.

Tuvalet kabinindeydim, taytımı çıkarıyordum. İçlerinde kocaman bir delikle dolaşmak istemiyordum, bu yüzden onlardan kurtulmak en iyi seçenektir.

Onları çıkardıktan sonra bacaklarıma baktım. Solgundular ve çillerim güneş ışığı olmadığı için solmuştu. Parmaklarımı kalçalarımın kenarlarında gezdirdim, sonra giydiğim dantel külotun üzerinden geçtim.

Aklıma bir fikir geldi ve yüzümde muzip bir sırıtma belirdi. *Ya ben...hayır.* Gözlerimi kapadım, başparmaklarımı bağcıklı kumaşa geçirdim, sonra yavaşça kalçalarımın üzerine ittim.

Bunun sonu korkunç olabilirdi ama Ezra'yla yaşadığımız onca seksten ve birlikte geçirdiğimiz onca ateşli geceden sonra ona dokunulmayı ne kadar sevdiğimi göstermek istiyordum. Bize tarih öğretirken ona çıplak amımı göstermek kulağa... ateşli geliyordu.

Banyo kapısı açıldı ve hızlı bir kararla külotumu çıkardım. "Orada iyi misin?" Pixie sordu.

"Evet." Taytımı ve külotumu sırt çantama koydum, sonra ayakkabılarımı giydim ve dışarı çıktım. "Ben iyiyim. Yemeğimizi aldın mı?" İkimiz de ailemizin pişirdiği bitki bazlı yemekleri yemekten sıkıldığımız için McDonald's almaya karar verdik.

"Sınıfta. O abur cuburları yediğimizi görseler zavallı annelerimizin kalbi milyonlarca parçaya ayrılırdı."

Omuz silktim ve ona sırıttım. "Kilo kaybediyoruz ve vücudumuza yeterince protein almıyoruz. Bundan sonra her öğle yemeğinde abur cubur yemeye başlamalıyız."

"Devam et. Seni tutmuyorum," diye kıkırdadı. Bacaklarıma bakarak, "Eve bisikletle dönerken donarak öleceksin," dedi.

"Biliyorum," diye cevap verdim. *Ve muhtemelen sistit de olacağım.*

Diğer öğrencilerin zaten yemek yediği sınıfımıza doğru yöneldik. Kanepeye oturduk ve hamburgerlerimizi ve patates kızartmalarımızı yemeye başladık. Vücudum, sistemime daha fazla yeşil şey sokmadığım için bana teşekkür ediyordu ve neredeyse dilimde o çizburgerin tadına bakarak orgazm oluyordum.

Eteğimin özel bölgemi örttüğünden emin olmalıydım. Gus'ın ya da buradaki herhangi bir erkeğin Ezra'ya ait olanı görmesini istemiyordum. Bugün çok şeyi riske atıyordum ama elimde değildi. Kalbim çok hızlı atıyordu.

"Bu akşam gelip filmi izleyebilir miyim?" Pixie sordu. Projem bitmişti ve ortaya harika bir şey çıkmıştı. Geriye kalan tek şey Benji ve Ezra'ya gösterip not almalarını sağlamaktı.

"Bu gece uygun bir zaman değil. Ama okuldan hemen sonra stüdyoda sana gösterebilirim." Zaten toparlamak için oraya gitmem gerekiyordu.

"Kulağa hoş geliyor."

Öğle yemeğimizi bitirdik ve Ezra sınıfa girdiğinde iki poşeti çöpe atmak için ayağa kalktım. Yolunu kapattığım için durdu ve ben de ona bakıp hızlıca gülümsedim.

Çok parlak bir şekilde gülümsememeye çalıştı ama basit bir baş sallama hareketiyle soğukkanlılığını korudu. İlişkimizi gizlemekte iyi iş çıkardığımızı söyleyebilirim.

"Pekâlâ sınıf," dedi tebeşirini eline alıp tahtaya bir şeyler yazarken. "Aranızda sivil haklar hareketi üzerine araştırma yapmış olan var mı?"

Tekrar Pixie'nin yanına oturdum ve defterimle kalemimi aldım. Hiçbirimiz araştırma yapmıyorduk ve Ezra için biraz kötü hissediyordum. Ama bize öğretmek zorunda olduğu şeylerden çok kendi çalışmalarımızla ilgilendiğimizi biliyordu.

"Tabii ki hayır," diye mırıldandı. "Size bu konuda her şeyi okuyacak değilim, bu yüzden size birkaç kitap getirdim."

Kitapları aldı ve sonra bize dağıttı. Yanımdan geçerken dizlerimiz birbirine değdi ve gözlerimiz buluştu. Bugün onda farklı bir şeyler vardı. Stresli görünüyordu. Hatta sinirli.

"Sizden ilk bölümü okumanızı ve not almanızı istiyorum. Yakında bununla ilgili bir sınav olacak."

Diğerlerinden birkaç iç çekiş kaçtı ve ben bugün Ezra'nın nesi olduğunu anlamaya çalışmak için ona bakmaya devam ettim. En son birlikte olduğumuzda

Cumartesi gecesi, ama herhangi bir serpinti ya da başka bir şey yaşamadık.

Belki de ona eteğimin altında bir şey olmadığını gösterme planım onu biraz neşelendirebilirdi. Koltuğumda kıpırdandım ve kitabı kucağıma koydum.

"Güneş odasında kitap okuyabilir miyiz?" diye sordu öğrencilerden biri. Ezra, "Orada öylece oturup takılmadığınız sürece," diye yanıtladı.

"Mükemmel," diye mırıldandı Gus, artık kanepede kendisine kalmıştı. Başını kolçağa dayayarak arkasına yaslandı, kitabı göğsünde, yüzü öne dönüktü.

Pixie'ye baktım, o da kendini rahat hissetmeye başlamıştı. Yüzüstü yatmış, yüzü bana dönüktü. Görünüşe göre planım çok iyi gidiyordu. Diğer koltukta oturan kimse yoktu ve odada bize doğru bakan tek kişi Ezra'ydı. Ön taraftaki küçük masaya oturdu ve bizimle aynı sayfadaki kitabı açarken onu kışkırtma fırsatını yakaladım.

Bacaklarımı biraz araladım ve eteğimin çıplak kalçalarım kadar yükselmesine izin verdim. Gözlerimi Ezra'dan ayırmadım ve ben hareket ederken bakışları kucağıma kaydı. Aşağıda beni örten pek bir şey olmadığını fark edince göz bebeklerinin büyüdüğünü gördüm ve hemen başını kaldırıp bana kaşlarını kaldırdı.

Hoşuna gittiğini düşündüm ama hiç heyecanlı görünmüyordu. Biraz daha hareket etmeye çalıştım. Belki de amımı örten külotun eksikliğini fark etmemişti.

Bacaklarımı biraz daha açtım ve eteğim tekrar yukarı kalktı ve gözleri tekrar kasıklarımın düştüğünde, sonunda orada çıplak olduğumu fark etti. Gerildi ve odanın içinde etrafına bakındı, sonra boğazını temizledi ve dik oturdu. "Juno, lütfen gidip Benji'yi gör."

Sözleri beni şaşırttı ve Gus ile Pixie bana bakarken hızla bacak bacak üstüne attım. "Neden?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. "Ben hiçbir şey yapmadım." Şimdi ben de sinirlenmişim.

"Bana karşı küstahlaşmana gerek yok Juniper. Git Benji'yi gör." Sesi sertti. Onu daha önce hiç böyle görmemişim ve dürüst olmak gerekirse o anda ondan hoşlanmamıştım.

Koltuktan kalktım ve kitabı üzerine fırlattım, sonra ona yaklaştım. "Ne yaptım ben?"

"Ofisinde bir kayıp eşya kutusu var. Donuyor olmalısın. Git pantolon giy." Yani külot giymediğim için bana kızgın mıydı? Ve onun heyecanlandığını hayal ettim.

Kaşlarımı çattım, sınıftan çıkmadan önce bir süre gözlerimi ondan ayırmadım. Belki de onu kızdırmaya çalışmak bir hataydı. İşi ve özgürlüğü söz konusu olduğunda muhtemelen iyi bir fikir değildi.

Tanrım, ne kadar aptalım?

Yirmi Beşinci Bölüm

Ezra

Eğer onun öğretmeni olmasaydım, yaptığı şey son derece seksi olurdu. Ama sınıfımda, etrafta başka öğrenciler varken bacaklarını açması kabul edilemezdi.

Juno bana o sık beni bakışlarını atarken sadece eteğiyle seksi görünüyordu, ama bana ne kadar ıslak olduğunu göstermek için daha kötü bir zaman seçemezdi.

Ona karşı biraz sert olmalıydım. Vahşi tarafının ortaya çıkmasını seviyordum ama okulda değil. Bu konuda onunla konuşmam gerekecek.

O Cuma gecesi evdeydim, dairemi temizliyordum. Juno ve ben bu gece için plan yapmış olsak da gelmesini beklemiyordum. Bana kızgındı ve üzerinde kot pantolonla sınıfıma geri döndükten sonra çantasını aldı ve hiçbirimize veda etmeden gitti.

Sakinleşmesi için ona biraz zaman vermem gerekiyordu. Onu zaten kızdırmıştım ve o benden uzaktayken benim de sakinleşmek için zamanım vardı. Öğretmeni olarak, Memphis gibi ilerici bir okulda bile her şeyin her zaman eğlence ve oyun olmadığını ona göstermeliydim.

Akşam yemeğimi yedikten sonra kapı çaldığında kanepeye oturduğumda saat neredeyse on olmuştu. Belli ki Juno'nun beni tekrar görmek istemesi için çok fazla ayrı kalmaya ihtiyacı yoktu ama ben bundan memnundum. Bugün çok büyük bir risk almış olsa da onu özlemiştim.

Ön kapıyı açtım ve onun üst kata çıkışını izledim. Saçlarını birkaç kartanesi kaplamıştı ve ayakkabılarının uçları karda yürümekten ıslanmıştı. Kollarımı kavuşturdum ve tepeye ulaşmasını bekledim.

Bir iç geçirdi ve eldivenle kaplı ellerine baktı. "Bütün öğleden sonra adadaydım," diye fısıldadı.

"Anlamıştım." Ona doğru uzandım ve ellerini tuttum, sonra onu bedenime doğru çektim. "Okulda olanlar hakkında düşünme fırsatın oldu mu?" Bu işin peşini bırakmamın imkânı yoktu. Bu konuda konuşmak zorundaydık.

Juno başını salladı ve kollarını belime dolayarak gözlerimin içine baktı. "Başkaları beni yakalayabilecekken sana amımı gösterdiğim için özür dilerim."

Özür dileme şekline gülmekten kendimi alamadım. Sesinde biraz alaycılık vardı ve her şeyi çok ciddiye almamasına sevindim. Ciddi bir konu olmasına rağmen, bunun üzerinde durmasını istemiyordum. Bundan ders çıkarması gerekiyordu ve çıkardığını da biliyordum.

"Bir daha beni okulda baştan çıkarmaya çalışma, tamam mı? Burada istediğin kadar yapabilirsin ama dışarıdayken o güzel klitorisini benden sakla."

"Eğer bir porno filmde oynuyor olsaydık, beni orada sikerdin, değil mi?"

Kıkırdadım ve sırtını okşadım. "Bugünlük konuşmayı bırakmalısın," diye takıldım. Eğilerek dudaklarını usulca öptüm. Soğuk ama yumuşaktılar.

"Buraya gelmeden önce bir şey yedin mi?" Tekrar gözlerinin içine bakarak sordum.

"Hayır, ama buraya gelirken biraz McDonald's aldım," diye açıkladı başparmağıyla sırt çantasını göstererek.

"Öğle yemeğinde bunu yemedin mi zaten?" O ayakkabılarını çıkardıktan sonra kapıyı kapattım ve daireme girdim.

"Yaptım. Ama daha fazlasına ihtiyacım var. Bir Sezar Salata'nın duble Big Mac'ten daha fazla kalori içerdiğini biliyor muydunuz?"

Dudaklarımı büzdüm ve başımı salladım. "Evet, ama bu günde iki kez McDonald's yemenin sorun olmadığı anlamına gelmiyor," diye belirttim.

Juno parmağını kaldırarak daha fazla konuşmamamı söyledi. "Şu anda hayatımda bu tür olumsuzluklara ihtiyacım yok."

Onunla ilgili sevdiğim bir şey de mizahıydı. Hatta daha da ileri giderek bunun onun en iyi özelliği olduğunu söyleyebilirim. Ama sevdiğim başka pek çok özelliği de vardı.

"Soğumadan yemeğini ye," dedim ona. Çabucak paltosunu çıkardı ve sonra kanepede rahatına baktı. "İçecek bir şey ister misin?"

"Biraz su iyi olur," diye cevap verince kaşlarımı kaldırdım. "Fast food'una mı?"

"Hey!" diye bağırdı. "Lütfen yemeğimin tadını çıkarmama izin verir misin?"

Güldüm, sonra kendimi savunmak için kollarımı kaldırdım. İlk küçük kavgamızın büyük bir şeye dönüşmemesine sevinmiştim. Eğlenmemiz ve birbirimizle şakalaşmamız hoşuma gidiyordu.

"Ailen nerede olduğunu sanıyor?"

"Pixie'nin evinde."

Buraya her gelişinde bunu kontrol ediyordum. Yine de ailesine bu şekilde yalan söylemesini sağlamak biraz riskliydi, çünkü bir gün Pixie buradayken annelerini şaşırtırsa, bu bir felaket olurdu.

Şimdilik her şey yolundaydı. Eğer bu konuda çok fazla düşünmezsek, kimse bizi öğrenmeyecekti. Ve eğer Juno benim sınıfımda amını kapalı tutarsa, bugünkü gibi bir kavga daha yaşamayacaktık.

Yirmi Altıncı Bölüm

Juno

En sevdiğimiz dizi televizyonda yayınlanırken ben kanepede onun kollarına sarılmıştım. Bu, onun evine her gittiğimde ritüelimiz haline geldi. Televizyon izledik, birlikte yemek yedik, seviştik, uykuya daldık, tekrar sevişmek için uyandık, tekrar uykuya daldık.

Yaş farkımıza rağmen Ezra'yla birlikte olmak doğru geliyordu. Çok konuşurduk ve hiç tartışmazdık. Bugün okulda külot giymememle ilgili küçük bir tartışma dışında. Ama onun dışında birbirimizi bulmuş gibiydik.

Beni kimsenin bizi görmeyeceği yerlere götürürdü ve birlikte vakit geçirirdik, kimsenin bizi yargılamayacağı şekilde el ele yürürdük. Sık sık yıldızları izlediğimiz küçük bir dağa çıkardık. Çoğu zaman konuşmaya gerek yoktu. Konuşmadan birbirimizi anlardık ve çoğu zaman sessizlik kelimelerden daha yüksek sesle konuşurdu.

Kendi küçük baloncuğumuzdaydık ve oradan hiç çıkmak istemiyordum.

Ezra'nın eli saçlarımın arasından geçti ve kulağımı göğsüne dayayarak kalp atışlarını dinledim. Gözlerim kapalıydı ve beni okşadığı her saniyenin tadını çıkarıyordum, sessizce bana hiçbir yere gitmediğini bildiriyordu.

"Yorgun musun tatlım?" diye sordu, başımın üstünü öperek.

"Hayır." Ona baktım ve gülümsedim. "Sen yoruldun mu?"

Omuz silkti, saçımın bir tutamını geriye doğru taradı ve kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Zor bir gün geçirdim, biliyor musun? Sınıfımdaki bir kız, ben profesyonel olmaya çalışırken mahrem yerlerini bana gösterip durdu. Oldukça yorucuydu."

Gözlerimi devirdim ve kıkırdadım. "Sakın bana hoşuna gitmediğini söyleme. Elbette kötü bir zamanlama ve yanlış yerd... ama hoşuna gitti."

Kıkırdadı ve başını salladı. "Bu bizim sonumuz olabilirdi." "Neden?"

Sana amımı gösterirken yakalanan ben olurdum."

"Gerçekten tüm suçu senin üstlenmene izin vereceğimi mi sanıyorsun? Sonunda, bunu yapmanın sebebi bendim. Çünkü beni seviyorsun. Ve ben de seni seviyorum."

Yüzünü inceledim ve bir elimle yanağını kavradım. "Sırf beni kötü adam durumuna düşürmemek için işinden vaz mı geçeceksin?"

"Evet." Cevabı çok çabuk geldi. Yüzüme parlak bir gülümseme yayıldı ve nasıl bu kadar şanslı olduğumu merak ettim. "Bu işte birlikteyiz Juno. Bencil olmayacağım. Söz konusu sen olduğunda olmaz."

Vücudum ısındı ve kalp atışlarım hızlandı. "Söz konusu sen olduğunda da bencil olmayacağım." Bunu bilmesine ihtiyacım vardı.

"Bunu duyduğuma sevindim," diye fısıldadı gülümseyerek. O dolgun dudaklarını öpmek zorundaydım. Üzerine doğru ilerledim, kalçalarını kavradım ve onu öpmek için eğildim. Sırt üstü yatıyordu ve başı kolçağın üzerindeydi.

Sıcak parmakları tenime değene kadar elleri kazağımın altında hareket etti. "Seni ne kadar sevdiğimi göstermek istiyorum," diye fısıldadı öpücüğün içine. "Bana izin verecek misin?"

Başımı salladım, ona asla hayır diyemeyeceğimi biliyordum.

Dudakları yavaşça ayrıldı ve öpücüğü devraldı. Ellerimi saçlarında gezdirdim ve dillerimiz buluştuğunda Ezra doğrulmak için hareketlendi.

*

Ezra

Sınıfımda onun çıplak amını gördüğümde sikimin seğirmediğini söylesem yalan söylemiş olurum. Bir damla prekumumu bile kaybetmiş olabilirdim. Artık dairemde olduğumuza, dış dünyadan güvenli bir şekilde saklandığımıza göre, onunla ne istersem yapabilirdim.

Şimdi yatağında yatıyordu, gözleri benimkilere bakıyordu, çok büyük ve duygu doluydu. Pantolonumu yavaşça aşağı indirdim, yere düşmesine izin verdim ve ardından boxer külotumu giydim.

Juno'nun gözleri izlemek için aşağıya kayarken elimi sikimin etrafına sardım, uzunluğu boyunca ovuşturdum. Bundan hoşlanıyordu ve sikime dokunmasına izin vermeden önce, bir keresinde duşta onun adını mırıldanırken beni boşalırken yakaladı. Çok ateşli olduğunu ve ben fayansların üzerine boşalırken beni izlemekten hoşlandığını söyledi.

"Buraya gel," dedim ona kısık bir sesle. Hızla yatağın kenarına oturdu ve hiç tereddüt etmeden sikime uzandı. Herhangi bir şey söylememe gerek kalmadı.

Daha fazla. Dudaklarını yaladı, eğildi ve ağzını aletimin etrafına sardı, bir yandan da elimi iterek tabanını kendisi ovmaya başladı.

İki elimi de saçlarına götürdüm ve o mümkün olduğunca uzunluğumu içine alırken saçlarını avuçladım. Gözlerimi ondan ayırmıyordum ve dilinin şaftım boyunca her vuruşunda sikim sarsılıyordu.

İnanılmaz bir histi. Durmasını istemedim.

"Çok güzelsin. İyi bir kız gibi sikimi emmeye devam et, ben de o daracık küçük amcığını sikerken kendimi tutmayayım." Gözleri parladı. Onunla bu şekilde konuşmanın onu daha da azdırdığını biliyordum. Bütün o pis kelimeleri söylediğimi duymaya bayılıyordu.

Ama her ne kadar dudaklarını aletimin etrafında sevsen de, içimdeki gerilimin arttığını hissettim. Onun ağzının değil, amının içine boşalmak istiyordum. En azından ilk rauntta değil.

Bir süre daha devam etmesine izin verdim, sonra ağzından çıktım ve onu yüzüstü çevirdim. Bacakları yatağın kenarından sarkıyordu ve ben de kendimi onların arasına yerleştirdim.

Kıçına bir tokat attıktan sonra, aletimin ucunu ıslaklığına sürttüm, sonra hiç uyarmadan içine girdim. Amı beni sıcak bir eldiven gibi sıktı ve önce bana alışmasına izin vermeden hemen içine girdim. Yaklaşık iki hafta önce Juno doğum kontrol hapı almak için jinekoloğa gitti. Başta bu konuda bir söz hakkım yoktu ama annesinin haberi olmadan hap almakta ısrar ettiği için parasını tek başına ödemesine izin veremezdim. Aslında, ödemesine hiç izin vermedim. O haplar pahalıydı ve tüm harçlığını buna harcamasını istemediğim için ben hallettim.

"Oh, Tanrım," diye inledi, elleri altındaki çarşafı yumrukluyordu. Daha derine itmek için kalçalarını sıkıca kavradım ve her itişte onu daha sert sikmeye başladım.

Birkaç yüksek sesli inlemeden sonra sessizleşti ve onun sıkı küçük vücudunun içinde bir orgazm hissettiğini biliyordum.

Kendimi tutuyordum, henüz kendimi onun içine bırakmaya hazır değildim. Bundan çok zevk alıyordum, onun üzerinde kontrol sahibi olmak ve onu mümkün olduğunca fazla güçle becermek. Hoşuna gidiyordu, o halde onu daha sert ve daha hızlı sikmek için yalvaracaksa neden kendimi tutayım ki?

"İşte bu, bebeğim." Kıçını tekrar tokatladım ve amı sikimin etrafında sıkıştı. "Bunu yapmaya devam et," diye teşvik ettim. Yaklaşmışım, her hamleden sonra sikim titriyordu.

"Geliyorum," diye mırıldandı ve vücudu gerildikten sonra hareket etmeyi bıraktım, kendimi onun derinliklerine gömölü tuttum.

Onu ilk kez bu şekilde işaretlemiştim ama sadece benim olduğunu bildiğimiz sürece bu işaretin pek bir önemi yoktu. Diğer erkeklerin ona yaklaşmasından endişelenmiyordum. Benden başkasını istemediğini biliyordum ve açıkçası ben de başka bir kız istemiyordum. Juno şimdi ve sonsuza dek benimdi.

Yirmi Yedinci Bölüm

Juno

"*Her yağmurdan sonra güneşi umut ederiz.*" Pixie'nin sesi, arka plandaki eski bir film projektörünün sesiyle birlikte harika geliyordu. Filmim beklediğimden daha iyi çıktı ve sınıftaki herkes bundan keyif alıyordu.

Benji, daha sonra not vermek için not alması gerekse de gözlerini ekrandan ayıramıyordu. Ezra onun yanında koltuklardan birinde otururken ben de ekranın yanında durmuş, kaşlarını çatmış ya da sıkılmış yüzlere dikkat ediyordum.

Pixie her zaman sırtıyordu. Onu yakalama şeklim güzelliğinin hakkını veriyordu ve oyunculukta bu kadar iyi bir iş çıkardığı için onunla gurur duyuyordum. Başkalarını bu kadar etkileyecek bir film yarattığım için kendimle de gurur duydum.

"Çok basit. Sizi mutlu eden, gülümseten bir şeyi hiç aramadan bulursunuz. *Tesadüf.*" Ekran karardı ve herkes alkışlamaya başladı.

"Vay canına!" Benji gözlerini kocaman açarak haykırdı. "Bunu senin yaptığına inanamıyorum." "Ben de içindeydim. Tabii ki harika oldu," diye sırttı Pixie ama Benji susturmak için elini salladı. "Biliyor musunuz? Bunu düşünmeme bile gerek yok. Bu bir artı."

"Gerçekten mi?" Şaşırarak sordum. Benji, onu yüzde yüz etkilemediği sürece asla bu kadar yüksek bir not vermezdi.

"Evet, gerçekten. İşte çocuklar, sanat budur." Koltuktan kalktı ve ben de bana gülümseyen Ezra'ya baktım.

"Ben başka bir şey bekliyordum. Ne olduğunu bilmiyorum ama bunu değil." Karanlık ekranı işaret etti ve sonra omzumu sıvazladı. "Bana o filmin bir kopyasını getirmeni istiyorum. Onu arşivleyeceğim ve bu okulda aldığım her sınıfa göstereceğim."

Sevincime engel olamadım ve Benji'ye beceriksizce sarıldım. "Teşekkür ederim!" Ciyak ciyak bağırdım.

Kendimden ve yaptığım işten memnundum. Bu proje için çok fazla saat harcadım ve Pixie'nin yardımı sayesinde Benji'yi şaşırtmayı başardım.

"Neden hiç övgü almıyorum? Filmin yarısından fazlası boyunca o ekrandaydım."

"Bu çok garip. Normalde oyuncular bir filmin yönetmeni ya da yazarından çok daha fazla takdir görürler," diyor Gus.

Ezra sınıfa, "Sanırım hem Juno'nun hem de Pixie'nin harika bir iş çıkardığını söylemek yanlış olmaz," dedi. "İkinize de aferin."

Pixie'ye doğru yürüdüm ve ona sıkıca sarılmak için eğildim. "Gönüllü olduğun ve filmimde rol almak istediğin için teşekkür ederim. İnanılmazsın," dedim sessizce. Ona sahip olduğum için minnettardım.

"En iyi arkadaşlar bunun içindir."

Herkes eşyalarını toplayıp sınıftan çıkmaya başladı ve Benji, Ezra ile bir dakika konuştuktan sonra üst kattaki ofisine gitmek üzere ayrıldı.

"Bu gece hâlâ yatıya kalacak mıyız?" Pixie sordu. Pazartesi günüydü ama bitirdiğim filmi kutlamak için yatağımın rahatlığında başka büyük başyapıtlar izlemeye karar verdik.

"Evet. Yemeğiniz bitince gelin." Pixie başıyla onayladıktan sonra sınıftan çıktı.

"Sana seveceklerini söylemiştim." Ezra'nın ne düşündüğünü görmek için geçen Cumartesi gecesi filmi izlemesine izin verdim. Çok sevdi ve ikinci kez izledik.

"Bunu yaptıklarına sevindim." Sınıfın etrafına bakındım ve Pixie'nin ayak sesleri azaldıktan sonra ona yaklaştım.

"Juno," diye fısıldadı, beni kol mesafesinde tutarak. "Burada olmaz."

İçimi çektim, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve ona dokunmak istememek için ellerimi uzakta tuttum.

"Özür dilerim. Seni özledim," dedim sessizce.

"Biliyorum. Ben de seni özlüyorum." Derin bir nefes aldı ve başını yana eğdi. "Yarın okuldan sonra randevumuz hâlâ geçerli mi?" Sesini alçak tuttu ama zaten etrafta kimse yoktu.

"Evet. Heyecanlıyım. Beni nereye götüreceğini söylemek istemediğine emin misin?"

"Olumlu. Bu bir sürpriz. Ama güzel bir şeyler giymeni istiyorum." Kazağıma baktı, sessizce beni kazaktan başka bir şeyle görmek istediğini söyledi.

Çenem düştü ve yargılayıcı bakışından ne kadar incindiğimi göstermek için bir elimi göğsüme koydum. "Kırıldım. Bu kazak çok güzel. Eşi benzeri yok. Büyükbaban da bunlardan birine sahip olmak isterdi." Alaycılığımı bastırmaya çalıştım ama sırtışı sahte acıma kanmadığını gösteriyordu.

Ondan bir kıkırdama kaçtı. "Eminim öyledir. Şimdi git. Yarın görüşürüz."

Bir an orada durdum, biri bizi basar diye ne yapacağımı bilemedim. Ama tüm bina sessizdi ve ben de bugün ona yaklaşma şansını yakaladım.

Ona yaklaştım ve yanağından usulca öptüm. "Seni seviyorum," diye fısıldadım ve yanıt beklemeden sınıftan çıktım. Beni sevdiğini biliyordum. Bana söylemesine ihtiyacım yoktu.

Diğerleri Ezra hakkında bir film yazdığımı bilmiyordu. O benim bulduğum ama hiç aramadığım kişiydi. O benim mutluluğumdu.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Juno

Haftalar geçti ve nihayet kış tatili geldi. Noel'den iki gün önceydi ve Ezra'ya söyleyecek harika haberlerim vardı. Kar gökyüzünden yavaşça düşerken onun dairesine doğru yürüdüm. Hava yılın bu zamanlarında olduğu kadar soğuk değildi ama yine de donuyordum.

Anneme ve Aggie'ye akşam yemeğinden önce döneceğimi söyledim, yani Ezra'larda kalmak için yaklaşık üç saatim vardı. Kapısının zilini çalıp birkaç saniye bekledikten sonra binaya girdim ve onunla kapısında buluşmak üzere yukarı çıktım.

"Bu gördüğüm bir hediye mi?" diye sordu.

Taşıdığım çantaya baktım. İçinden Noel ambalaj kâğıtları görünüyordu ama onun görmesi için heyecanlandığım tek şey hediyesi değildi. "Öyle," diye cevap verdim, beni kendine çekmesine ve nazıkçe öpmesine izin verdim.

Ezra'nın sıcak elleri her iki yanağımı da kavradı ve vücudunu vücudumda hissettiğimde donmayı hemen bıraktım. Dudakları benimkilerle yavaşça hareket etti ve öpüşmeyi kesmeden önce dili alt dudağımda gezindi.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet, yediye kadar evde olmam gerekiyor," diye ekledim. İçeri girmek için onu geçtim ve ayakkabılarımı ve ceketimi çıkardım.

"Çay ister misin?" Ezra mutfığa doğru yürüdü, ceketimi onunkinin yanına astıktan sonra kanepeye oturdum ve hediyesini çıkardım. Bu sabah postadan aldığım zarfı çantaya bırakmışım.

"Evet, lütfen."

"Seninle konuşmam gereken bir şey var. Noel'le ilgili ve seni üzmem falan istemiyorum ama sana söylemem gerekiyor." Sesi biraz emin değil gibiydi.

"Noel Baba'nın gerçek olmadığını biliyorum," diye alay ettim ve onun kıkırdadığını duydum. "Durum bundan biraz daha ciddi Juno."

"Eğer beni üzecekse, o zaman bana söylemeni istediğimi sanmıyorum," diye kaşlarımı çattım.

Elinde iki fincan çayla bana doğru yürüdü ve onları sehpanın üzerine koydu. "Sana söylemek zorundayım. Söylersem kendimi daha iyi hissedeceğim ve bir gün bunu öğrenip sana söylemediğim için bana kızmanı istemiyorum."

Burnumu kıvırdım. "Pekâlâ. Anlat bana." Kendimi en kötüsüne hazırladım ve kelimelerini dikkatle seçerken onu yakından izledim.

"Bekle." Konuşmasını engellemek için elimi kaldırdım. "Hediyelerden sonra üzücü kısım hakkında konuşalım. Büyük ya da pahalı bir şey değil... ama onu gördüğümde seni düşündüm ve senin almanı istedim."

Hediyeyi ona uzattım ve o da yüzünde bir gülümsemeyle aldı. Küçük kutunun üzerindeki kâğıdı yırttı, sonra kutuyu açtı ve içinde hediymi buldu. "Bir kazma delici mi?"

Başımı salladım. "Kazmalarını çok kaybettiğini söylemiştin, o yüzden artık her ihtiyacın olduğunda yenisini almak yerine bunu kullanarak eski bir kredi kartından ya da başka bir şeyden kazma vurabilirsin."

Sırıttı, sonra başımın arkasını kavradı ve alnımdan öptü. "Bu mükemmel. Bunu hiç düşünmemiştim. Teşekkür ederim, tatlım."

"Rica ederim," diye cevap verdim, ona parlak bir şekilde gülümseyerek.

"Al, sana da bir şey aldım." Kazma zımbasını sehpanın üzerine bıraktı, ardından hediye için kanepenin yanına uzandı.

Kağıdı yırtmadan önce kucağıma koydum ve ona baktım. Ne olduğunu gördüğümde çenem düştü ve daha iyi görebilmek için kağıdı kaldırdım. "Bu... Bayıldım!" Seksenli yıllardan kalma retro bir kazaktı. Onlardan pek çoğuna sahiptim ama Ezra bana hediye ettiği için bu en sevdiğim oldu.

"Seveceğini düşündüm. Bunun için büyükbabamın dolabına gidip alışveriş yapmak zorunda kaldım," diye şaka yaptı.

"Neden kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun?" Sırıttım ve kazağımy göğsüme bastırdım. "Bu mükemmel. Teşekkür ederim."

"Bu kazakları giyip de hala sevimli görünebilen tanıdığım tek kız sensin," dedi bana.

"Güzel. Hava soğukken başka bir şey giymemi bekleme." Çantama uzanıp zarfı çıkardım ve ona uzattım. "Bunu bu sabah postadan aldım."

Ezra zarfa baktı ve hızla açtı. Arkasındaki ismi okumuş olmalıydı ve mektubu çıkarmak için hızlıca işe koyuldu.

Dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırdım ve sırtımmı engelledim. "Kabul edildin!" diye iri gözlerle haykırdı. "Juno, bu inanılmaz! Tebrikler!" Beni kucağına çekti ve elleri sırtımı ovarken bana sıkıca sarıldı. "Seninle gurur duyuyorum, tatlım. Heyecanlı mısın?"

Kollarımı boynuna dolayarak başımı salladım. Arkama yaslandım ve gözlerinin içine baktım; gözlerindeki sevinç gözden kaçacak gibi değildi. "Hem de çok. Bu, eğer istersek birbirimizi her gün görebileceğimiz anlamına geliyor."

"Sadece birkaç ay sonra artık saklanmak zorunda kalmayacağız."

*

Ezra

Juno'nun yazın Lakewood Koleji'ne gideceği müjdesini aldıktan sonra, ona söylemek istediğim ve onu üzebilecek şeyleri unutmuştum. Kanepede uzanmıştık, vücudu benimkine yaslanmıştı ve kollarım onu sımsıkı sarıyordu.

Televizyon açık değildi ama radyoyu açtım. Birbirimizin varlığının tadını çıkarırken eski şarkılar sessizce çaldı ve ben onun bu gece gitmek zorunda kalmamasını diledim.

Elimi uzun saçlarında gezdirdim, kollarımda geçirdiğim her saniyenin tadını çıkarmak için gözlerimi kapalı tuttum.

"Saat kaç?" diye fısıldadı. Yorgundu ve keşke onu evine kadar yürütmek yerine eve bırakabilseydim diye düşündüm. Ama onu kendi evinden birkaç sokak öteye götürmeye çalışsam da yürümekte ısrar etti.

Duvardaki saate bakmak için gözlerimi açtım, sonra tekrar kapattım ve başının üstünü öptüm. "Altı buçuk. Bir an önce yola çıkmalısın."

Başını salladı ve bana bakmak için başını çevirdi. "Bana anlatmak istediğin şey neydi? Beni üzebilecek şey?"

Yani unutmamış.

Derin bir nefes aldım ve konuşmadan önce yüzünü inceledim. "Noel'de ailemi ziyaret etmek için eve gidiyorum ve Olivia'ya benimle gelmek isteyip istemediğini sordum. Arabası yok ama ailesi benimkilerle aynı şehirde yaşıyor."

Kaşları çatıldı ama endişelerini gidermekte gecikmedim. "Sadece onu bırakacağım, hepsi bu."

"Artık burada yaşamadığınızı sanıyordum."

"O bilmiyor. Ama bir kasaba ötede yaşıyor. Buradan yarım saat uzaklıkta." Saçlarını geriye taradım ve gözlerimi onunkilerden ayırmadım. "Sadece ona küçük bir iyilik yapıyorum."

Bu havada otobüse binmek zorunda kalmasın diye. Endişelenmeni istemiyorum, tamam mı? Tamamen seninim."

Kıskanıyordu ve itiraf etmeliyim ki onu böyle görmek beni mutlu ediyordu. Bu beni sevdiği ve eski sevgilimin etrafımda olmasını istemediği anlamına geliyordu. Ama Olivia burada düşman değildi ve ben de kötü adam değildim.

"Bu sadece bir araba yolculuğu. Eğer aramızdaki şey daha kolay olsaydı, seni ailemle tanıştırmaya götürürdüm."

"Öyle mi?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Elbette isterim Juno." İçimi çektim ve doğrulup onu kucağıma çektim. "Buraya gel." Yüzünü ellerimin arasına aldım ve dudaklarımı dudaklarına bastırarak onu tutkuyla öptüm. Bana güvenmesine ihtiyacım vardı.

Juno'nun elleri saçlarıma dolandı ve ben de onu kendime yakın tutmak için belini kavradım. Kiminle birlikte olursam olayım, günün sonunda sarılmak istediğim tek kişinin o olduğunu bilmesini istedim.

Dilim dudaklarının arasında hareket etti ve benimki onunkiyile buluştuğunda, daha önce hiç yapmadıkları bir şekilde birbirleriyle dans ettiler. Öpüşündeki tutkuyu hissedebiliyordum, bu da onu daha çok sevmeme neden oluyordu. Garipti ama sanki onu her gördüğümde kalbim daha da büyüyordu. Beni hiç kimsenin etkilemediği kadar etkiledi.

"Belki akşam yemeğini atlayabilirim," diye fısıldadı öpüşürken, kasıklarını sikime bastırarak. Bu harika bir plan gibi geliyordu çünkü onu öpmekten pantolonumun içinde patlamak üzereydim ama annelerinin ona kızmasını istemiyordum.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun?" Dudaklarım boynuna gitti ve çenesi boyunca bir öpücük izi bıraktım.

"Sana ihtiyacım var." Cevabı benim için yeterince iyiydi ama muhtemelen anneleri için değildi. "Onlara anakaraya dönüş feribotunu kaçırdığımı söyleyen bir mesaj göndereceğim." Ailesine yalan söylemek zorunda kalması hâlâ hoşuma gitmiyordu ama ilişkimizi gizlemenin başka yolu yoktu.

O telefonunu çıkarmak için sırt çantasına uzanırken ben de pantolonunun düğmelerini açmaya başladım. Elim kot pantolonunun içine soktum ve ıslaklığını avucumun içine aldım, sonra külotunun üzerinden klitorisini ovmaya başladım.

Annesine göndermek için telefonuna bir mesaj girerken bir inilti duydu ve işi bittiğinde telefonunu halının üzerine bıraktı.

Elleri eşofmanımı çekti ve onu kaldırıp sırt üstü yatırmadan önce hızla ondan kurtuldum. Üzerine eğildim ve kot pantolonunu bacaklarından aşağı çektim, külotu da dahil.

Kendi pantolonumdan ve boxer külotumdan kurtulmam uzun sürmedi ve parmaklarımı amından gelen sularla ıslattıktan sonra içine kaydım, başını geriye yatırırken inlemesini ve gözlerini kapatmasını sağladım.

Onu daha fazla görmem gerekiyordu, bu yüzden kazağını sütyeninin üzerine ittim, göğüslerine tam erişim sağlamak için tatlı meme uçlarını örten kumaşı aşağı çektim. Eğildim ve birini ağzıma aldım, şehvetle ciyaklayana kadar sertçe emdim.

"Daha sert," diye talep etti ve ben de onun istediği şekilde içine girmeye başladım. Onu yerinde tutmak için bir elimle belini kavradım ve daha da fazla güçle onu daha hızlı sikmeye başladım, sert şaftımla ıslaklığına girip çıktım.

Kendimi çok iyi hissediyordum ve o anda annesinin onu beklemesi umurumda değildi. O benimdi ve bu gece bir kez daha bencil olacaktım.

Juno'nun tırnakları kürek kemiklerime yapıştı ve bacakları kalçalarımın sarılınca dar deliğine daha derinden girebildim.

"Çok güzelsin amına koyayım," diye mırıldandım diğer meme ucunu ağzıma alırken. Teni çok yumuşaktı ve solgunluğu bana inanılmaz çekici geliyordu. Onu yaz mevsiminde görmek için sabırsızlanıyordum. Saçları alev alev yanarken ve çilleri kendini gösterirken.

"Ez," diye inledi ve ben hiç acımadan içine girmeye devam ettim. "İzin ver... tadına bakayım."

Bu sözleri söylerken gözlerinin içine baktım ve ne demek istediğini anladığımda sııttım. Döllerimi yutmaya bayılıyordu ve ben de onu bunu yaparken izlemeye bayılıyordum.

"O zaman önce senin gelmen gerek tatlım. Yakın olduğunu biliyorum." Başparmağımı klitorisine koydum ve amının sikimin etrafında sıkıldığını hissedene kadar ovuşturdum. "Aynen böyle," diye teşvik ettim ve başını tekrar geriye attı, gözleri kapandı ve nefesi kesildi.

"Benim için gel, Juno. Kendini bırakmanı ve sikimin üzerine boşalmanı istiyorum." Cümlemi bitirdiğim anda amı beni sıkıca içine aldı, ben klitorisini ovmaya devam ederken sikimin etrafında titreşiyordu.

Hareket etmeyi bıraktım ve kendimi onun içine bırakmaktan alıkoymaya çalıştım.

Bu çok zordu ama doruk noktasının tadını çıkarmasını istedim.

O tekrar nefesini tuttuğunda yavaşça hareket etmeye başladım.

"Yaklaştım."

Sadece birkaç hamleden sonra ondan ayrılmak zorunda kaldım ve ben kanepeden kalkıp onun önünde dururken, o da kanepenin üzerinde diz çöküp bana bakmaya başladı.

Ben.

Sol elimle saçlarına uzandım, başının arkasından sıkıca kavradım ve sağ elimle sikimi okşadım. "O güzel ağzını aç, Juno."

Dediğimi yaptı ve benim fişkırmasını beklerken sol elimi çenesine götürdüm, çenesini kavradım ve başparmağımı ağzına soktum. "O dili benim için dışarı çıkar."

Yine dediğimi yaptı ve başparmağımın pedini diline sürdükten sonra ıskalamamak için yaklaştım. "Ah, lanet olsun!" İnledim. Her bir damla dölün ağzına düşmesine izin verirken uzunluğumun tabanını ovmaya devam ettim.

Juno hepsini yuttu ve ben eğilip onu öpmeden önce dudakları son bir kez aletimin etrafını sardı. "Harikasin," dedim ona. Olivia ağzına boşalmama asla izin vermezdi. Ama sonra, doğum kontrolünde olmasına ve ikimiz de temiz olmamıza rağmen onu lanet olası bir prezervatif olmadan becermeme bile izin vermezdi. Özellikle daha sık kavga etmeye başladığımızda, bir kütük ya da benzeri bir şeyi becermek gibi hissettirdi. Konu seks olduğunda çok sıkıcıydı.

Öğrencimi beceriyordum ve başlangıçta bu alışmam gereken bir şeydi. Ama çarşafın altında çıplak geçirdiğimiz zaman arttıkça umursamamaya başladım. Aramızdaki yaş farkı ya da hâlâ reşit olmaması ve öğrencim olması ne olursa olsun Juno benim için önemliydi.

İkimiz de giyindik ve ben onun telefonunu ve sırt çantasını aldım. "Kanada'da ne kadar kalacağımın emin değilim ama yeni yılı ailemle geçirebilirim. Sorun olur mu?"

Juno başını salladı ve güzel saçlarını yüksek bir at kuyruğu şeklinde arkaya topladı. Seks yaptıktan sonra saçları birbirine dolanmaya meyilliydi ve yanında bir fırça olmadığına bununla başa çıkmanın yolu buydu.

"Seni özleyeceğim ama seni aileden uzak tutmayacağım. Belki birbirimizi görmeden biraz zaman geçirmek, senin vahşi sevişmelerin yüzünden sürekli yaşadığım ağrılardan kurtulmama yardımcı olur." Bana sırtı ve ayakkabılarını giydi.

"Eğer çok fazlaysa, bir dahaki sefere yavaş gitmemi söylemelisin," dedim sesimde endişeyle.

"Hayır, oradaki yanma hissini seviyorum," diye cevap verdi ve ben kıkırdadım.

"Tamam. İşte." Sırt çantasını taşımasına yardım ettim, sonra da veda öpücüğü vermek için onu kendime çektim. "Seni yarın ararım."

Juno başını salladı ve dudaklarımı öpmek için parmak uçlarına kalktı. "Sesini tekrar duymak için sabırsızlanıyorum."

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Ezra

Beş ay sonra

Sadece üç hafta sonra Juno finallere girecekti. Memphis'te durum biraz farklıydı ve lise boyunca aldığı sadece beş zorunlu ders olduğundan, nihayet özgür olmadan önce bir tam gün finalleri vardı. Yazdan sonra Lakewood Koleji'ne gidecekti ve mezun olduktan sonra nihayet beni saklanmak zorunda kalmadan görebilecekti. Aslında buna gerek y o k t u ama hâlâ reşit olmadığı için çok fazla risk almak istemedim.

Cuma günü okuldan sonraydı ve bugün güneşli olduğu için Juno ve ben öğleden sonra göle gitmeye karar verdik. Birkaç hafta önce yürüyüş yaparken gizli bir yer bulmuştuk ve kimsenin bizi orada görmeyeceğini bildiği için yakında tekrar gitmek istiyordu.

Ağaçlarla çevrili küçük bir plaj vardı ve henüz Mayıs ayı olmasına rağmen Juno yüzmek için ısrar etti.

Ayak parmaklarını suya daldırışını izledim ve bana bakmak için döndüğünde sırttı. "Çok soğuk değil. Eminim oraya girdiğimizde daha da ısınacaktır" dedi.

"Gerçekten taşaklarımı dondurmamı istiyorsun, değil mi?"

"Hayır, biraz büyütmeni istiyorum," diye karşılık verdi ve beni güldürdü.

Onun geri dönüşlerine alıştım ve beni hiç incitmediler. Mizahı beni hala büyülüyordu ve beni her güldürdüğünde keşke dahiyane cümlelerini yazsaydım diyordum.

Çoğunu hatırlamaya çalıştım ve sonuncusu kesinlikle bir süre aklımdan çıkmayacaktı.

Ben plaj havlularımızı kuma yerleştirirken Juno bana doğru yürüdü, sonra da tulumunu çıkarmaya başladı. Altında uzun kollu bir gömlekle eşleştirilmiş tulumun içinde harika görünüyordu.

"İçeri gelmek zorundasın. Yoksa kumsalda seks yapma fantezini gerçekleştirmeyeceğim," diye sırttı.

"Bunun yapılacaklar listemde olduğunu kim söyledi?" Sırttım ve gözlerimin artık bikiniyle kaplı vücudunda gezinmesine izin verdim.

"Ben yaptım. Benimkinde var, yani otomatik olarak seninkinde de var. Bu kadar basit." Omuz silkti, sonra gömleğime uzandı. "Kıyafetlerini çıkar," dedi ve o büyük, güzel gözler bana bakarken hayır diyemedim.

Pantolonumdan ve tişörtümden hızla kurtuldum, ardından yüzme şortumu düzelttim. "Zaman zaman beni kontrol etmeden hoşlandığımı sanmıyorum."

Gülümsemesi büyüdü ve elimi tuttuktan sonra beni suya doğru çekti. "Sevişirken de senin için aynı şeyi söyleyebilirim ama yalan söylemiş olurum."

Doğruca içeri girdik ve Juno beni hiç tereddüt etmeden dışarı çekti. Bunu nasıl yaptığını bilmiyorum ama ben zaten donuyordum.

"O kadar da kötü değıl, değıl mi?" diye sordu, tüm vücudunu suya daldırdı ama başını dışarıda bıraktı. Saçlarının yarısı da ıslaktı.

Hadi, Ez. Bu kadar korkak olma.

Kafamdan üçe kadar saydım, sonra berrak yüzeyi kırarak suya daldım. Ondan birkaç metre uzağıya yüzdüm, sonra hava almak için geri çıktım.

Hâlâ aynı yerdeydi, dudakları hafifçe ayrılmıştı.

"Geliyor musun?" Sırıttım ve Juno hemen başını salladı.

Bana doğru yüzdü ve ben hâlâ ayakta durabildiğim için onu kendime doğru çekerek sıkıca tuttum.

Juno kollarını ve bacaklarını bana doladı, ben de onu yukarıda tutmak için iki elimi beline koydum.

"Ben de içeri girmen için seni zorlamam gerekecek sanıyordum," diye kıkırdadı.

Elleriyle alnıma yapışmış saçlarımı geriye doğru taradı ve gözleriyle yüzümü dikkatle inceledi. "Sadece birkaç gün daha," diye fısıldadı.

Neden bahsettiğini biliyordum. "Buraya kadar gelebilmemiz çılgınca, değıl mi?" "Evet," diye gülümsedi ve parmaklarını saçlarımda gezdirdikten sonra

başımın arkasına sıkıca bastırdı. "Tatile çıkmalıyız. Bütün yazı birlikte geçirelim," diye önerdi.

Ona gülümsedim. İkimiz de bunun o kadar kolay olmadığını biliyorduk ama onunla fikirleri hakkında konuşmayı seviyordum, özellikle de beni de içerdiklerinde. "Nereye gitmek istersin?" diye sordum.

"Bilmiyorum. Avrupa. Hep oraya gitmek istemişimdir. Oradaki tüm güzel şehirlerden geçerek bir yolculuğı çıkamak eğlenceli olurdu," dedi omuz silkerek.

"Bana iyi gibi geldi. Ama... beklememiz gerekebilir."

Ellerimi aşağı indirip poposunu kavradım ve onu bedenime daha sıkı bastırdım. "Bunu yapabilir misin? Sonunda tüm dünyaya aşkımızın ne kadar güçlü olduğunu gösterene kadar beni bekleyebilir misin?"

Gülümsemesi büyüdü ve dudaklarımı usulca öpmek için eğildi. "Senin için her şeyi yaparım Ez. Bunu biliyorsun." Sözleri beni iyi hissettirmekte asla başarısız olmadı.

"Aynı şey senin için de geçerli." Tekrar gözlerinin içine baktım, sonra burnumun ucunu onunkine değdirdim. "Son birkaç aydır senin sayende hayatımın en güzel zamanlarını geçirdim. Yol boyunca bazı tümsekler olsa bile, beni her zaman gülümsetmeyi ve her gün seni daha çok sevmemi sağlamayı başardın. Seninle şansım yaver gitti."

Gülümsemesi büyüdü ve elleri yüzümü kavradığında onu öpmek için eğildim. Kumsalda seks yapma fikri ilk başta kulağa geldiği kadar kötü değildi. Etrafta kimse yoktu ve onu ne kadar çok sevdiğimi göstermek için herkesten uzakta daha iyi bir yer olamazdı.

Sonuçta her şey burada başladı. Başkalarından saklandık ve birbirimizi yakınımızda tuttuk. Buraya kadar geldik ve her şeyi göz açıp kapayıncaya kadar kaybetmek çok yazık olurdu.

*

Juno

Elleri kıcıımı sıkıca kavradı ve o yavaşça kıyıya doğru yürürken ben de bacaklarım ve kollarımla ona sarıldım. Aletin altımda büyüdüğünü hissettim ve benimle burada, kumların üzerinde seks yapmaya karşı koyamayacağını biliyordum.

Havlulara ulaştığında, beni yavaşça havlulardan birinin üzerine bıraktı, sonra beni öpmeye devam etmek için üzerime eğildi.

Şaftını amıma doğru bastırdı ve neden olduğu sürtünme tüm vücuduma kıvılcımlar gönderdi.

Sağ eliyle memelerimi avuçladı ve bikini üstümü çıkarmadan önce sıktı. Tüm ön sevişme olayını yaşayacak kadar sabırlı değildim, bu yüzden önce şortunu, sonra da bikini altımı çıkarmak için uzandım.

Elimi tekrar kaldırdım ve yanağını avuçladım, sonra öpücüğü kesip ona baktım. "Sana ihtiyacım var," diye fısıldadım.

"Her zaman senin yanında olacağım Juno."

Aletini kavradı ve okşadı, sonra hızlı bir hareketle içime girdi. Ne kadar sık seks yaparsak yapalım, o ilk itiş her zaman en yoğun olanıydı. Aramızda hiçbir şey olmadan onu içimde hissetmeyi seviyordum, özellikle de içime derinlemesine boşaldığında.

Doğum kontrol hapı alan ve prezervatif kullanmayan her kız gibi ben de birkaç kez hamilelik korkusu yaşadım. Neyse ki henüz içimde büyüyen bir şey yoktu. Bir gün bir ailem olsun istiyordum ve Ezra'nın çocuklarımın babası olmasını istiyordum.

Ama şu anda, birlikte geçirdiğimiz zamanın tadını çıkarmak istiyordum.

Mükemmeldik ve sonunda sürekli yakalanma korkusu olmadan birlikte olabilecektik.

Ezra benim her şeyimdi.

Aggie her zaman her şeyin bir nedeni olduğunu söylerdi ve ben de buna yürekten inanırdım. Ezra oldu ve koşullarımız ne olursa olsun onu görmezden gelemeyeceğim açıktı.

Sadece iyi şeylerin bir nedeni olmasını diledim, ama daha dikkatli olmalıydım, çünkü çok geçmeden etrafımıza ördüğümüz tüm duvarlar yıkıldı ve Ezra ile aşkımızı korumak için inşa ettiğimiz her şeyi yok etti.

Otuzuncu Bölüm

Juno

"Peki bu klasördeki tüm video ve resimleri silmemi istediğine emin misin? Peki ya tüm anılar? Hepsi iCloud'undan silinecek." Pixie ve ben Kasım ayında filmimi hazırladığım stüdyodaydık ve odayı kullanan tek öğrenci olduğum için Benji yaz tatilinden önce odayı temizlemem için beni görevlendirdi. Finallerimiz Cuma günüydü, yani üç günümüz kalmıştı.

"Eminim. Film evdeki bilgisayarımda ve Benji de kopyasını çoktan aldı. O yüzden hepsini sil. Sadece kullanmadığım görüntüler."

Artık üzerlerinde hiçbir şey olmayan rafları siliyordum. Taytımı yırtan o metal çubuk bile yok oldu.

Ezra'yı sınıfta baştan çıkarmaya çalıştığım düşüncesiyle sııttım. Geçen Cuma öğleden sonrasını göl kenarında birlikte geçirdiğimizden beri pek konuşmamıştık. Pixie finallerimize çalışmak için hafta sonu bize gelmişti ve ben de sürekli onu düşünmemeye çalışmak zorunda kalmıştım.

Zordu ama bir şekilde beynimde Matematik ve diğer dersler için yer açmayı başardım. Bugün okula gitmedi. Benji, sınav kağıtlarında hata olmadığından ve her şeyin mantıklı olduğundan emin olmak için evde kalmasına izin verdi.

"Vay anasını," diye fısıldadı Pixie.

"İğrenç görüldüğün başka bir videon mu?" Kıkırdadım.

Pixie sessizdi ve tek duyabildiğim farenin tıklamasıydı. Sonra, nefesinin altından bir şeyler söylediğini duydum ama ne olduğunu anlamadım.

Dönüp ona baktım, yüzü solgundu.

"Ne?" diye sordum. diye sordum, kalbim bir anda daha hızlı atmaya başladı. "Pixie... ne oldu?"

Ekrana bakma şekli beni endişelendirdi ve orada ne tür resimler ve videolar olduğunu hatırlamaya çalıştım.

Ne gördüğünü görmekten korktuğum için kıkırdamadım. "Pixie," diye fısıldadım, iğrenmiş yüz ifadesinin birden sııtmaya dönüşmesini ve benimle dalga geçtiğini söylemesini umuyordum.

"Ne zamandır... Ezra ile yatıyorsun?"

Bir an için odanın döndüğünü hissettim ve gözlerim yaşlarla dolarken görüşüm bulanıklaştı.

"Göründüğü gibi değil," diye yalan söyledim, hâlâ o bilgisayarda ne gördüğünü bilmiyordum.

Pixie ayağa kalkıp ekranı çevirdi ve Ezra'nın beni göğsüne bastırıp başımı öperken çekilmiş bir fotoğrafını gösterdi. Bu fotoğrafı onun çektiğini hatırlıyordum. Aralık ayında, iki kasaba ötedeki bir Noel pazarına gitmiştik.

Ağzım kurumuştı ve kendimi savunmak için konuşmaya çalıştım, ancak öğretmenimizle takılmamı haklı çıkaracak söyleyebileceğim hiçbir şey yoktu.

Gözyaşlarım yüzümden aşağı yuvarlandı ve Pixie başını yavaşça salladı.

"Bu iğrenç," diye mırıldanarak klavyenin yanındaki flash belleğe uzandı.

"Ne yapıyorsun?" Ona yaklaşıp sordum. "Bunu kimseye gösteremezsin,"

dedim titrek bir sesle. Ağlamaya başlamak üzereydim. Kontrolsüzce ve ilk birkaç hıçkırığın boğazımda biriktiğini hissettim.

"Lütfen, yapma-"

"Gerçekten bunu unutacağımı mı sanıyorsun? Tanrım, Juno! O bizim öğretmenimiz!"

Kolundan tutup elini kendime doğru çekerek flaş belleği ondan almaya çalıştım. İlk hıçkırık benden kaçarken buna karşı mücadele etti.

"Lütfen," diye yalvardım, sesimi yükseltmemeye çalışarak. "Kimseye söyleyemezsin! Açıklamama izin ver." Sesim çatallaştı ve ben flaş belleği elinden almaya çalışırken, beni raflara doğru itti, çarpımama ve başımın arkasına vurmama neden oldu.

On saniye geçmeden Benji kapıyı açtı. "Burada ne haltlar dönüyor?"

Başımı ovuşturdum ve Pixie Benji'ye o resmi göstermeye fırsat bulamadan ayağa kalkmaya çalıştım ama başım dönüyordu ve ayağa kalkmak düşündüğümünden daha zordu.

"Pixie, lütfen yapma," diye hıçkırdım ama beni dinlemedi.

Gözlerinde hiçbir duygu olmadan ekranı işaret etti ve Benji'nin bakışları Ezra ve benim resmimize kaydı.

"Oh, hayır," diye mırıldandı, gözlerinde ani bir tiksinti ve hayal kırıklığı parladı. "Tanrı aşkına, Juno. Ne zamandır seni tımar ediyor? Bu

oğlu..."

"O yapmadı!" Mırıldanmayı başardım. Kalbim ağırlaşmıştı ve rüya görüyor olmayı diliyordum. Bu gerçek olamazdı. Şimdi olamazdı. Başarmamıza bu kadar yaklaşmışken olamazdı.

"Yemin ederim, yapmadı! Onu seviyorum," diye bağırdım. Parmaklarım ıslanmıştı ve rafa çarparken başımı çatlatmış olmalıyım.

"Tanrım, kanaman var. Hareket etme. Pixie, git ofisimden ıslak bir havlu getir."

Pixie'nin başını sallayışını izledim, sonra sessizce odadan çıktı.

"Harika. Sen burada kal. Kımıldama," diye tekrarladı Benji ve odadan çıktı.

Kendimi kontrol edemedim ve bilgisayar ekranında Ezra ve benim resmimize bakarken hıçkırık üstüne hıçkırık bedenimden kaçtı.

Az önce ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ve Benji onu arayıp bu konuda onunla yüzleştğinde ortaya çıkacak tüm sonuçları düşünmekten nefret ediyordum.

Buna hazır değildim ve uğruna çok çalıştığımız her şeyi mahvetmişim gibi hissettim.

"Çok üzgünüm," diye fısıldadım, ona yakın olmayı, kollarını bedenime dolmasını diliyordum.

"Bu ne zamandır devam ediyor Juno? Bilmem gerek." Benji geri döndü ve ıslak havluyu yarama bastırmak için önümde diz çöktü. "Eğer seni tımar ediyorsa, bunu bilmem gerek. Tanrım, onun-"

"O kötü adam değil!" O anda kim olduğunu umursamadan doğrudan Benji'nin yüzüne bağırdım. "Biz birbirimizi seviyoruz!"

Omuzumu okşayarak iç geçirdi. "Bunun için en kötü zamanlama. Seni hastaneye götürelim. Düzgün düşünemiyorsun. Kafanı biraz sert çarpmış olmalısın, hm?"

Bu kadar yeter. Beni dinlememesinden bıkmıştım. Benden uzaklaşması için göğsünü ittim.

Biraz güç topladıktan sonra ayağa kalktım ve koşarak odadan çıktım. "Bayılacaksın Juno! Yaralısın!" Benji'nin seslendiğini duydum ama dinlemedim.

Merdivenlerden aşağı koştum, sonunda dışarı çıktım ve bisikletime ulaştım. Kanıyor olmam umurumda değildi. Bir an önce Ezra'ya ulaşmam gerekiyordu.

Kendimi hasta hissettim ve bir topun içine kıvrılıp ağlamak istedim.

Ezra'nın olanları benden başkası aracılığıyla öğrenmesine gerek yoktu, bu yüzden bisikletimi mümkün olduğunca çabuk onun evine sürdüm.

Kalbim küt küt atıyordu ve gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken binanın girişine gittim. Kapı açıktı, ben de hızla merdivenlerden yukarı koşarak kapısına vurdum.

"Ezra," diye bağırdım. "Aç. Benim."

Ayak seslerinin yaklaştığını duydum ve kapısı açıldığında kollarına atılıp gözlerimi sıkıca kapattım, başımın arkasından gelen acıyı görmezden gelmeye çalıştım.

"Kahretsin, Juno, kanaman var! Ne oldu böyle?"

Eliyle başımdaki kanlı yaraya dokundu ve beni dairesine çekerek kanepeye oturttu.

Önümde diz çöktü, elleriyle saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı. "Şşş, Juno. Sakince nefes alıp vermeni istiyorum." Başparmakları tenimde gezinirken ellerini yanaklarımda tuttu.

Dokunuşu nefesime konsantre olmamı sağlamaya yetti. Gözlerimi onunkilerden ayırmadım ama içindeki duygunun endişeden daha fazlasına dönüştüğünü görmekten korkuyordum.

"Bana ne olduğunu anlat tatlım," diye fısıldadı sakın kalarak.

Boğazımdan birkaç hıçkırık daha kaçtı. Benji onu aramadan önce, ona neler olduğunu anlatmalıydım.

"Biliyorlar," diye boğuldum, bir sonraki hıçkırığımı tutmaya çalışıyordum. "Fotoğrafımızı gördüler."

"Onlar kim, Juno?" Sesi artık ciddiye. "Benji.

Pixie."

Sertçe yutkundu ama daha fazla anlatmak yerine başımla daha çok ilgilendi. "Hastaneye gitmen gerek Juno. Çok kötü kanaman var."

"Hayır," diye kaşlarımı çattım. "Seni bırakmak istemiyorum. Bizi ayıracaklar. İstemiyorum-" Hıçkırıklarım tekrar beni ele geçirdi ve kendimi onun kollarına bıraktım.

"Siktir," diye mırıldandı. "Tamam, hey, beni dinle." Başımdan aşağı akan kanı umursamadan saçlarımı okşadı. "Eve gitmeni istiyorum, tamam mı? Seni burada bulurlarsa başımız daha da büyük belaya girer."

Arkasına yaslandı ve gözlerimin içine baktı. "Şu anda burada olamazsın. Eve git ya da doğrudan hastaneye git. Dikiş atılması gerek."

Gözlerinde çok fazla duygu dönüyordu ve benimkilerin de aynı olduğundan emindim.

"Seni seviyorum Juno. Bunu çözeceğiz ama şimdi gitmen gerek."

"Ama ben istemiyorum!"

"Juno, git! Bir doktora görünmen gerek." Sesi sertti.

Son bir öpücük almadan gidemezdim. Eğildim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım, o da yüzümü tekrar kavradı. Tuzlu gözyaşları öpücüğümüze karıştı ve sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından beni bıraktı.

"Git," dedi bana, başıyla ön kapıyı işaret ederek. "Her şeyi halledeceğim, söz veriyorum."

Ben de kalbimi onunla bırakarak ve onunkini de yanıma alarak ayrıldım. Aşkımız bitmemişti ve şu andan itibaren tekrar birlikte olmamız sadece bir zaman meselesiydi.

Sadece daha geç değil de daha erken olmasını dilerdim.

Bölüm Otuz Bir

Juno

Benji dün gece annemi aradı ve bugün Aggie ve benimle birlikte okulda onu görmeye gitmesini istedi. Ezra'nın evinden ayrıldıktan sonra doğruca hastaneye gittim çünkü başımın arkasındaki ağrı dayanılmaz hale gelmeye başlamıştı.

Dikiş atıldılar ve doktor bana oraya gitmek için bu kadar beklememem gerektiğini söyledi. Oldukça fazla kan kaybetmişim ve bayılmadığım için şanslıyım.

Ama bunun beni rahatsız etmesi gerekirken etmedi.

Bu sabah okula gitmek yerine, bir gün önce okulda olan her şeyi işlemek için adaya gittim.

Çenesini kapalı tutmadığı için Pixie'ye kızgındım. Ezra'nın bu durumda kötü adam olmadığını söylediğimde beni dinlemediği için Benji'ye kızgındım ve Ezra'yla çektiirdiğimiz tüm o fotoğrafları saklamadığım için kendime kızgındım.

O telefon görüşmesinden sonra annelerimle konuşmadım, onun yerine odama girdim ve komodini yerdeki boşluğun üzerine ittim, böylece hiçbiri oraya gelemezdi.

İhtiyacım olan şey biraz yalnız kalmaktı ve Ezra'yı özlememe rağmen onu aramadım.

Hepsi benim hatamdı ve benim yüzümden başına gelecekleri düşündükçe midem bulanıyordu. Ben sadece öğretmenin fazla yaklaşmasına izin veren reşit olmayan bir kızdım ve tıpkı Benji gibi, başka herhangi bir yetişkin de Ezra'yı gösterip benden faydalanan kişinin o olduğunu söyleyebilirdi.

O yapmadı. Aksine, yakınlaşmama izin vermesi için onu teşvik eden bendim. Ama ona olan aşkım her geçen gün daha da artarken ne yapmam gerekiyordu? Uzak kalamazdım.

Eski atlıkarıncanın basamaklarında oturmuş, boş gözlerle önüme bakıyordum. Neredeyse öğle yemeği vakti gelmişti ve Benji saat ikide onunla buluşmamızı istiyordu. Onunla ve annemlerle yüzleşmek zorunda kalmadan önce hâlâ biraz zamanım vardı ve şimdilik olmak istediğim tek yer burasıydı.

Telefonum sırt çantamda titriyordu ve çalmasına izin vermeyi düşündüm. Ezra olmadığı sürece kimseyle konuşmak istemiyordum.

Neyse ki oydu.

Bir saniye ekrana baktım, sonra derin bir nefes aldım ve başparmağımla yeşil düğmeye dokundum.

"Juno?" Sesini telefondan duydum ve telefonu kulağıma götürdükten sonra boğazımdan kontrolsüz bir hıçkırık çıktı.

"Çok üzgünüm," diye ağladım. Şu anda ona söyleyebildiğim tek şey bu gibi görünüyordu. Kalbim göğsümde hızla atıyordu ve ona odaklanabilmek için gözlerimi kapatmak zorunda kaldım.

"Bunun için özür dilemeni istemiyorum Juno," sesi sakindi ve arka planda geçen arabaları fark etmeden edemedim.

"Neredesin sen?" İçimde panik yükseldi. Cevabını duymaktan korkarak yanaklarımdaki yaşları sildim.

İç çekti. "Ontario'ya gidiyorum. Daha fazla kalamam. Benji beni kovdu."

Söyleyecek söz bulamadığım için sessiz kaldım ve onu bir daha görme umudumu canlı tutacak bir şey söylemesini umdum.

"Bunun senin için zor olduğunu biliyorum Juno, ama senden vazgeçmeyeceğimi bilmeni istiyorum."

"Yani beni öylece arkada mı bırakıyorsun?" Mırıldandım, artık acıdan çok öfke hissediyordum.

"Yapmak zorundayım. Birlikte olamayız. Şu anda değil ama Ekim ayı başladığında seni adada bekliyor olacağım. Seni seviyorum Juno, ama şimdilik mesafemizi korumamız en iyisi."

Sert görünmeye çalışıyordu ama titrek sesi ağlamak üzere olduğunu anlamam için yeterliydi.

"O kadar bekleyebileceğimi sanmıyorum Ezra. Seninle gelmek istiyorum."

"Finallerini tamamlamalı ve yazdan sonra üniversiteye başlamalısın. Kolay olmayacak ama beni benim seni sevdiğim gibi seversen Ekim ayı başladığında tekrar buluşuruz."

Sözleri bana güç verdiği kadar canımı da yaktı. İşini kaybetmiş olsa bile beni hâlâ istiyordu. Bu kasaba onun eviydi ve ben yaptığım aptalca bir hata yüzünden burayı ondan kopardım.

Gitmesinin sebebi bendim. Böyle hissetmeyi hak etmiştim.

"Adadasın, değil mi?" diye sordu usulca. "Orada olacağını tahmin etmiştim." "Seni özledim. Özür dilerim," diye fısıldadım.

"Yapma," diye iç geçirdi ve elini kalın, dalgalı saçlarında gezdirdiğini biliyordum. "Seni seviyorum ve seni bekleyeceğim. Beni unutma Juno."

"Asla," diye hıçkırdım ve telefonu kapatmadan önce ona söylediğim son söz bu oldu.

Otuz İkinci Bölüm

Juno

"Bu ciddi bir mesele Juniper. Seninle konuşurken dik oturmanı ve gözlerimin içine bakmanı istiyorum." Benji hiç bu kadar ciddi olmamıştı ve bundan nefret ediyordum.

Kollarımı kavuşturup dik oturdum ve karşımdaki sandalyede oturan Benji'ye baktım. Ezra'nın sınıfındaki koltuklardan birine oturdum ve her iki annem de sağımda, her zamanki gibi hayal kırıklığına uğramış ve endişeli görünüyorlardı.

"Bana karşı dürüst olmanı istiyorum. Ancak o zaman gerçeği polise bildirebilirim. O artık gitti, bu yüzden onun baskısını hissetmeyi bırakabilirsin."

Sözleri beni çok sinirlendirdi ve oturduğum kanepeyi ona fırlatmak istedim. "Bana hiçbir şey yapmam için baskı yapmadı," diye mırıldandım. Bu gerçek olamazdı. Ezra zaten okuldan atılmıştı ve muhtemelen öğretmenlik lisansını da kaybedecekti ama bundan fazlasını hak etmiyordu. Hatta hiçbirini hak etmiyordu.

"Juni," dedi Aggie sessizce. "Neden bu konuda bizimle konuşmadın? Seni içine çektiği şeyden kurtarabilirdik. Sana yaptıkları için üzgünüm."

"Ne dediğimi dinlemiyorsun bile! Yapmasını istemediğim hiçbir şeyi yapmadı! Hatta ben başlattım bile," diye haykırdım.

Annem Benji'ye sessizce, "Sanırım şu anda kafası biraz karışık," dedi.

İçimde yaşadığım hayal kırıklığını açıklayamıyordum. Anlamıyorlardı ve onlara ne kadar sık onun kötü adam olmadığını söylesem de bana inanmıyorlardı.

"Juno, bir öğretmenin bir öğrenciden bu şekilde faydalanması doğru değil. Sana hiç rüşvet verdi mi, ne bileyim... daha iyi notlar? Ya da para?" Benji sordu.

"Saçmalama," diye mırıldandım ve annem bana ciddi bir bakış attı.

"Sözlerinize dikkat edin, genç bayan."

"Bana asla rüşvet vermedi," dedim ama buna da inanmamış görünüyorlardı.

"Kızınızla Ezra arasında bir şeyler olduğunu hiç fark etmemiştim," dedi Benji anneme ve Aggie'ye. "Aslında düne kadar onunla arkadaşım ve o her zaman nazik ve iyi bir arkadaştı. Kim bilir kaç öğrenciyle bunu yapmıştır?"

Bu kadar. Söylediklerimi duymamış gibi davranmalarından bıkmıştım. Öğretmenime aşık olmaktan kendini alıkoymayan ben olduğum halde, onların aklı Ezra'nın hatalı olduğuna takılmıştı.

"Bunu daha önce yapmamıştı." Önce Benji'ye, sonra anneme ve Aggie'ye baktım. "Bana inanmak zorundasınız. Biz aşığız ve başkalarından biraz olsun saygı ve onay almak için mücadele ettiğiniz onca yıldan sonra kime aşık olduğumu yargılamanızın adil olduğunu düşünmüyorum."

Sözlerimin acı verip vermemesi umurumda değildi, ama onlar gerçektir. Ve eğer beni görmezden gelmeye ve beynim yıkanmış gibi davranmaya devam ederlerse, elde edecekleri şey buydu.

Annem kızgındı. Aggie ise bugün ilk kez söylediklerim hakkında düşünüyor gibiydi.

"Ezra ile aranızda ne olduğunu bana anlatmazsan yapacak pek bir şey kalmayacak. O zaten gitti, düşünmen gereken tek şey ona karşı suç duyurusunda bulunmak isteyip istemediğin," dedi Benji, annelere bakarak.

Annem hiç tereddüt etmeden "Evet," diye cevap verdi ama Aggie başını salladı.

"Bence bu konuyu önce Juniper'le konuşmalıyız. Bu onunla ilgili, bizimle değil." Bu sözleriyle beni şaşırttı ve birden göğsümde bir umut ve neşe kıvılcımı hissettim.

"Aggie, öğretmeni kim bilir ne zamandan beri onu tımar ediyor. Ona istemediği şeyleri yaptırmaya çalışmış olmalı. Ona karşı suç duyurusunda bulunup bulunmayacağımızı sorgulamamıza gerek olduğunu sanmıyorum."

"Beni tımar etmedi." Sakin kaldım. "Peki, sana uygunsuz bir şekilde dokundu mu?"

"Ben istedim," dedim meydan okuyan bir sesle.

"Daria, sanırım bugünlük bu kadar yeter." Aggie'yi hiç böyle görmemişim. Normalde daha sessiz ve çekingen biriydi. "Ezra'ya karşı suç duyurusunda bulunmak istemiyoruz. Bu konuyu Juno'yla evde konuşacağım. Zaten artık buralarda değil ve iki gün sonra finallere girecek. Bunu onun için daha da zorlaştırmayalım."

Benji yavaşça başını salladı, sonra gözlerinde endişeyle bana baktı. "Umarım iyi olursun ve yakında tekrar huzur bulursun."

Umutsuzdu. Ezra ile aramızdaki şeyin gerçek olduğunu anlamasını sağlayacak hiçbir şey söyleyemezdim.

"Sana bahçemizden çilek ve ahududu ile krep yaptım." Aggie merdivenin üzerinde durmuş, başını kaldırıp yatak odama bakıyordu. Elinde tuttuğu tabağa baktım ve beni neşelendirme çabasını takdir ettiğimi belirtmek için başımı salladım. Gece geç olmuştu ve öğleden sonra Benji'yle yaptığımız konuşmanın etkisinden hâlâ kurtulamamıştım.

"Bir süre seninle oturmamın sakıncası var mı?" diye sordu.

Başımı salladım ve o da tırmanıp yatağa yanıma oturdu. Yorganı bacaklarının üzerine çekti ve krep dolu tabağı kucağıma koydu.

"Şu anda neler yaşadığınızı anlayamıyorum ama benimle konuşabileceğinizi bilmenizi istiyorum, tamam mı?"

Çatalımla bir ahududu sapladım ve omuz silktim. "Artık konuşacak pek bir şey olduğunu sanmıyorum."

Bir süre sessiz kaldı, sonra kolunu bana doladı ve beni kendine çekti. Başımı omzuna yasladım ve gözlerimi kapattım.

"Ezra bunca zaman sana iyi davrandı mı?" diye sordu sessizce.

Onun adını duyunca gözlerim yaşardı ve keşke konuşacak daha kolay şeyler olsaydı diye düşündüm. "Bana karşı iyiydi. Bana değer verirdi ve birlikte olduğumuz her an beni ne kadar sevdiğini gösterirdi."

Aggie, Ezra ile aramızdaki şeyin bana zorla kabul ettirilmediğini biliyordu. Ona kendi isteğimle açıldım ve her geçen gün daha da yakınlaşmak istedim. "Böyle bitmek zorunda kaldığı için üzgünüm... ama her şeyin bir nedeni vardır ve buna senin de en az benim kadar inandığını biliyorum, değil mi?"

Haklıydı ama neden gittiğini henüz bulamamıştım. "Geri döneceğini söyledi ama onsuz o kadar uzun süre nasıl yaşayabilirim emin değilim."

"Belki de biraz ayrı kalmak o kadar da kötü değildir. Düşünmek, olanları ve gelecekte ne olmasını istediğinizi değerlendirmek için bolca vaktiniz var. Onun hakkındaki fikrini değiştirebileceğini söylemiyorum ama bu da bir olasılık. Mutlu olmanı istiyorum Juni. Eğer sana sevebileceğin başka bir insan yokmuş gibi hissettiren kişi Ezra ise, eminim bu ayrı zaman göz açıp kapayıncaya kadar geçecektir."

Haklı olduğunu umuyordum. Kendime ne kadar kızgın olursam olayım ve gittiği için beni ne kadar üzse üzsün, 1 Ekim'de orada durup adada onu bekleyeceğimi biliyordum.

Otuz Üçüncü Bölüm

Juno

Haziran ayının son günüydü ve Ezra'nın sesini son duyduğumdan bu yana elli gün geçmişti. Ona hâlâ derinden aşıktım ama birbirimizden uzakta olmak, beni geride bıraktığı tüm acılarla başa çıkmama gerçekten yardımcı oldu.

Aggie ondan biraz ayrı kalmanın bana iyi geleceğini söylerken haklıydı ve öyle de oldu.

Yaz mevsimiydi ve finallerimin sonuçlarını yeni almıştım. Başarıyla mezun olmuşum ve Ağustos sonunda Lakewood College'a gitmemi engelleyecek hiçbir şey kalmamıştı. Heyecanlıydım ve ihtiyacım olan tüm eşyalarımı bir araya getirmeye konsantre olmaya çalıştım.

"Juno?" Pixie'nin sesi beni şaşırttı ve ön kapımızdan kafasını uzattığında ona bakmak için döndüm. Kanepede oturmuş kitap okuyordum ve onun gelmesini beklemiyordum.

"İçeri girmemin sakıncası var mı?" diye sordu.

Başımı salladım ve kitabı yere bıraktım, sonra oturma odasına doğru yürümesini izledim. Pixie diğer kanepeye oturdu ve yüzündeki ifadeden özür dilemek için burada olduğunu anladım.

"Başın nasıl?" diye yavaşça sordu. "İyi."

"Kaç dikişe ihtiyacın vardı?" "Dört."

İçini çekti ve bana özür dileyen bir bakış attı. "Seni ittiğim için gerçekten özür dilerim. Seni incitmek istememiştim ama sanırım sadece... kafam karışmıştı."

Yüzünü inceledim. Nedense o gün hakkında konuşmak istemiyordum. Hâlâ rüyalarım giriyordu.

"Gittiği için üzgün olduğunu biliyorum," dedi sessizce. "Belki bunun hakkında konuşabiliriz. İkinizin arasında neler olup bittiğini anlamak istiyorum."

"Öğretmenimi becerdim. Sanırım bu yeterince basit, değil mi?" Böyle bir sürtük olmak istememiştim ama öfkem yavaş yavaş yükseliyordu ve onu kontrol edemiyordum.

Pixie ellerine baktı ve başını salladı. "Anlıyorum. Bana hâlâ kırgınsın. Kızmakta sonuna kadar haklısın. Ne yapacağımı bilemedim Juno. Şok olmuştum ama şimdi senin için çok şey ifade eden bir şeyi elinden aldığımı fark ediyorum. Lütfen beni dışlama. Sen hala benim en iyi arkadaşımsın," dedi umutla.

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve başka tarafa baktım.

"Zamanı geri alabilseydim, sırrını güvende tutardım. Tek kelime etmezdim."

"Bunun için biraz geç," diye mırıldandım, gözlerimi şömineden ayırmadan. "Biliyorum." Bir iç çekiş daha duydu ve kendine gelmek için çabalıyor gibiydi.

Doğru kelimeleri. "Burada gerçekten çabalıyorum Juno."

Bir süre sessiz kaldıktan sonra bakışlarımı tekrar onunkilerle buluşturdum. "Aylar önce birbirimize aşık olduk ve onu özlüyorum," dedim. "Yakalanmak kaçınılmazdı. Sanırım bunu biliyordum, sadece gerçeği kabullenmek istemedim."

Derin bir nefes aldım, sonra ellerime baktım. "O benim hayatımın aşkı."

"Keşke farklı tepki verseydim. Belki... bilseydim-"

"Sana söyleyemedim. Kimseye söyleyemedim. Bunu gizli tutmanın bizim için ne kadar zor olduğunu anladığımı sanmıyorum."

"Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Ama ne olursa olsun seni desteklediğimi bilmeni istiyorum."

Bunun için de çok geçti. Ezra gitmişti ve doğum gününden bir gün sonra gerçekten ortaya çıkıp çıkmayacağından emin değildim.

"Hepsi bu kadar mı?" diye sordum. "Sanırım tekrar yalnız kalmak istiyorum."

Pixie koltuktan kalktı ve başını salladı. "Üniversite başlamadan önce takılmak istersen beni ara. Şehirden ayrılmadan önce seninle biraz zaman geçirmeyi çok isterim."

Benimle Lakewood'a gelmedi. Ailesi onu Florida'ya göndermeye karar verdi, gerçi o bu konuda pek istekli değildi. Ama onlara karşı konuşmak bir seçenek değildi.

Başımı salladım ve yüzünde üzgün bir ifadeyle evimden ayrılışını izledim. Ezra'yı görmemek yeterince zordu ama Pixie'nin ilişkimi mahvetmek için yaptığı onca şeyden sonra bile ona sonsuza kadar kırgın kalamazdım.

Onun durumunda olsaydım ben ne yapardım?

Öğretmenimiz olan bir adamla çıktığını bana söylemediği için ona kızarmıydım yoksa incinmemesine yardımcı olacaksa bunu bir sır olarak saklar mıydım?

Her iki durumda da onun yerinde değildim ve asla olamayacaktım. Bunun yerine, Ekim ayı başladığında sevdiğim adamı görmeyi umarak kendi ayakkabılarımla yürümeye devam etmek zorundaydım.

Otuz Dördüncü Bölüm

Juno

"Ona hiç mesaj göndermeyi denedin mi?" Aggie sordu. Ağustos ayıydı ve günlerimin çoğunu geç saatlere kadar uyuyarak geçiriyordum, sonra bisikletimle limana gidiyor ve feribotla adaya geçiyordum.

Tabağımdaki yemeği hareket ettirirken aklım Ezra'ya kaydı. "Ben yapmadım." Onu arayabilirdim. Artık öğretmenim olmadığına göre, çıkmamızı engelleyen hiçbir şey yoktu. Benim hâlâ reşit olmam dışında.

Ama bir şeyler ters gidiyordu ve önce beni aramazsa peşinden koşmayacağımı düşündüm. Belki de düşünmek için biraz zamana ihtiyacı vardı.

"Onu artık sevmiyor musun?" Annemin bana Ezra hakkında sorular sorması pek alışıldık bir şey değildi ama bu gece kendini tutamadı.

Haziran ayında her şeyin nasıl sona erdiği konusunda pek hevesli değildi, ama Aggie sayesinde annem bu konuda büyük bir yaygara koparmamaya çalıştı.

"Tabii ki onu seviyorum." Daha fazla söyleyecek bir şeyim yoktu. Sabrediyor, Ekim ayının gelmesini bekliyordum.

"Yemekten sonra Pixie'yi görmeye gideceğim," dedim ve Aggie parlak bir şekilde gülümsedi.

"Bu harika Juni. Pixie'nin çok mutlu olacağına eminim."

Ben de öyle düşündüm ve bunu atlatmam bir ay kadar sürse de, Florida'ya gitmeden önce en iyi arkadaşımınla biraz zaman geçirmek istediğime karar verdim.

"Ona sonsuza kadar kızgın kalamam. Onu özlüyorum."

"Bunu bitirmeyecek misin?" Annem tabağımdaki üzgün vegan bifteği göstererek sordu.

"Daha bir saat önce bir kâse mısır gevreği yedim," dedim. "Yine de sonra yiyebilirim."

"Birkaç saat bekletince artık tadı güzel olmayacak." Annem tabağımyı kaptı ve bifteğimi parçalara ayırmaya başladı.

Bir süre daha yemek yemelerini izledim, sonra masadan kalktım ve merdivenleri işaret ettim. "Gidip eşyalarımı alacağım ve sonra gideceğim. Bir daha ne zaman döneceğimden emin değilim."

Pixie'nin ailesi evde değildi. Garaj yolunun boşluğundan ve hoparlörlerden gelen yüksek sesli müzikten bunu anlayabiliyordum. Kapıyı çalmak ya da zili çalmak Pixie'nin dikkatini çekmeyecekti, bu yüzden telefonumu çıkardım ve ona kapısının önünde durduğumu söyleyen hızlı bir mesaj gönderdim.

Mesajı gönderdikten sonra evdeki müzik bir anlığına durdu ve bana mesajı aldığını haber verdi.

On saniye geçmeden Pixie ön kapıyı açtı ve başını eğerek gülümsedi. "Merhaba," dedi.

"Hey, içeri girebilir miyim?"

Başını salladı ve kenara çekildi, ben yanından geçerken kollarını boynuma doladı ve bana sıkıca sarıldı. "Seni tekrar gördüğüme çok sevindim," diye bağırdı ve ben kıkırdarak onun kucağından kaçmaya çalıştım.

"Pix, bırak," diye mırıldandım ve sonunda benden uzaklaştı. Yüzüne kocaman bir sırıtma yerleşmişti.

"Ya sana artık seninle arkadaş olmak istemediğimi söylemeye geldiysem?" Alay ettim.

"Asla yapmazsın. Eğer durum böyleyse, muhtemelen beni engeller ve hayatımın geri kalanında beni görmezden gelirsin."

Bu gerçekten çok uzak değildi.

İçimi çektim. "Olanlar hakkında konuşmayalım, tamam mı? Sen gitmeden önce yazımızın geri kalanının tadını çıkarmak istiyorum."

"Tamam, tabii." Başını sallayarak gülümsedi. "Ama... gelecek hakkında bir şey sorabilir miyim?"

Onu tekrar gördün mü?"

"Hayır, yapmadım. Ama sorun değil. Ben iyiyim ve eminim o da iyidir." Keşke yeni bir iş bulmasına yardım etmek için yanında olsaydım. Artık öğretmenlik yapamıyordu ve şu anda neyin peşinde olduğunu merak ediyordum. Ama sonra, benim etrafta olmam onu rahatsız etmiş olabilirdi. Bana kızgın olması ve beni bir daha görmek istememesi de bir olasılıktı ama bunu düşünmeye cesaret edemedim.

"Eminim eninde sonunda yola gelecektir. Yine de onca öğrencisi arasından neden sana aşık olduğunu anlamıyorum. Yani... kör müydü yoksa güzelliğim o kadar çarpıcı mıydı?"

Şaka yapıyordu ve bunu komik bulmamam gerekirdi ama buldum.

Gözlerimi devirdim. "Birkaç kez senden bahsetti ama ne dediğini sana söylemeyeceğim."

"Oh, hadi ama, gerçekten mi? Senden buyk bir adama neden aşık olduğunu anlıyorum ama o sınıfta çok daha iyi seçenekleri vardı."

Ben güldüm. İkimiz de bunu ciddiye almıyorduk ve dürüst olmak gerekirse, tekrar gülmek iyi hissettirdi. "Neden sadece benden büyük erkeklerle birlikte olduğumu düşünüyorsun?" "Her şeyden önce," dedi işaret parmağını kaldırarak. "Ezra çok çekici ve tam bir baba aday 1, ikincisi..." sırt ıř ı yayıldı yüzünde geniş bir ifade. "İki annen olduğu için baba sorunların var."

Dudaklarımı büzdüm ve bir süre onu izledim, sonra omuz silktim.

"Doğru."

İkimiz de gülmeye başladık ve uzun zamandır ilk defa gülmek için kendimi zorlamak zorunda kalmadım.

Bölüm Otuz Beş

Juno

Cuma, 1 Ekim

Düşüncelerimin içinde kaybolmuş, dümdüz göle bakıyordum. Sahilde, atlıkarıncanın yanındaki bankta oturuyordum ve zaman geçtikçe Ezra'nın geleceğine dair umudumu yavaş yavaş kaybetmeye başlamıştım.

Saat zaten beş kırktı ve feribot beşte geldi. Feribotla bu küçük plaj arası sadece üç dakikalık bir yürüyüş mesafesiydi ve kendime sadece birkaç dakika daha bekleyeceğimi, sonra da ondan vazgeçerek gideceğimi söyledim.

Onu kaçırmış olamam. Bu sabah sekizde en erken feribota binmiş, okulu asmıştım.

Aklımdan bir sürü olumsuz düşünce geçti, bazıları beni en kötüsüne hazırlıyor, bazıları da onu bir daha görme umutlarımı yavaşça gömüyordu.

Üniversiteye başlayalı bir aydan fazla oldu ve şu ana kadar hoşuma gitti. Henüz çok fazla arkadaş edinmedim ama edinmek için de uğraşmadım. Çoğu kampüsteki yurtlarda kalıyordu ve ben de her gün derslerden sonra eve otobüsle dönüyordum.

Yapraklar yeniden renkleniyordu ve Ezra'nın *auramı* tarif ederken söylediği sözleri hatırladım. Dudaklarımda bir gülümseme belirdi ve önümdeki masmavi suya baktım. Yazın, güneş solgun tenimi tüm çillerimi göstermeye zorladığında ve saçlarım daha parlak bir kızıla döndüğünde nasıl görüldüğümü görmek istediğini söylediğini hatırladım. Yine de beni göremedi.

Beş buçuk. Anakaraya dönmek için feribota yetişmek istiyorsam yola koyulmalıydım. Ağlamak istemiyordum ama bir şekilde birkaç damla gözyaşı yanaklarımdan aşağı süzüldü.

Banktan kalktım ve gözyaşlarımı sildim. Sırt çantamı yanıma almamıştım, onun yerine yağmurluğun ceplerinden birine telefonumu, diğerine de kulaklığımı koymuştum.

Ezra gelmedi ve ben zihinsel olarak kalbimin geride bırakmak istemediğim tüm parçalarını toplamaya başlamıştım bile.

"Sözümü bozdun," diye fısıldadım boğazımdan sessiz bir hıçkırık kaçarken. İçimde öfke birikti ve aniden bir şeyleri tekmeleme ve yumruklama dürtüsü hissettim.

Tüm bu duygulardan nefret ediyordum.

Bulabildiğim en büyük taşı aldım ve olabildiğince büyük bir güçle suya fırlattım. Sonra bir tane daha aldım ve gölün pürüzsüz yüzeyini kırarak olabildiğince uzağa fırlatırken bir çığlık attım.

Hıçkırıklarım tam bir ağlamaya dönüşene kadar devam ettim ve kendimi kontrol altına almak için hareket etmeyi bırakmak zorunda kaldım.

"Beni terk ettin," dedim sesim titreyerek ve nihayet limana geri dönmek için arkamı döndüm.

Artık burada olmak istemiyordum. Burası bir zamanlar Dünya'daki en sevdiğim yerdi ama yavaş yavaş nefret etmeye başlamıştım. Hepsi Ezra yüzünden.

"Sanırım kaşlarını çatmanın sebebi benim." Sesi düşüncelerimi böldü ve bakışlarımı kaldırdığımda gözlerime inanamadım.

Ezra atlıkarıncanın yanında duruyordu, elleri cebindeydi ve başı hafifçe eğikti. Endişeli görünüyordu ve onu daha net görebilmek için gözyaşlarımı kırpıptırdım.

O burada. Sözünden dönmedi.

Kelime bulamıyordum. Nihayet buradaydı ve ben hareket edemiyordum. "Buradasın," diye fısıldadım.

"Elbette öyleyim Juno." Bana doğru birkaç adım attı ve ellerini ceplerinden çıkardı. Ellerini uzattı ve bana yaklaşmamı söyleyemedi kollarına koştum ve ona sıkıca sarıldım.

"Sakın benden şüphe ettiğini söyleme," diye fısıldadı, bir eli belimdeyken diğer eliyle başımı kavrayarak beni sıkıca tutuyordu.

Bir an için öyle hissettim. Ama şimdi, dört uzun aydan sonra tekrar onun kollarındaydım ve mutluluktan başka bir şey hissedemiyordum.

"Seni seviyorum. Seni özledim." Sözlerimi kontrol edemiyordum. "Biliyorum. Ben de seni seviyorum."

*

Ezra

Dudaklarımı boynuna bastırdım, sonra gözlerinin içine bakmak için arkama yaslandım. "Seni bu kadar beklettiğim için özür dilerim."

Kalbim küt küt atıyordu ve o kadar uzun süre ayrı kalmamıza rağmen ona olan sevgim hiç bitmedi.

Onsuz geçen onca ay boyunca mücadele ettim ve bugün gelmeyeceğine dair benim bile şüphelerim vardı. Ona söylemem gereken çok şey vardı ama şu anda tek istediğim onu kendime yakın tutmak ve gitmesine izin vermemekti.

"Tanrım, çok güzelsin," dedim nefesimin altında. Ellerimle yüzünü kavrayarak yanaklarındaki gözyaşlarını sildim ve onu sakinleştirmeye çalıştım.

Ağlamasından nefret ederdim ve Benji bizi öğrendikten sonra kontrolsüz bir şekilde hıçkırığa hıçkırığa ağlamasını hiç hatırlamak istemezdim.

"Gitmene izin vermeyeceğim. Şu andan itibaren, seni sonsuza kadar yakınımında tutacağım, anladın mı?"

Başını salladı, hüzünlü bir gülümseme ağzının kenarlarını çekiştiriyordu. Söyleyecek kelimeler bulmaya çalışıyordu ama bence kelimelere gerek yoktu.

Eğildim ve dudaklarını öptüm, sonunda tatlılığını tekrar tattım. Ellerini omuzlarıma koyarak bana sarıldı ve ben de öpücüğü derinleştirmek için başını yerinde tuttum.

Dilimi ağzının kenarı boyunca hareket ettirdim ve Juno bana açılarak ağzının derinliklerine dalmama izin verdi. Ellerim daha sonra kıkına doğru hareket etti, sıkıca sıkı ve onu vücuduma doğru tuttu.

Ağzıma doğru inledi, öpücüğü devralmaya çalışıyordu. Ona izin vermedim. Onu ne kadar özlediğimi ve ona ne kadar taptığımı gösterme sırası bendeydi.

Dilim onunkiyle dans etti ve öpücüğü her derinleştirdiğimde ve başka bir inilti kaçtığı anda, aletim sarsıldı.

Çok uzun zaman olmuştu ama ayrı kaldığımız süre boyunca Juno'yu aklımdan çıkarmadım. Sikimi ovuştururken sık sık onun resmini kullanıyordum, orgazm olduğunda onun adını sayıklıyordum.

Öpüşmemiz dakikalar sürdü ve onu bırakmak istemesem de bırakmak zorundaydım. Ona her şeyi anlatmam gerekiyordu ve bensiz neler yaptığını duymak istiyordum.

Öpücüğü kestim, sonra onu oturması için banka çekmeden önce yanağına ve alnına birkaç öpücük daha kondurdum.

Her iki bacağına da tutup kucağıma çektim, böylece yan oturmak zorunda kaldı. Sol kolu omuzlarımda kaldı ve sağ eli onu tekrar terk edeceğimden korkarak ceketimi sıkıca kavradı.

"Hiçbir yere gitmiyorum, tatlım," dedim ve o güzel, masmavi gözlerine bakmadan önce burnunun ucunu öptüm. "Bana her şeyi anlatmanı istiyorum. Üniversite nasıl gidiyor?" diye sordum.

Juno usulca gülümserken ben kalçalarını okşadım ve diğer elimle beline sarılarak onu kendime yakın tuttum. "Şimdiye kadar hoşuma gitti." Cevabını kısa tuttu ve bu konuşmayı tersine çevirmek istediğini biliyordum.

"Ayrıldıktan sonra nereye gittin?" diye sordu.

"Ailemin yanına döndüm. Bir barları vardı ve orada çalışmama izin verdiler. Barın üstündeki dairede kaldım."

"Yani... Kanada'ya geri mi döneceksin?"

Başımı salladım. Bu muhtemelen ona aklımdakini söylemem için bir işaretti. Elimi ceketimin cebine attım ve üzerinde bir fiyonk olan küçük bir kutu çıkardım. "Mutlu yıllar," dedim ona. Düdü ve şimdiye kadar doğum gününü kutlama fırsatım olmamıştı.

Gülümsemesi büyüdü ve gözleri ıslık ıslık parlayarak kutuyu elimden aldı. "Açabilir miyim?" diye sordu, ben de başımı salladım.

"Devam et."

Yayı hızlı bir hareketle çekip çıkardı. Yere düşmeden önce yayı yakaladım ve sonra onun kapağı açmasını izledim.

"Bir anahtar," dedi şaşırarak. "Ne için?"

"Yeni dairem için. Lakewood Koleji'nin yakınında ve sana yakın olmak için orayı seçtim." Dudakları aralandı ve başını çevirip bana bakmadan önce anahtara baktı.

"Ciddi misin?" diye sordu, gözleri kocaman açılmıştı.

"Elbette ciddiylim. Birlikte olabildiğimizde, seninle kalmak için ne gerekiyorsa yapacağımı söylemiştim Juno. Ne zaman bende kalmak istersen o anahtarı kullanmanı istiyorum."

Kollarını boynuma doladı. "Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim!" diye sevinçle haykırdı ve nihayet üzüntüsü yavaş yavaş kayboluyordu.

Sırtını okşadım ve kokusunu içime çektim. "Senin için her şeyi yaparım tatlım," diye fısıldadım.

"Şimdi oraya gidebilir miyiz?" diye sordu arkasına yaslanıp bana bakarken. "Aslında seni evime götürmeden önce yapmak istediğim bir şey var."

Saçlarını yüzünden uzaklaştırdım ve tellerini kulağının arkasına sıkıştırdım. "Kendimi annelerinize tanıtmam gerekiyor."

Otuz Altıncı Bölüm

Juno

Garipti. En azından benim için öyleydi. Hepimiz oturma odamızda otururken annemin Ezra ile konuştuğunu görmek kesinlikle alışmam gereken bir durumdu.

Annem Aggie kadar memnun görünmüyordu ama Haziran'daki küçük tartışmamızdan beri annemin fikirlerini pek önemsemiyordum.

Aggie daha destekleyiciydi. Ezra'yı sık sık soruyor, ayrı kaldığımız süre boyunca ona mesaj atmayı seçip seçmediğimi merak ediyordu. Duygularımı, düşüncelerimi önemsiyordu.

"Peki senin bu küçük dairen nerede Ezra?" Aggie ona bir fincan çay doldurarak sordu.

"Teşekkür ederim," dedi elini elime sıkıca sararak. Kanepeye oturduğumuzdan beri beni bırakmamıştı. "Lakewood Koleji'ne beş dakikalık yürüme mesafesinde. Juno otobüse binmek istemediğinde bende kalabilir diye düşündüm. Ya da öğle yemeğine veya ödev yapmaya gelebilir."

Kulağa çok iyi bir plan gibi geliyordu. Eve otobüsle döndükten sonra sık sık yorgun düşüyordum ve haftada birkaç gece Ezra'da kalmak harika bir fikirdi.

"Artık öğretmenlik yapmıyorsun, değil mi?" Annem oldukça sinirli bir ses tonuyla sordu. "Ah, hayır. Artık normal okullarda öğretmenlik yapmama izin verilmiyor. Ama ben enstrüman öğretmeme izin verildi ve ben de gitar öğretmeni olarak bir iş buldum."

Bunu bana feribotta söylemişti ve ben de bunun ona çok uyduğunu düşünmüştüm. Gitar çalmayı seviyordu ve bu yeteneğini başkalarına öğretmekten daha iyi ne şekilde kullanabilirdi ki?

"Bunun için de aynı öğretmenlik sertifikası gerekmiyor mu?" Annem kaşlarını kaldırarak ona sordu.

"Öyle değil, hayır. Sadece gitar çalmayı bilmem ve müzik teorisi hakkında biraz bilgi sahibi olmam gerekiyor."

Ezra sakın ve kibar kaldı ve annemin kaba tavrının onu rahatsız etmesine izin vermediği için onunla gurur duydum.

"Sanırım bugünlük yeterince şey sordun, Daria. Neden gidip çiçekleri falan sulamıyorsun?" Aggie benim kahramanımdı. Annemin başka

Onu dinlemekten başka bir seçeneği yoktu ve bu yüzden Ezra'ya başıyla hızlıca selam vererek oradan ayrıldı.

Elini sıktım, sonra gülümseyerek ona baktım. "Ben eşyalarımı toplarken siz ikiniz konuşun."

"Tamam, çabuk ol," diye fısıldadı şakağını öperek.

Odadan çıkarken Aggie'nin kalbimi hemen ısıtan beş kelime söylediğini duydum. "Onu çok mutlu ediyorsun."

Yaptı ve keşke okuldan atılmadan önce hepsi bunu görseydi.

O gün her şeyin daha farklı olamayacağını biliyordum ama geçmişimizi yeniden yazma şansım olsaydı kesinlikle bunu yapardım.

Ezra'yı beklemek zordu, ama onca ay sonra bile kalbinin bir nebze olsun değışmediğini bilmek acı vericiydi.

*

Ezra

Yeni dairemin eski daireme bu kadar benzemesi neredeyse korkutucuydu. Aynı endüstriyel tarzda, aynı tuğla duvarlar ve açık kat planındaydı.

Juno içeri girdiğimizde etrafına bakındı ve ben ceketimi çıkardıktan sonra onun arkasında durarak ceketinin düğmelerini açmaya başladım.

"Beğendin mi?" Boynunu öpmek için eğilerek sordum.

"Mükemmel," dedi sessizce, başını omzuma yaslayarak. "Sonunda yine birlikte bir gece geçirebiliriz."

Ne demek istediğini çok iyi anladığım için kıkırdadım. Ceketinin düğmelerini açmayı bitirdiğimde, kollarından aşağı kaydırıp benimkinin yanına asarak ondan kurtuldum.

Yüzünü bana döndü ve ikimiz de ayakkabılarımızdan çıkarken ellerimi beline koydum, onu yatağına taşımak için kaldırmaya hazırdım.

Ellerini omuzlarıma koyduğunda ben de tam olarak bunu yaptım ve bacaklarını kalçalarıma dolayarak onu yavaşça yatağa yatırmak için yatağa doğru yürüdüm.

O gözlerini benden ayırmazken ben yavaşça kazağımı, ardından gömleğimi, kemerimi, kot pantolonumu ve boxer külotumu çıkardım. Bugün onunla vakit geçirmek istemiyordum. Onun içinde olmam gerekiyordu. Şimdi.

Tüm kıyafetlerimden kurtulduktan sonra pantolonunun düğmelerini açtım ve külotuyla birlikte aşağı çektim. "Otur," diye emrettim ve o da dediğimi yaptı.

Kollarını yukarı kaldırdı, böylece kazağını kolayca çıkarabildim; kazağının ona geçen Noel'de aldığım kazak olduğunu yeni fark ettim.

"Bunu ne sıklıkla giyyordun?" Kazağı kaldırarak sordum.

"Çok fazla. Sayısını unuttum."

Kıkırdadım ve kazağın yere düşmesine izin verdim. Bir dizimi yatağa koydum, sonra o hızla sütyenini çıkarıp yerdeki giysi yığınının üzerine atarken ben de onun üzerine doğru ilerledim.

Onu öptüm ve elimle göğüslerinden birini avuçladım, sonra bacaklarını ayırdım, böylece kendimi onların arasına yerleştirebildim. Amından yükselen sıcaklığı şimdiden hissedebiliyordum ve kokusu burnuma doluyor, sikimi olduğundan daha da sertleştiriyordu.

Aramıza uzandım ve şaftımı okşamaya başladım, dilimi ağzına ittim ve sonra ucunu girişine doğru bastırdım.

Ona bu kadar yakın olmak harika hissettiriyordu ve son birkaç aydır onsuz nasıl hayatta kaldığımı merak ediyordum.

Ona bağımlıydım ve yaşadıklarımızı bir daha asla yaşamayacağıma dair kendime ve ona söz verdim.

Hızlı bir itmeyle içine girdim ve ıslaklığı hemen tüm uzunluğumu kapladı. Özlediğim şeylerden biri onun sıcaklığı, diğeri ise beni sıktığı darlıktı.

Juno usulca inledi ve ben daha hızlı hareket etmeye başladım, ona daha fazla güçle ittim. Gözlerim onunkilerde kaldı ve elleri saçlarıma gitti, sıkıca çekiştirdi ve amı aletimin etrafında kenetlenirken beni inletti.

"Lanet olsun. Bunu çok özledim," dedim ona. Elbette onunla yapmayı özlediğim tek şey seks değildi, ama onu seviyordum ve benim için en büyük zevk onun üzerime boşalması, bedenime yapışması ve adımı haykırmasıydı.

"Daha sert," diye yalvardı ve iki kez yalvarmasına gerek kalmadı. Dizlerimin üzerine çöktüm ve bacaklarından birini yana doğru çektim. Bir elimle kıkırını sıkıca kavradım, diğeri elimle de kalçasını tuttum.

İticilerim hızlandı ve ona her pompalayışında, çok iyi hissettirdiğini bildiğim o noktayla buluşmak için daha derine indim. Taşaklarım onun tenine çarparak tüm dairemi dolduran şapırtı sesleri çıkarıyordu. Neyse ki duvarlar yeterince kalındı ve Juno istediği kadar yüksek sesle çığlık atıp inleyebiliyordu.

İçimde gerilim yükseldi ve nefes almak aniden zorlaşmaya başladı. Etrafımızdaki hava yoğun, benim terimin ve onun uyarılmışlığının kokusuyla doluydu.

"Nereye gelmemi istiyorsun Juno?" diye sordum.

"İçimde." Cevabı çabuk geldi ve amı beni tekrar sıktığında, çok fazla zaman kalmamıştı.

Aletim titredi ve kıcını tokatladıktan sonra yükümü içine boşalttım, onu tüm benimle doldurdum.

Juno'nun gözleri kapandı ve vücudu titrerken başını geriye attı, kendi orgazmı onu alt etti.

Ellerimi vücudunda gezdirdim, her kıvrımını dokunuşlarımın altında hissettim. Göğüslerinde durdum, ikimiz de yükseklerimizden aşağı inerken meme uçlarından birini çektim.

"Çok güzelsin," dedim ona. İçinde kaldım, o yumuşak, sıcak noktadan ayrılmak istemiyordum.

Bana gülümsedi ve yüzüme doğru uzandı, boynumun yan tarafını kavradı ve beni kendisine doğru çekti. Dudaklarımız buluştu, nazikçe birbirlerine doğru hareket ettiler.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı öpücüğün içine.

"Seni seviyorum," diye cevap verdim ve bu üç kelimeyi her söylediğimde olduğu gibi tüm kalbimle söyledim.

Juno benim her şeyimdi ve ona benim için ne kadar özel olduğunu söylemeden bir gün daha geçiremezdim.

Sonsöz

Juno

Pazartesi, 20 Aralık

"Onun yanına taşınmayacaksın, Juniper! Daha çok gençsin! Onunla yaşarsan bu işin yürümesine imkân yok! Çok gençsin," diye seslendi annem alt kattan. Merdivenin yanında duruyordu, elleri kalçalarında, yüzü ciddi ve öfkeliydi.

Aggie'nin bana verdiği üç bavuldan birine son birkaç parça giysimi yerleştirirken ona bakıyordum. "Bana biraz destek olursan sevinirim anne."

Çok kızmıştım. Bunu yapacağımı biliyordu, sadece bunu aklına sokmak istemiyordu.

Birkaç hafta önce hepimiz masanın etrafında oturup yemek yerken Ezra'nın yanına taşınmam hakkında konuşmuştuk. Aggie onun yanına taşınma fikrini çok sevdi ve her zaman yaptığı gibi beni desteklemeye devam edecekti.

"Sana bir şey söyleyeyim, Juniper!" Elini kaldırdı ve beni işaret etti. "Onunla işler yolunda gitmediği için ağlayarak geri döndüğünü görmek istemiyorum. Eğer kalbini kırar ve gitmeni isterse, senden tek kelime duymak istemiyorum. Yakında erkeklerin nasıl olabileceğini göreceksin. Göz açıp kapayıncaya kadar hayatını mahvederler."

"İyi ki bir kadınla evlenmişsin o zaman," diye mırıldandım, kapatmak için bavulumun fermuarını çekerken.

"Daria, aşırı tepki veriyorsun. O aşık ve kendi kararlarını verebilecek yaşta." Annem sesini yükseltmeye devam ederken Aggie sakinliğini korudu.

"O üniversitede, Aggie! En azından mezun olana kadar bekleyemez mi?"

"Hayır."

Ezra yakında burada olacaktı ve annem bu kadar telaşlıyken onu görmesini istemiyordum. Bunların hiçbirini hak etmiyordu ve onu kendisinden uzak tutmak beni daha rahatlatıyordu.

Aggie, "Git kitap oku," diye önerdi ve annem derin bir iç çekerek ellerini havaya kaldırdı. "Artık benim fikirlerimin bir önemi yok mu?"

haykırdı.

"Öyle. Ama verdiğin her fikre bir yargı katmazsan çok daha fazla takdir görürsün," dedim ona, yapmaya karar verdiğim her şeye karşı değil, destekleyici olmasına ihtiyacım olduğunu yakında anlayacağını umarak.

"Git," diye ısrar etti Aggie ve annemin yüzünün düştüğünü gördüm. Bir şeyler düşünüyor gibiydi ve şimdi aklından geçenleri duymak için sabırla bekledim.

"Gitmeden önce sana sarılmama izin ver," dedi, sesi şimdi alçaktı.

Merdivenden indim ve bana sarılmasına izin verdim. "Belki de gitmeni istemediğim için böyle davranıyorumdur," diye fısıldadı.

"Biliyorum. Ama başka seçeneğiniz yok."

Bir kez daha iç çekti ve gözlerimin içine bakmak için beni bıraktı. Veda etmek yerine dudaklarını ince bir çizgiye bastırdı ve yatak odalarına doğru yürümeye başladı.

"Bunu atlatacaktır. Hadi, eşyalarını aşağı indirelim."

*

Ezra'nın gelmesi için çok fazla beklemem gerekmedi. Arabasını caddenin kenarına park etti ve bavulları taşımama yardım etmek için indi.

Bana yaklaşırken gülümsedim ve bana ulaştığında ceketini çekiştirerek onu kendime yaklaştırdım.

Gülümseyerek beni usulca öptü. "Hey, güzelim," diye fısıldadı.

"Merhaba." Tekrar bir araya geldiğimizden beri midemdeki kelebekler uçuşmaya devam ediyordu.

Aggie onu bırakırken, "Merhaba Ezra," dedi ve Aggie'ye gülümseyip elini kaldırarak ona el salladı.

"Seni tekrar görmek güzel," dedi ona.

"Cumartesi akşamı Noel yemeğine davetlisiniz. Kulağa hoş geliyor mu?"

"Harika, teşekkürler," diye cevap verdi Ezra, yanımızda karların içinde duran iki valizi kaparak.

"İhtiyacın olan her şeyi aldın mı?"

"Evet, odamda bazı eşyalarım kaldı ama şu anda onları yanıma almam gerekmiyor," diye açıkladım.

"Harika." Her şeyi arabasının bagajına koydu ve arabaya doğru yürümeden önce Aggie'ye son bir kez sarıldım.

"Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara,
tamam mı?" "Aram. Bye!"

Tam arabaya binmek üzereydim ki annem kapıda Aggie'nin yanına geldi. Acı çekmiş görünüyordu ve ona hızlıca gülümseyip başımı sallayarak iyi olacağımı söyledim. Ezra'nın yanında güvendeydim ve yirmi dört-yirmi yedi birlikte olmaya hazırdım.

"Ona çok iyi bakacağım, Daria. Söz veriyorum," dedi Ezra ve annem ona şüpheli bir bakış attıktan sonra başını salladı.

Aggie, "İyi yolculuklar," diye seslendi ve ikimiz de nihayet dairemize doğru yola çıkmak üzere arabaya bindik.

Olabilirdi derin nefes alıp verdim, sonra Ezra'ya bakmak için koltuğumda döndüm. "Bundan sonra sen ve ben olacağız."

Gülümsedi ve elime uzandı, sıktı ve sonra öpmek için dudaklarına götürdü.

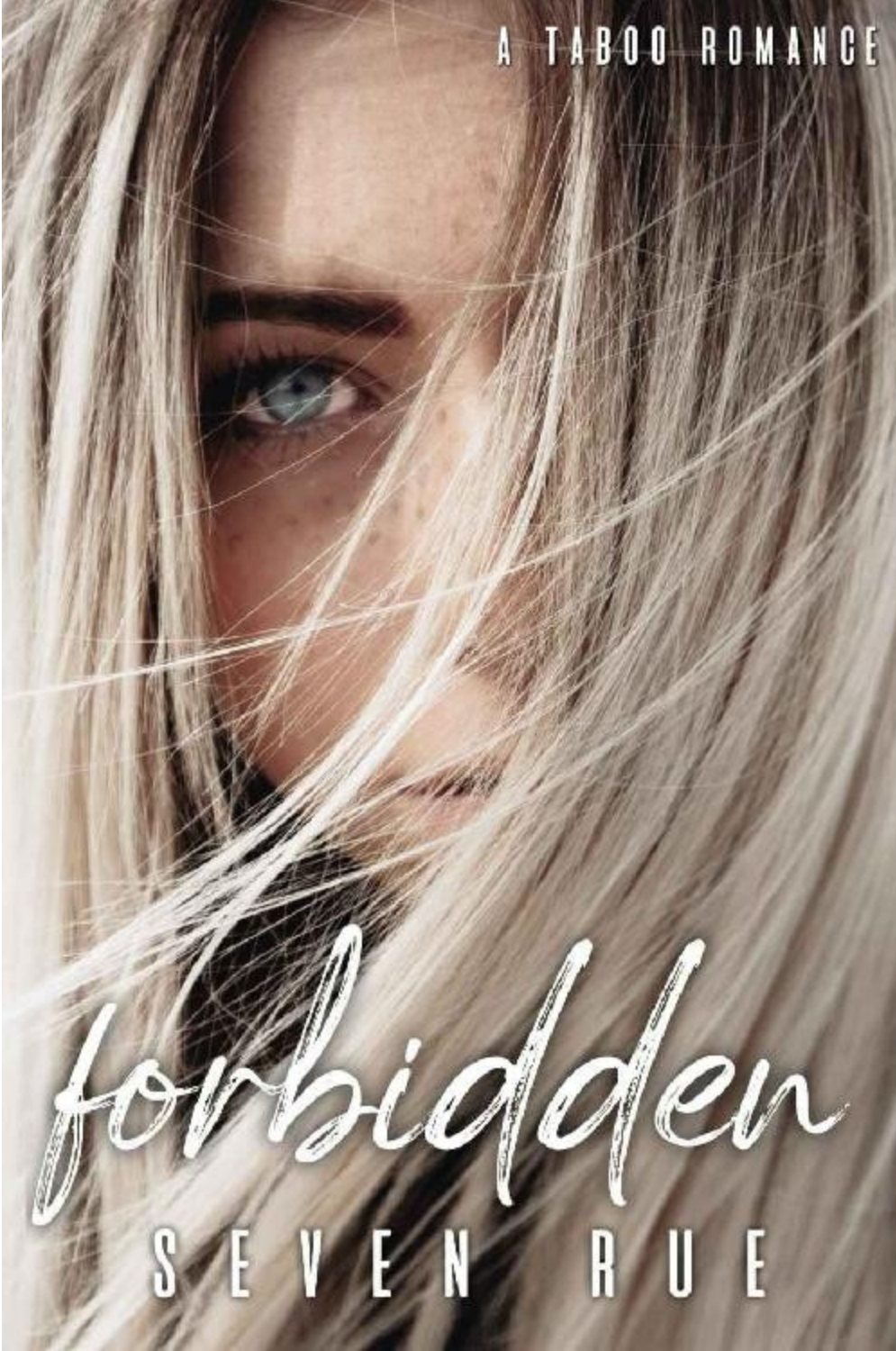
"Sonsuza kadar," diye ekledi.

Ezra'nın yeni öğretmenin olması ikimizin de arayıp da bulamadığı tesadüfi bir olaydı ama tanıştığımız için çok mutluydum ve aşkımızın bizi daha sonra nereye götüreceğini görmek için sabırsızlanıyordum.

Seven Rue Yazarının Diğer Kitapları

Yasak

Birdie

On yedi yaşımdayım.

Benim ilgilendiğim ve aynı zamanda benimle ilgilenen üç erkek benden otuz yaş büyük.

Evet, otuz yaş daha yaşlı.

Ama sizi şok edebilecek tek şey yaş farkı ve benim reşit olmam değil. Onlardan biri

de babam Rhett.

Diğeri de amcam Theodore.

Üçüncüsü de en iyi arkadaşları Luke. Ve

hepsinin en iyi yanı... hepsi benim.

Aşkımız hasta.

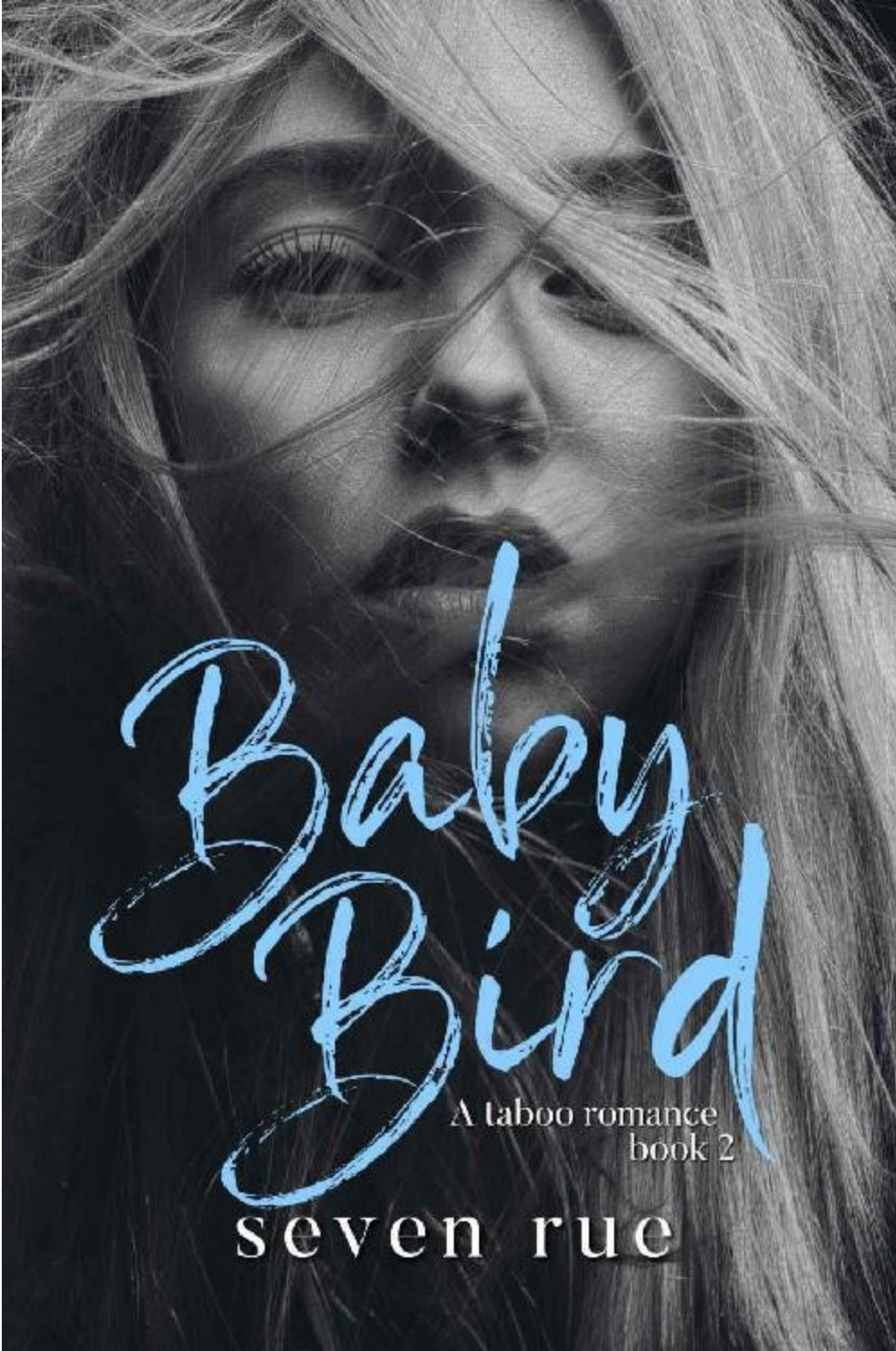
Aşkımız çarpık.

Bizim aşkımız yüreksizlere göre değil.

Bu çok karanlık ve çarpık bir tabu

romantizmidir. Bu sizin son uyarınız.

Eğer okur ve alınganlık gösterirseniz, sizi uyarmadığımı söylemeyin.

Bebek Kuş

Birdie

Babam.

Amcam.

En iyi arkadaşları.

Benden 30 yaş büyük,
ve onlardan biri beni hamile bıraktı.

Ama içlerinden sadece biri baba olmaya
hazırsa bebeği doğurabilir miyim?

Kesin olan bir şey var.
Kararım ne olursa olsun,
Üçünün de beni becermesine izin
vermeye devam edeceğim.

Bu çok karanlık ve çarpık bir tabu, ters harem romantizmidir. Bu sizin son uyarınızdır. 18+

Bu bir roman ve Yasak'ın devamı.

Yedi'yi takip et!

Instagram:
@sevenrue

Goodreads:
Seven Rue

